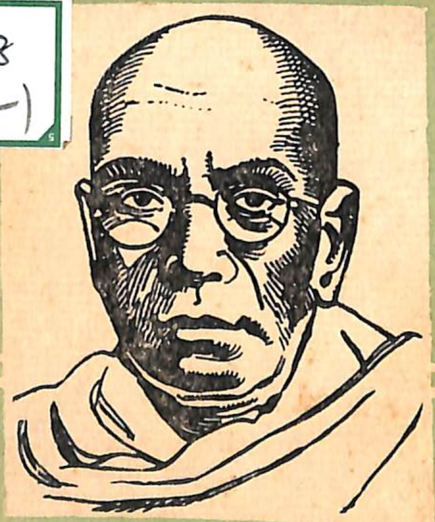
திரு.வி.க.

சைவத்தின் சமரசம்

சைவத்தின் சமரசம்

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

பாரி நிலையம்
184. பிராட்வே. சென்னை-600108

முதல் பதிப்பு : அக்டோபர் - 1992

விலை : ரூ. 24-00

உள்ளுறை

அச்சிட்டோர் :
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா அச்சகம்,
7/40, கிழக்கு செட்டித் தெரு,
பரங்கிமலை,
சென்னை-600 016.

பதிப்புரை

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த ஒரு மாமனிதர். நம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தாய் மொழியாம் தமிழுக்கும் சைவ சமயத்திற்கும் அரும்பெருந் தொண்டாற்றிய பெருமகனார். இப் பெரியாரைக் குறித்துத் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பின் வருமாறு புகழ் மாலை சூட்டியுள்ளார் :

> ''திரு. வி. க. மொழிமேடையில் வீசிய தென்றல். எழுத்துலகில் ஓர் இமயம். மனித உலகத்தில் அவர் ஒரு சமரசப் பூங்கா. சமய உலகத்தில் அவர் ஓர் அனுபூதிமான். தொழிலாளர் உலகத்தில் அவர் ஒரு தொழிலாளி. செல்வந்தர் உலகத்தில் அவர் ஒரு வறியவர். துறவிகள் உலகத்தில் அவர் ஒரு துறவி. மனைவாழ் உலகத்தில் அவர் ஒரு சிறந்த காதலர். அவர் எதிலும் - எங்கும் - புதுமையைப் பார்த்தார், புதுமையையே தந்தார். திரு.வி.க. தோன்றியதால், புலவர் நடை மறைந்தது; எளிய நடை பிறந்தது; தொய்வுநடை அகன்றது; துள்ளுதமிழ் நடை தோன்றியது; கதைகள் மறைந்தன; கருத்துக்கள் தோன்றின; சாதிகள் கருகின; சமரசம் தோன்றியது.''

எங்கும் எதிலும் சமரசம் விளங்க அரும்பாடுபட்டார் திரு.வி.க. இவர்தம் பேச்சு தமிழகமெங்கும் ஒலித்தது. சைவ சித்தாந்த சாத்திர உண்மைகளை எளிய முறையில் மக்கள் மனம்கொள எடுத்துரைத்தார். இவர் சைவக் கூட்டங்களிலும் மகாநாடுகளிலும் நிகழ்த்திய சொற்

பொழிவுகளும் தலைமை உரைகளும் பலப்பல. அவை களுள் சில நூல் வடிவிலும் அந்நாளில் அவராலேயே வெளியிடப் பெற்றன. அவற்றுள் சைவத்தின் சமரசம், சைவத் திறவு, ஆலமும் அமுதமும் என்னும் மூன்று நூல் களின் தொகுப்பு இந் நூல். எல்லாவற்றிலும் சைவத்தின் சமரசம் எடுத்துக்காட்டப்படுவதால் முதல் நூலின் பெயரே இத் தொகுதிக்குச் சூட்டப் பெற்றது.

இம் மூன்று நூல்களுக்கும் முதற்கண் ஆசிரியர் திரு.வி.க. எழுதிய அணிந்துரைகள் அணி செய்கின்றன. இவற்றால் இவைபற்றிய வரலாறும் இவற்றில் பொதிந்த பொருள்கள் பற்றிய விளக்கமும் காணலாகும்.

இம்மூன்று நூல்களுள் பின்னைய இரண்டிற்கும் நூலினுள் ஆசிரியரே ஏற்றபொருள் - தலைப்புக்களை அமைத்திருந்தார். இப்போது முதல் நூலாகிய சைவத்தின் சமரசம் என்பதற்கும் பேராசிரியர் மு. சண்முகம் பிள்ளை யவர்கள் ஏற்ற பொருள் -தலைப்புக்களை அமைத்துத் தந்துள்ளார். மேலும் இந் நூல்களைச் செம்மையாகவும் அவர்கள் பதிப்பித்துத் தந்துள்ளார். அவர்களுக்கும் நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்ட ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா அச்சகத்தார்க்கும் எமது நிலையத்தின் நன்றி உரித்தாகுக.

பாரிநிலையத்தார்

சைவத்தின் சமரசம்

அணிந்துரை

'உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே' —அப்பர்

உலகம் பலவிதம் என்பது பழமொழி. இப்பொது மொழி அவரவர் உலகுக்கேற்ற பொருளை விளக்குவது. ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வோருலகுண்டு. எனக்கும் ஓருல குண்டு. அவ்வுலகில் நின்று பலவிதத்தை இருவிதத்தில் அடக்க எண்ணுகிறேன். ஒருவிதம் 'வேறுபடுஞ் சமய மெலாம் புகுந்து பார்க்கின், விளங்குபரம்' பொருளே நின் விளையாட் டல்லால் - மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன, வாரிதியின் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா' எனவரூஉந் தாயுமானார் திருவாக்கின்படி சமரச உணர்வு பெற்று வாழ்வது; மற்றொருவிதம் சமரசத்துக்கு மாறு பட்டு வாழ்வது. இவ்விரண்டையும் உலகில் காண்கிறோம். பின்னையதன் வளர்ச்சியே முன்னையதன் முடிவு என்பது எனது கொள்கை, கேணி, குளம், ஏரி, ஆறு, கடல் என் பன பெயரளவில் வேறுபட்டு நிற்பினும், அவைகளின் பொருளடக்கம் புனல் என்பதொன்றேயன்றோ?

சைவம், பல சமயங்களாகவும் முடிவில் தனித்த ஒரு பெருஞ் சமயமாகவும் நிற்றலால், அதன்கண் சமரச முடைமை அறிஞர்க்குப் புலனாகாமற்போகாது, சமரச ஞானியாகிய தாயுமான சுவாமிகள், ஆகார புவனத்தில், பல சமயங்களைக் குறிப்பிட்டு 'இப்பரிசாஞ் சமயமுமாய் அல்லவாகி' என்று வைதிக சைவத்தைப் போற்றியிருத்தல் காண்க. இச்சமரச உண்மை தெரிப்பது இந்நூல்.

இச்சிறு நூல் வெளிவருதற்குக் காரணராயிருந்தவர் தூத்துக் குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையினர். இவர்தஞ் சபையின் நாற்பத்தோராம் ஆண்டு நிறைவிழாவிற்குத்

தலைமை வகிக்குமாறு சிறியேனைக் கேட்டனர்; கேட்ட போது எனது முன்னுரையை எழுதிக் கொணருமாறும் விரும்பினர். அவர் விருப்பத்துக்கிணங்கி -இந்நூலுள்ளுறையாம் இக்கட்டுரையை எழுதிச் சென்றேன். இரத்தாட்சி ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் 13, 14 -ம் நாட்களில் (1924-ம்ஞு டிசம்பர்மீ 27, 28உகளில்) நடைபெற்ற ஆண்டு விழாப் பேரவையில், முதல் நாள் தொடக்கத்தில், முன்னுரையாக இக்கட்டுரையையொட்டிச் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினேன். அச் சொற்பொழிவைச் செவிமடுத்த சபையினரும், வேறு சில அன்பரும் அது நூல் வடிவாக வெளிவரல் வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை அடியேற்குத் தெரிவித்தனர். சைவ உலகிற்குப் பயன்படுமாறு இக்கட்டுரைக்குச் **'சைவத்தின் சமரசம்'** என்னும் பெயர் நல்கி, இந்நூல் வடிவாக இதை அச்சிடலானேன். இதற்குக் காரணராக உள்ள தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையினர்க்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

இந்நூலின் உள்ளுறை, ஒரு சபையின் ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்தில் பேசிய முன்னுரையாகலான், பெரிதும் பேசு முறைபற்றி, இயன்றவரை குறியீடுகளை நீக்கி, எளிய நடையில் இதை எழுதியிருக்கிறேன். கல்வி, அறிவு, ஆராய்ச்சியில் குறைபாடுடைய எளியேன் எழுத்தில், கருத்தில், பிறவற்றில் பிழைகள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அப்பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன். சைவ உலகம் இச்சிறு நூலை ஆதரிப்பதாக.

'குற்றநீ குணங்கள்நீ கோதில் ஆலவாயிலாய்'

—**ஞானசம்பந்தர்**

சென்னை
இராயப்பேட்டை
14—1—1925

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

கடவுள் திருத்தொண்டு

தேவாரம்

நன்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்துகி டப்பதே. —**அப்பர்**

திருவாசகம்

அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை யெல்லாமுங்
குன்றே யனையாய்! என்னையாட் கொண்ட
போதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடையூறு எனக்குண்டோ
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே!
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே. — **மாணிக்கவாசகர்**

பெரிய புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

— **சேக்கிழார்**

உ

சைவத்தின் சமரசம்

எழுவாய்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

சிவமணமுந் தமிழ்மணமுங் கமழும் திருமந்திர நகரமென்னும் இத் தூத்துக்குடிக்கண், ஆண்டவன் அருணெறியை வளர்த்துவரூஉஞ் சைவ சித்தாந்த சபையின் நாற்பத்தொன்றாம் ஆண்டு விழாவை இனிது கொண்டாடும் பொருட்டுக் குழுமியுள்ள இப்பெருங் கழகத்திடை நின்று, நீங்கள் பணித்த தொண்டாற்றச் சிறியேன் ஈண்டுப் போந்துள்ளேன். இத் தொண்டாற்றும் பேற்றை வழங்கிய உங்களுக்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். அடியேன் ஆற்றப்புகுந் தொண்டில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல், அவைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

சமயம்

சமய நாவாய்

உலகில் வாழும் உயிர்கள் யாவும் இன்பத்தில் விருப்பும் துன்பத்தில் வெறுப்பும் இயல்பாகக் கொள்வதைக் காண்கிறோம்; இன்பம் பெறவேண்டி உயிர்கள் முயன்று பல துறைகளிலிறங்கி உழைப்பதையுங் காண்கிறோம். இக் காட்சிகளான் நாம் பெறுவதென்னை? படைப்பு நோக்கம் இன்பப் பேற்றைக் குறிக்கொண்டு நிற்பதென்னும் உண்மை பெறுகிறோம். உயிர்கள் துன்பக்கடல் கடந்து இன்பக்கரை ஏறுவதெப்படி? அதற்கொரு நாவாய் வேண்டுமென்றோ? அதுவே சமயம் என்னுஞ் செவ்விய நாவாய்.

சமயம்

சமயமென்னுஞ் சொற்குப் பலர் பலவாறு பொருள் கூறுப. அச்சொற்பொருள் குறித்து ஈண்டு ஆராய்வதில் நமது அரும் பொழுதைப் போக்க வேண்டுவதில்லை. உலக வழக்கையொட்டிச் சுருங்கக் கூறின், இன்பப் பொருளாம் இறைவனை அடைதற்கு உயிர்கள் கடைப்பிடித்தொழுகும் ஓர் அற வழியே சமயம் என்று கூறலாம். சமயமென்பதொன்றில்லையேல் உலகில் அறமேது? அன்பேது? ஆன்ம உணர்வேது? மக்களை விலங்கினின்றும் பிரித்து, அவர்களைச் செந்நெறியில் நிறுத்தி, ஆண்டு வருவது சமயமெனில், அதன் பெற்றியை என்னென்று கூறுவது?

சமயமென்பது, நாட்டினும் மொழியினும் வகுப்பினும் வழக்க ஒழுக்கங்களினும் இன்னோரன்ன பிறவற்றினும் மக்கட்கு விழுப்பந் தருவது. நாடும் மொழியும் பிறவும் மக்களைப் பிரிக்குந் தகையன. சமயமோ அப்பிரிவைப் போக்குந் தகையது. நாட்டுப்பற்றும் பிற பற்றுக்களும் அன்பைத் தம்மளவில் கட்டிப் பிணிப்பன. சமயப்பற்றோ அன்பைக் கட்டிப் பிணியாது பெருக்குவது. நாடு முதலியன சில வேளைகளில் பெரிதும் — தம் வளம் அருகும் வேளையில் அல்லது பிறநாட்டு வளம் பெருகும் வேளையில் — அழுக்காறு அவா வெகுளி இத்தொடக்கத்துத் தீக்குணங்களாம் வெம்மை உமிழும் ஊற்றுக் கண்களாகும். சமயமோ எவ்வேளையிலும் அடக்கம் பொறை அருள் ஈகை ஒப்புரவு இத்தொடக்கத்து நறுங் குணங்களாந் தண்மை சொரியும் ஊற்றுக்களனாயிலங்கும்.

சமய ஞானம்

சமய ஞானமில்லாத நாட்டார் தமது நாட்டையே (Nation) கடவுளெனக்கொண்டு, அதன் வழிபாட்டுக்கெனப் பிற நாடுகளைப் பலியிடுவர். சமயஞான நாட்ட

முடையோர் அம் மறவினையாற்ற ஒருப்படார். இவர், 'நமது நாட்டுக்கும் பிறநாடுகளுக்குமுள்ள வேற்றுமை என்ன? நமது நாட்டையும் பிற நாடுகளையும், மலை களும் ஆறுகளும் காடுகளும் கடல்களும் பிரித்திருக் கின்றன. நாட்டுக்கேற்பத் தட்பவெப்ப நிலைகள் மக்கட்குப் பலதிற நிறம் மொழி வழக்க வொழுக்கங்களை வழங்கியிருக்கின்றன. இவ் வேற்றுமை ஒருநாட்டு மக்களுக்கும் மற்றநாட்டு மக்களுக்குமுள்ள ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டை எங்ஙனங் கல்லும்? எல்லாருள்ளத்தும் வீற்றிருப்பவர் ஒரு கடவுளே. எந்நாட்டினரும் எம்மொழி யினரும் எவரும் எல்லாருஞ் சகோதரரே' என்று எவர்க்குந் தீங்கிழையாது, சமயம் நேர்ந்துழி ஒல்லும் வகை நலமே புரிய முயல்வர். வேற்றுமை நாட்ட முடைய நாட்டார், வகுப்பார் முதலிய யாவரையும் ஒற்றுமைப்படுத்த வல்லது சமயமொன்றே. இத்தகைய சமயம் மக்கட்கு இன்றியமையாதது என்று சொல்ல வும் வேண்டுமோ?

உலகில் சிலவிடங்களில், சிலவேளைகளில் போருக் கும், கொலைக்கும், பிற கொடுமைகட்கும் சமயமுங் காரணமாக நிற்றலான், அதுவும் வேண்டுவதில்லை என்று கூறுவோருமுளர். **சமயப் பெயரால் போரிடுவோர் சமய ஞானிகளல்லர்.** அவர் சமய உண்மை கைவரப் பெறாத பித்தர்; உன்மத்தர். அவருள்ளத்தில் உண்மை ஞானம் விளங்கினால் அவர் பித்த மயக்கந் தீரப்பெற்றுத் தமது அறியாமையை உணர்வர். சமயப் பெயரால் நிகழுங் கொடுமைகளைக் களையவுஞ் சமய ஞானம் வேண்டற்பாலது.

அன்புநெறி ஓம்பவந்த எச்சமயக் குரவராதல் தங் கொள்கை தழுவ ஒருப்படாத பிறரை வருத்துமாறு அறைந்துள்ளனரா? அவ்வாறறையும் ஒருவர் சமய குரவராவரோ? சமயஞானமின்றிச் சமயப்பெயரால் பித்துக் கொண்டு, களிகளும் மடிகளும் நிகழ்த்துங் கொடு

வினைப் பழிகளைச் சமயத்தின்மீது சுமத்துவது அறிவுடைமை யாகாது. சமயஞானம் வேண்டாமென்று சாற்றுஞ் சகோதரர்கள், அன்னசாலை வைத்தியசாலை பாடசாலை முதலிய அறச்சாலைகள் அமைக்குமாறும், கூவல் குளந்தொட்டு வளம் பெருக்குமாறுந் தூண்டுவது எது என்று சிறிது நேரஞ் சிந்திப்பார்களாக.

ஆன்மநேயம் நிலைபெறுத்துவது

தன்னலத்தை அறுத்துத் தனக்கும் பிறர்க்கும் வேற்றுமை இல்லையென்னும் ஆன்ம ஞானத்தை அறிவுறுத்துஞ் சமயமா வேண்டா?. இந்நாளில் உலகில் சமய ஞானம் அருகிவருதலாலன்றோ (ஒரு நாட்டாரை மற்றொரு நாட்டார் வருத்தியடக்கித் தாமின்ப நுகர) நாடுகளில் ஆலகாலமனைய நச்சுக்காற்றும், காலனும் அஞ்சத்தக்க கொலைக் கருவிகளும், இன்னோரன்ன பிறவும் காணப்படுகின்றன? மக்களிடை அரும்பியுள்ள இத்தீய விலங்குணர்வைச் செகுக்கச் சமயம் வேண்டுமா வேண்டாவா? உலகில் ஆன்ம நேயத்தையும் சகோதர உரிமையையும் அமைதியையும் நிலைபெறுத்த வல்லது சமயம் சமயமே!

எச்சமயம்?

சமய உண்மை

சமயம் இன்றியமையாததெனில் எச்சமயத்தைக் கொள்வது என்னும் வினா எழாமற் போகாது. உலகிலோ பல சமயங்களிருக்கின்றன. எச்சமயத்தைக் கொள்வது? எச்சமயத்தைத் தள்வது? உலகிலுள்ள சமயங்களை எண்ணால் கணக்கிட்டுவிடலாம். ஆனால் மக்கள் மனத்திடையூருஞ் சமயங்களின் தொகையை எவ்வாறு கணக்கிடுவது? ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சமயமுண்டு என்று கூறுவது மிகையாகாது. சமய உண்மை என்பது அவரவர் அறிவாற்றலுக்கும் அநுபவத்துக்கும் ஏற்றவாறு விளங்கித் தோன்றுவது.

தெய்வம் ஒன்றே

ஞாயிற்றைப் படம் பிடிக்க ஒருவன் புறப்பட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவன் ஞாயிறுபால் அணுகி அதன் உண்மை வடிவைக் கண்டுபிடித்தற்கு முன்னர், அவன் தங்குமிடந்தோறும் ஒவ்வொரு படிவமாக ஞாயிறு திகழ்வது நோக்கி, அவ்வப்போது புலப்படும் வடிவை அவன் பிடித்து வருவானாயின், ஒரு ஞாயிறே பல வடிவங் களாகத் தோன்றுவது கண்டு அவன் வியப்புறுவன். கடவுள் நிலையும் இத் தன்மைத்தே. தெய்வமொன்றே பலவாக அவரவர் அறிவு ஆராய்ச்சி அன்புநிலைக் கேற்ற வாறு புலப்படுகிறது. இவ்வுண்மை யுணர்ந்த பெரி யோருங் கடவுள் நிலையை மக்கள் அறிவுநிலைக் கேற்ற வண்ணம் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

ஆண்டவன் நிலை

கிறிஸ்து ஒருவரே கடவுளை ஓரிடத்தில்,

'பரலோகத்துள்ள எங்கள் பிதாவே'

என்றும், மற்றோரிடத்தில்,

'பிதாவும் நானும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்'

என்றும், இன்னோரிடத்தில்,

'பரலோக ராஜ்யம் உங்களுள்ளிருக்கிறது'

என்றும் உலகுய்ய ஓதியிருக்கிறார்.

நந் **தமிழ்ப் பெரியோரும்**

'அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐயனுநீ
அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ'
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும்நீ

என்றும்,

'வடிவேறு திரிசூலந் தோன்றும் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்'

என்றும்.

'இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமானனாய் எறியுங் காற்று மாகி'

என்றும்,

'சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய்'

என்றும்,

'நின்னாவார் பிறரன்றி நீயே யானாய்'

என்றும்,

'இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்
இவன்இறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணாதே'

என்றும் ஆண்டவன் நிலையைப் பலபட உலகோர்க்கு உணர்த்தியிருத்தல் காண்க. எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இலங்குங் கடவுளை அன்பால் எப்படி ஏத்தினாலென்ன?

'தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார்
தடக்கைகண் டாரு மஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே
வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னான்
உருவுகண் டாரை யொத்தார்'

எனவருஉங் கம்பன் கருத்தும் ஈண்டு உன்னற்பாற்று.

சமயத்தில் சமரச மணம்

உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் ஒரு கடவுளையே பல பெயரால் பல வடிவங்களாகப் போற்றிப் புகழ்கின்றன. இவ்வுணர்வோடு எச்சமயத்தை ஆய்ந்தாலும் அச்சமயத்தில் சமரச மணங் கமழ்வது காணலாம். அம் மணங் கமழப் பெறாத சமயமொன்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை; இருக்குமேல் அது கடவுள் நெறிகாட்டுஞ் சமயமாகாது. எச்சமயம், எல்லாச் சமயங்களையுஞ் சகோதர சமயங்களாகத் தழுவுகிறதோ, அது சமரச நோக்குடைய சன்மார்க்க சமய மென்று போற்றப்படும். எச்சமயம் பிற சமயங்களைப் பொய்யெனக் கருதுகிறதோ பழிக்கிறதோ, அது சமரச சன்மார்க்கத்தை வளர்ப்பதாகாது. சமரச நோக்குடைய சமயமெதுவோ, அது சாதி மத நாடு மொழி நிற வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாது; எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒரே வித அன்பு செலுத்துமாறு மக்களை ஏவும். அச்சமயம் கைம்மாறு கருதாப் பணியாற்றுமாறு போதிக்கும்; தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழுமாறு அறிவுறுத்தும்; தியாக உணர்வு நல்கும்; உயர்வு தாழ்வை ஒதுக்கும். இன்னோன்ன விழுமிய நோக்கங்களையுடைய சமய மெதுவோ அதுவே சமயம்.

கடவுள் சமயம்

உலகில் தோன்றிய மெய்க்குரவர் பலரும் அறிவும் அன்புஞ் செறிந்த ஒரு நெறியை அறிவுறுத்தினர். அந் நெறி உயிர்கட்குத் துன்பமூட்டும் முனைப்பையறுத்து இன்பமூட்டுவது. துன்பமூட்டும் முனைப்புடையார்க்கு நெறிகள் பலவாகத் தோன்றுதல் இயல்பே. முனைப்பற்ற இடத்திலன்றோ சமரச சன்மார்க்கம் மிளிரும்? முனைப்பை வளர்க்குமாறு எச்சமயமாவது சொல்கிறதா? ஒன்றேனுமில்லை. இதனால் சமயங்களின் ஒற்றுமை புலப்படும். பல முத்துக்கள் கோவைபட்டு நிற்க, அவைகளினூடே ஒரு நூலிழை நுழைந்து நிற்றல்போலப்

பல சமயங்களினூடே சமரச சன்மார்க்கமென்னும் உயிர் நாடி புகுந்து நிற்கிறது. அச் சமரச சன்மார்க்கமே கடவுள் சமயம். அச் சமயமே, மேலே எச்சமயமென் றெழுந்த வினாவிற்குச் செவ்வனிறை இறுக்குஞ் சமயம்.

சைவ சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்தம் தொன்மையது

நாம் இன்று இவண் ஒரு சைவ சித்தாந்தப் பெருங் கழக ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோமாத லால், அச் சைவ சித்தாந்தம் சமரச சன்மார்க்கத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் அரண் செய்கிறதென்பதைச் சிறிது ஆராய் வோம். சைவ சித்தாந்தத்தின் சமரச நுட்பத்தை ஆராயு முகத்தான், அதன் வரலாற்றையும் ஊடே ஊடே சில உரைகளால் குறிப்பிட்டுச் செல்ல எண்ணுகிறேன்

சைவ சித்தாந்தம் மிகத் தொன்மையது. மக்களுள் மிகத்தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மக்களால் அந் நெறி காணப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் தொன்மை சரிதத்தால் அளந்துரைக்கும் பான்மையதன்று. அவர்கள் தொன்மை, சரித்திர காலத்தையுங் கடந்து நிற்பது. இப்பொழுது இந்துமகா சமுத்திரமென வழங்கப்படும் நீர்ப்பரப்பு, நிலப்பரப்பாயிருந்த ஞான்று, அதன்கண் தமிழ்மக்கள் வதிந்து, தாங்கள் நாகரிகத்தை வளர்த்து வந்தார்க ளென்று சொல்லப்படுகிறது. விரிவு ஆராய்ச்சியாளர் நூல்களிற் காண்க.

இயற்கை அழகும் முருகனும்

பழந்தமிழர், இயற்கை நிலையமாகிய மைவரையில் இயற்கை உணவுகொண்டு, இயற்கை உடையணிந்து, உலகெனும் இயற்கை நூல் பயின்று, இயற்கையுடன் கூடி, இயற்கையைப் பாடி, இன்ப வாழ்வு நடத்தி வந்தபோது,

அவர்க்கு இயற்கையினுள் பிரிவின்றி விராவி நிலவும் அழியா அழகு புலனாயிருத்தல் வேண்டும். இயற்கையுள் வாழ்வோர்க்குக் கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெரு வனப்பு எளிதில் புலனாகும். அப்பேரழகை முருகெனும் முழுமுதற் பொருளென்று தமிழ்மக்கள் போற்றி வந்தார்கள். முருகு என்னுஞ் சொற்கு அழகு இளமை மணம் என்று புலவர் பொருள் கூறுப. என்றும் மாறா இளமையும் நீங்கா மணமும் அழியா அழகுறை யிடத்தில் அதனோடு நீக்கமின்றி நிலவுதலியல்பு. இம்மூன்றும் ஒன்றிய முருகே பழந்தமிழரால் இறையெனப் போற்றப்பட்டது. முருகு என்பது பின்னை அன் விகுதிபெற்று முருகன் என்று வழங்கலாயிற்று. பழைய கிரேக்கர் அழகு நுட்பந் தெளிந்து, அழகு வாழ்வை நடாத்தி, இன்பந் துய்த்ததும் நினைவிற்கு வருகிறது. இதுபோழ்தும் அழகோம்ப அமெரிக்க அறிஞருட் சிலர் பெருமுயற்சி செய்து வருவதோடு நில்லாது, அதற்கெனக் கழகமுங் கண்டு வருகிறார். தமிழர் அந்நாள் கண்ட அழகு, சமரச அன்பொழுகும் நன்மனத்துக்குக் காட்சியளிக்கும். மாறுபட்டு வேறுபட்டுக் கலாம் விளைக்கும் உள்ளத்துக்கு இயற்கையழகு எவ்வழியில் புலனாகும்? எவ்வறிஞரும் போற்றும் அழகையே பழந்தமிழர் பொருளெனப் போற்றியது காண்க.

இயற்கை அழகை வெறுப்போர் இறையின்ப நுகராது, செயற்கை வெம்மையிலன்றோ வீழ்ந்து இடர்ப் படுவர்? இயற்கையை விடுத்து இறைவனைத் தேடுவது காசிக்குச் செல்லவேண்டுமென்று கதிர்காமத்தை நோக்கி நடப்பதை ஒக்கும்.

கந்தழி

அழகாம் முருகைப் பொருளெனப் போற்றிய நந்தமிழ்ப் பெரியோர் பின்னைத் தாங்கண்ட உண்மைப் பொருளைக் **கந்தழி** என்னும் பெயரால் வழிபடலாயினர்.

(கந்து - கட்டு : அழி - அற்றவிடம்) முழுமுதற் பொருள் கட்டற்றது என்ற முடிவு அந்நாளிலேயே தமிழ் மக்கட்குத் தோன்றியது போலும்.

முருகு ஒருபோது தோன்றுவதும் மற்றொருபோது மறைவதுங் கண்டு, அத்தோற்ற மறைவை நம் மூதறிஞர் ஆராயத் தலைப்பட்டிருப்பர். அவ்வாராய்ச்சியான் முருகிற்குத் தோற்ற ஒடுக்கமில்லை யென்றும், தம்மாட்டுள்ள அறியாமை என்னுங் கட்டு அதை மறைக்கிறதென்றும், அவ்வறியாமை விலகும்போது அது தோன்றுகிறதென்றும் அவர்தம் பேரறிவு அவர்க்கு உணர்த்தியிருக்கும். அந்நாள் தொட்டுத் தமிழ் மக்கள் கட்டுடையன உயிர்களென்றும், கட்டில்லாதது கடவுளென்றுங் கருதிக் கடவுளைக் கந்தழி யெனப் போற்றியிருப்பா. கந்தழி என்பதை ஆராய்ந்தால் இவ்வுண்மை பெறப்படுதல் காண்க.

கட்டு - உயிர் - கடவுள்

மக்கட்குக் கட்டுண்டு என்பதும், ஆண்டவனுக்கு அஃதில்லை என்பதும் எச்சமயத்தவரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மை. கட்டைப் பொருளாக் கொள்ளாத சமயத்தாரும் விவகாரத்தில் கட்டுண்மை மறுக்கிறாரில்லை. ஆதலால் கந்தழி, கட்டைப் பொருளாக் கொள்ளாத சமயத்தார்க்கும் உரியதாகுமென்க. கடவுளைத் தமிழ் மக்கள் கந்தழி என்று வழிபட்டமையான், அவர்கள் கட்டு, உயிர், கடவுள் என்னும் மூன்று பொருளுணர்வு பெற்றிருந்தார்களென்பது புலனாகிறது. தமிழ் மக்கள் அவ்வுணர்வு பெற்றிருந்தார்களென்பதை அவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கிட்டுள்ள உயிர், மெய், உயிர்மெய் என்னும் பெயர்களைக் கொண்டு நன்கு வலியுறுத்தலாம்.

உலகிலுள்ள சமயங்ளெல்லாம் பொருளுண்மை கூறுவதில் பலதிறக் கருத்துடையனவாயினும், அவை யாவும் அறியாமையொன்று உண்டென்றும், அதனினின்

றும் ஆன்மா விலகி, அஃதில்லா ஆண்டவனோடு கலக்க வேண்டுமென்றுங் கூறாதொழிகின்றனவோ? அறியாமையை உள்பொருளாக் கொள்வோரும் இல்பொருளாக் கொள்வோரும் அதையொழிக்க முயல்வதுண்மையே. பாரமார்த்திகப் பேச்சு இப்பொழுது இந்நிலையில் வேண்டுவதில்லை. ஆகவே தமிழ் மக்கள் கண்ட முப்பொருளுண்மை எப்பொருள் பற்றியாதல் எந்நிலையிலாதல் எச்சமயத்தவராலுங் கொள்ளப்படுவதே.

இல்லற நெறியே பற்றுக்கோடு

முப்பொருள் உண்மை கண்ட நம் முன்னோர் வீடு பேற்றிற்கு இல்லற நெறியையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். மிக மிகப் பழைய காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் துறவறமென்றொரு நெறியிருந்தது என்பது தெரியவில்லை. சமண பௌத்த மதங்கள் தோன்றிய பின்னரே நமது நாட்டில் துறவு என்னும் பிரிவு தோன்றிற்று என்று சில அறிஞர் கருதுகிறார். துறவு ஏற்பட்ட பின்னையே இன்பம், சிற்றின்பமெனவும் பேரின்பமெனவும் பிரிந்தது போலும்! பண்டைக் காலத்தில் இயற்கையோடு இயற்கையாய், ஒருவனும் ஒருத்தியும் வாழ்ந்து வந்தமையான், அவர் நுகர்ந்த இன்பம் வீட்டுக்குரிய இன்பமாகவுந் துணை செய்தது.

* 'கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றுஅறியும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள' [ஐம்புலனும்

எனவும்,

† 'பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும்
பற்றாய பெருமானே மற்றாரை உடையேன்'

---

*திருவள்ளுவர். †சுந்தரர்.

எனவும் வரூஉம் ஆன்றோர் மொழிகளின் பொருளுண் மையை யோர்ந்துணர்க.

ஆணும் பெண்ணும் இயற்கையை விடுத்துப் பிரிந்து தனிப்பட்டுச் செயற்கையாளராய் வாழும் இந்நாளில் பண்டைக்கால நிலை அறிதலரிதே. பழந்தமிழர் தாம் போற்றிய அழகைப் பெண்ணென்றும் மாதரென்றும் அழைத்த நுட்பத்தை உலகோர் தேர்ந்தால், அவர் இல்லறத்தின் மாண்பை உணரப் பெறுவர். விரிவு களவியல், திருக்கோவையார் முதலிய நூல்களிற் காண்க. (பெண், மாதர், அழகு இவை ஒருபொருட் சொற்கள்.) அத்தகை இல்லறத்தை வெறுப்போர் அரியர். தமிழ் மக்களின் இல்லறவின்பம் பல சமயத்தார்க்கும் உரித்தே. விரிப்பிற் பெருகும்.

சிவம் எனும் திருநாமம்

முருகு, கந்தழி என்னும் பெயர்களால் போற்றப் பட்டு வந்த கடவுட்பெயர், பின்னைப் பெரிதுஞ் **சிவமெனுந்** திருப்பெயரால் போற்றப்படலாயிற்று சிவம் என்பது தென்மொழி என்றும் வடமொழி என்றும் வாது செய்குநரும் தமிழ் நாட்டிலுளர். சிவம் என்பது செம்மை யினடியாகப் பிறந்த தனித் தமிழ்ச் சொல்லென்றும், அச்செழுஞ் சொல்லின் பொருட் செறிவு நோக்கி வடமொழியாளர் அதைத் தம் நூற்களில் நுழைத்துத் தம்மொழியாட்சியிற் கொணர்ந்தனரென்றும் இந்நாளா ராய்ச்சியாளர் சிலர் கூறுகிறார். வடமொழியாளர் சிவமெனுஞ் சொற்குக் காந்தி, மங்கலம், ஆனந்தம், அறவோர் உள்ளத்துறைவது, சராசரங்களின் தோற்ற ஒடுக்கத்துக்கு நிலைக்களனாய்க் கிடப்பது, இருளைப் போக்கி அருளைத் தருவது, முற்றறிவுடையது, தூயது, இன்பந் தருவது முதலிய பல பொருள் விரித்துள்ளார். இப்பொருள்கள் அறிஞருள்ளத்தைக் கவருமென்பதில் ஐயமில்லை. விரிவு வடமொழி நூல்களிற் காண்க.

சிவமெனுஞ் செம்பொருளைச் 'சாந்தம் சிவம் அத்வைதம்' என்று **வேதாந்தம்** வழுத்துகிறது; 'சிவமெனு நாமந் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்' என்று **தமிழ் வேதம்** புகழ்ந்துரைக்கிறது. **சிலப்பதிகாரம்** முதலிய நூல்களிலும் சிவபெருமான் 'பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்' என்று போற்றப்படுதல் காண்க. **அடியார்க்கு நல்லாருள்ளிட்ட** உரையாசிரியர் பலரும் சிவபெருமானைக் குறிக்குமிடங்களிலெல்லாம் 'இறைவன்' என்ற சொல்லானே குறித்துச் செல்வதும் உன்னத்தக்கது. எச்சமயத்தவரும் போற்றுந் **தாயுமான சுவாமிகளும்** ஆண்டவனைச் சிவமெனும் நாமத்தாற் போற்றுகிறாரெனில், அத்திரு நாமத்தின் மாண்பை என்னென்றியம்புவது?

'தெய்வம் வேறுள தென்பவர் சிந்தனை
நைவ ரென்பது நற்பர தற்பர
சைவ சிற்சிவ னேயுனைச் சார்ந்தவர்
உய்வரென்பதும் யானுணர்ந் தேனுற்றே'

என்பது சுவாமிகள் திருவாக்கு.

சிவ என்னுந் திருநாமத்திலுள்ள தெய்வத் தன்மை நோக்கியே,

'சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்றிடச் சிவகதி தானே'

என்று **திருமூலநாயனாருந்** திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

சைவம்

சி என்பது சூரியகலை என்றும், **வ** என்பது சந்திர கலை என்றும் யோக நூல்கள் கூறும். சிவமென்பது கடவுளியல்புகளெல்லாவற்றையும் தன்னகத்தே அடக்கி

யுள்ள ஒரு பெருஞ் சொல்லாகலான், அதுவே சிறப்பாகச் சைவ நன்மக்களாலும் மற்றவர்களாலுங் கொள்ளப் பட்டது. இச் சிவசம்பந்தமுடைய சமயமும் **சைவம்** என்னும் பெயர் பெற்றது.

சைவம் வளர்ந்தோர்

தமிழ்மக்கள் கண்ட சமயம் பின்னைத் **திருஞானசம்பந் தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தர மூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர், திரு மூலர், சேக்கிழார்** முதலிய பெரியோரால் வளர்க்கப் பட்டது. முதல் நால்வரைச் சைவத் திருவாளர் சமய குரவரெனப் போற்றி வருகிறார். இவர்கள் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வேறு சில கொள்கைகளும் பரவலாயின. சிறப்பாகச் சமண பௌத்த மதங்களைக் குறிப்பிடலாம். நால்வர் அருளிய தேவார திருவாசக மென்னுந் தமிழ் வேதத்தில் சமரச சன்மார்க்கத்துக்கு வேண்டப்படுஞ் செம்பொருள் பலவுஞ் செறிந்து கிடக்கின்றன. தாலி புலாக நியாயம் பற்றி ஈண்டு இரண்டொன்று எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

கடவுள் நிலை

கடவுளைப்பற்றித் தமிழ் வேதம்,

'தேவராயும் அசுரராயுஞ் சித்தர் செழுமறைசேர்
நாவராயு நண்ணுபாரும் விண்ணெரிகால் நீரும்
மேவராய விரைமலரோன் செங்கண்மா லீசனென்னும்
மூவராய முதலொருவன் மேயது முதுகுன்றே'

என்றும்,

'இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவதேல் அரிது
தன்ன வுருவாம்' [நீதிபலவும்

என்றும்,

'விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்'

என்றும்,

'ஒரு நாமம் ஒருவரும் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரந்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ'

என்றும்,

'ஈறிலாப் பதங்க ளியாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே'

என்றும் முழங்குதல் காண்க.

அவ் வேதம் சமரச ஞானத்தைப் பற்றி,

'வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர் மற் றில்லையே'

என்றும்,

'விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற்
கேற்றதாகும்'

என்றும்,

'ஆறொன்றிய சமயங்களின் அவ்வவர்க்கு அப்
வேறொன் றிலாதன' [பொருள்கள்

என்றும்,

'ஆறுசமயத் தவரவரைத் தேற்றுந் தகையன'

என்றும்,

'மிக்க சமயங்கள் ஆறினுருவாகி நின்ற தழலோன்'

என்றும் ஓதுதல் காண்க.

இச் செம்மை நல்லுரைகள் ஒரு கூட்டத்தார்க்கோ உரியனவாகும்? அவை சமரச நாட்டமுடைய அனைவர்க்கும் உரியனவாம். எவர் எக்கருத்தை நாடினும் அவர் அக் கருத்தைத் தேவார திருவாசகத்திற் காணலாம்.

'இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
  தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
  நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
  திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
  யாருன்னை அறியகிற் பாரே'

என்னுமொரு திருப்பாட்டுத் தமிழ் வேதத்தில் மிளிர்கிறதெனில் அதன் மாண்பைக் கூற யான் அருகனாவனோ?

திருமூலர் திருவாக்கு:

திருமூலர் திருவாக்கில் பலசமயக் கருத்துக்கள் ஒளி செய்வதை ஈண்டு விரித்துக்கூற இடமின்மை கருதி வருந்துகிறேன். திருமூலர் '**அன்பே சிவம்**' என்ற உண்மை கண்ட அன்பர்.

'ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே'

என்று சமரசஞான அறிவுச்சுடர் கொளுத்திய அறிஞர் அவர்.

'தேயமு நாடுந் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயமிந் நாட்டிடைக் கண்டுகொண் டேனே'

என்று பொருளிடங் காட்டிய பெரியார் அவர். அவரை எவ்வறிஞர் எவ்வன்பர் எவ்யோகி எந்நாட்டார் எச் சமயத்தார் போற்றாதொழிவர்?

சேக்கிழாரின் விரிந்த நோக்கு

தெய்வச் சேக்கிழார் அன்பை என்னென்று சொல்வேன்?

'எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும்
மன்னியசீர் சங்கரன்றாள் மறவாமை பொரு
[ளென்றே'

என்றும்,

'மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கு நாட்டுக் கப்பால்
முதல்வனார் அடிசார்ந்த முறைமை யோரும்'

என்றும் அப்பெரியார் அருளிய திருவாக்குகளை நோக்குழி அவர் பரந்த மனமும் விரிந்த நோக்கும் எவரை இன்புறச் செய்யா?

சைவம் வளர்த்த சந்தான குரவர்

இவ்வன்புடைய செல்வர்களால் வளர்க்கப்பட்ட சைவவான்பயிர் பின்னை **மெய்கண்டார், அருணந்தி சிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவனார்** ஆகிய நால்வரால் ஓம்பப்பட்டு வந்தது. இந்நால்வருஞ் **சந்தான** குரவரெனச் சைவ சித்தாந்திகளால் போற்றப் படுகிறார். இவர்கள் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் பலசமயக் கொள்கைகள் பரவி வேரூன்றின. பெரிதும் ஏகான்ம வாதக் கொள்கை பரவி வந்தென்பது இவர்கள் நூல் களால் தெரியவருகிறது. ஈண்டு வடமொழிக் கலை களைப் பற்றிச் சிலவுரைகள் வழங்கலாமெனக் கருது கிறேன்.

வேதமும் ஆகமமும்

சைவ உலகத்துக்கு **வேதம்** பொது நூல்; **ஆகமம்** சிறப்பு நூல். வேதத்தை வேறாகவும் ஆகமத்தை வேறாக வும் சைவர் கொள்வதில்லை. இதனால் அவர்க்கு வைதிக சைவரென்னும் பெயரும் வழங்கி வருகிறது.

'வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவனூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதம தென்னில் பெரியோர்க் கபேதமே'

என்று **திருமூலர்** உண்மை விளக்குகிறார்.

'வேதத்திற்கும் ஆகமத்திற்கும் வேற்றுமை
கண்டிலேன்'

என்று **நீலகண்டர்** வாய்மை வெளியிட்டுள்ளார்.

'வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்'

என்று **அருணந்தி சிவனாரும்** மெய்ம்மை கூறியிருக்கிறார்.

இந்நாளில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சில அறிஞர் வட மொழிவேதந் தமிழர்க்கு உரியதன்றென்றும், அஃது ஆரி யர்க்கே உரியதென்றும் ஆராய்ச்சி யுலகிற்கு அறிவுறுத்து கிறார். ஒரு நூல் ஒரு கூட்டத்தார்க்கே உரியதாவ தெப் படி? **அறிவும் ஆராய்ச்சியும் எல்லாருக்கும் பொதுவா யிலங்குவன. நியூட்டன் (Newton)** என்னும் அறிஞர் கண்ட உண்மை அவரினத்தார்க்கு மட்டும் உரியதாகுமோ? ஆண்டவன் திருவருள் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வோரு வர் அறிவில் விளங்கி ஒவ்வோர் உண்மையை வெளியிடு கிறது. சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமுடைய நாம் அவ் வுண்மை தேறாது பிணக்குற்றுப் போரிடுகிறோம்.

ஆரியரும் திராவிடமும்

ஒழுங்குபட்ட வடமொழி வேதமும் வேதாந்தமும் பிறவும் எந்நாட்டிடைப் பிறந்தன? ஐந்து நதி பாயும் நமது அழகிய நாட்டிலன்றோ அவை பிறந்தன? சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் கூற்றுப்படி ஆரியர் குளிர்மிகுந்த வட புலத்திலிருந்து போந்தவராயினும், அவர் நந்நாட்டிடைப் புகுதற்கு முன்னர், நந்நாட்டிடை மக்களாதல் நாகரிக மாதல் நிலவி யிருக்கவில்லையோ? திராவிடர் விந்திய முங் கடந்து இமயம்வரை கோலோச்சி வாழ்ந்தனர் என்று கூறமுந்தும் ஆராய்ச்சியாளர் வடமொழி ஒரு கூட்டத் தார்க்கே உரிமையுடைத்து என்று மன்றாடுவதன் பொருள் விளங்கவில்லை. குடிபுகுந்த ஆரியர் தன்னந்தனியராய்க் காடு திருத்தி நாடாக்கி அரசுகண்டு கலைகளை வளர்த்து வந்தாரென்று எப்படிச் சொல்லுதல் கூடும்? **போந்த மக் களும் நிலையாக விருந்த மக்களும் ஒன்றுபட்டே** வினை களாற்றி யிருத்தல் வேண்டும்.

> 'ஆரியர் நாகரிகமும் திராவிடர் நாகரிகமும் ஒன்று பட்டு நமது நாட்டிடை யமுனை கங்கைபோல் ஓடு கின்றன.

என்னுங் கருத்துப்பட **வங்காளக் கவியரசர் ரவீந்திரநாதர்** வெளியிட்டுள்ள செம்மொழியும் ஆராயற்பாலது. ஆரியர் திராவிடர் என்னும் இருவரும் ஓரினத்தவராகி வேத வேதாந்த உண்மைகளை நமது நாட்டுக்குத் தந்தார் என்று கொள்வது சமய உலகத்துக்கு நலஞ் செய்வதாகும்.

> 'ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்'

என்பதுபோன்ற பல கருத்துக்கள் தமிழ் வேதத்தில் செறிந்து கிடப்பதை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும்.

ஆராய்ச்சி உலகும் சமய உலகும்

பண்டை இந்திய மக்கள் திராவிடர்களா ஆரியர்களா என்று ஆராய்ந்து சில அறிஞர் தாம் தாம் கண்ட முடிவு

களை வெளியிட்டுள்ளார். ஆராய்ச்சியுலகம் கணத்துக்குக் கணம் மாறுபடுவது. முதல் முதல் மக்கள் எங்கே படைக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி பலதிற ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் பலதிறத் தனவா யுலவுகின்றன. இப் பீடைகளைக் கொணர்ந்து சமய உலகில் நுழைத்து அன்பு நெறியைப் பாழ்படுத்தலாமோ? இதனால் ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை என்று யான் கூற முந்தவில்லை. ஆராய்ச்சிக் கரடியை விடுத்துச் சமய உலகைக் கலக்கலாகாதென்பது எனது வேண்டுகோள்.

ஆராய்ச்சியிற் புகுவோர் நடுநிலை பிறழாத் தூயராயிருத்தல் வேண்டும். அவர்க்கு ஒன்றனிடத்தில் காய்தலாதல் உவத்தலாதலிருத்தலாகாது. இப் பெருங் குணத்தோடு நமது நாட்டில் இந்நாளில் உண்மை ஆராய்வோர் எத்துணை பேர் என்று விரல்வைத்து எண்ணிவிடலாம். அபிமானப்பேய், ஆராய்ச்சி ஆண்டவனை வழிபடவிடுமோ? நமது தமிழ்நாட்டு அறிஞர் ஆராய்ச்சி, திருஞானசம்பந்தர் 'பிராமணர்', திருநாவுக்கரசர் 'வேளாளர்' என்னும் உண்மைகாணும் அளவில் இப்பொழுது எட்டியிருக்கிறது! இன்னும் அவ்வாராய்ச்சி எம்முகட்டைக் கிழித்து எவ்வானத்தை முட்டுமோ அறிகிலேன்! சாதி பேதம் முதலிய பேதங்களைக் கடந்து சிவமாய் நின்ற பெரியோரைப் பற்றி அப் பேதங்களில் வீழ்ந்து நெளிவோர் என்ன கூறினும் யான் மயக்குறேன். என்னருமைச் சகோதரர்களாகிய நீங்களும் மயக்குறலாகாதென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சி உலகு வேறு, சமய உலகு வேறு என்று மீண்டும் வலியுறுத்தி மேலே செல்கிறேன்.

வடமொழிப் பொது நூலாகிய வேதமும், வேதாந்தமும் பலதிறப்பட்ட கிடக்கைகளைக் கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றினாலும், அவைகளை முற்றும் ஆராய்

வோர்க்கு அவைகளில் பன்மை புலனாகாது ஒருமையே புலனாகும். வேதவேதாந்தம் மாயையை ஓரிடத்தில் மித்தை என்று கூறும்; மற்றோரிடத்தில் நித்தியம் என்று கூறும். இம் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் பலரை மருட்டு மென்பது திண்ணம். முழுமுதற் பொருளுண்மை காண்ப திலும் இத்தகை மருட்சி விளைதலுண்மை. எதையும் முற்றும் ஆராய்ந்து தெளிவோர் ஒரே உண்மை பெறுவர்.

வேதாந்த சாத்திரம்

பலபடப் பல கிளைகளாப் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் வேத வேதாந்தமென்னும் பெருங்கடலில் வியாசர் என்னும் பேரறிஞர் தமது அறிவென்னுங் கோல் நாட்டிக் கடைந்து, 'வேதாந்த சூத்திரம்' (பிரம்ம சூத்திரம்) என்னும் அமுதை உலகிற்கு ஈந்தார். அச் சூத்திரம் உரை யின்றி ஆட்சியிலிருந்தபோது, வேதாந்த சித்தாந்த துவைத அத்வைதப் பிணக்குகளெழவில்லை. பின்னர் அவ்வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு நீலகண்டர், சங்கரர், இராமா நுஜர், மத்துவர் முதலியோர் உரைகள் கண்டனர். ஒரு மூலத்துக்குப் பலர் உரை காண்டல் ஆராய்ச்சி யுலகிற்குப் பெரு விருந்தளிப்பதாகும். நமது நாட்டில் உரைகள் மதங்களாகிச் சமய வாதங்களைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக் கின்றன. உரை கண்ட அறிஞர்களை யான் தொழு கிறேன். அவ்வுரைகளை ஆண்ட பின் சந்ததியாரின் குறுகிய நோக்கம் நாட்டுக்கே தீங்கிழைத்து வருகிறது.

பன்மையில் ஒருமை காண்க

வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு உரை காணப் புகுந்தோர் வதிந்தி காலநிலையைச் சரித்திரக் கண்கொண்டு நோக்கு வோர்க்கு எவ்விதத் திரிபும் நிகழாது. பல உரைகளையும் படித்து அவைகளில் தோன்றும் **பன்மைகளில் ஒருமை** காண்டல் அறிவுடைமை. **வாதத்தில் நுழைந்து நம்மவர் நாட்டைச் சாக்கடையாக்கியது நமது தீவினையே யாகும்.**

மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் காணும்போதும் கேட்கும் போதுஞ் சினந்து, எரிந்து வேகாது, அன்புளங்கொண்டு, அவைகளை ஏற்று, உண்மை காண உழைக்கும் பெருந் தகைமையை நம்மவர் என்று பெறுவரோ அறிகிலேன்.

அறிவே பொருளெனக் கொண்ட **சங்கரர்**, அன்பே பொருளெனக்கொண்ட **புத்தர்பெருமான்** அறிவுறுத்திய அன்புச் சமயம் - அறக்கொள்கை - ஒழுக்கநிலை மாறு பட்டு, எங்கும் 'கடவுளில்லை; அறிவெனும் பொருளில்லை; பூதங்களே நித்தியம்' என்னும் நாத்திக உணர்வு பரவி வேரூன்றிய காலத்தில் தோன்றினவர். அந் நாத்திகத்தை ஒழிக்க அப் பெரியார் பௌத்தர்கள் மெய்யெனக்கொண்ட சடம் பொய்ப்பொருளென்றும், அவர்கள் பொய்யெனப் புகன்ற சித்தொன்றே மெய்ப்பொருளென்றும் உறுதிப் படுத்துவதிலேயே தமது பெரும்பொழுதைக் கழித்தார். அவர் உழைப்பும் போதனையும் அக் காலதேவதைக்கு எத்தகை இன்பளித் திருக்குமென்பதை யான் இயம்ப வேண்டுவதில்லை.

ஒரே உண்மை பலர் வாயிலாக வெளிப்படுதல்

பௌத்தர்கள், புத்தர் அறிவுறுத்திய அறநெறி விடுத்து நாத்திகம் போதிப்பதிலேயே எவ்வாறு கருத்துச் செலுத்தினரோ அவ்வாறு **சங்கரர்க்குப் பின் வந்தாருட் சிலர்**, சகுண வழிபாடு அழியும் முறையில் தம் மதம் பரப்ப முயன்றனர். சங்கராச்சாரியார் ஒருமை ஞானத்தை உலகிற்கு அறிவுறுத்தினாரேனும், அவர் சகுண வழிபாட்டினின்றுஞ் சிறிதும் வழுவாது, சமய ஒழுக்கத்தைக் காத்துவந்தார். அவர் பின்வந்தார் சிலர், 'நாம் பிரமம்' என்னுங் கொள்கையைப் பரப்புவதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தமையால் சகுண வழிபாடு வீழலாயிற்று. அவ் வேளையில் **இராமாநுஜ மத்துவ பாடியங்கள்** தோன்றலாயின. அத்தோற்றமுங் காலதேவதை யின் வேண்டுதலென்றே யான் கொள்வேன். ஒரே

உண்மையைக் காலமிடங்களுக்கேற்ற வண்ணம் பலவாறு அறிஞர் வாயிலாக ஆண்டவனே அறிவுறுத்துகிறான் என்னும் உண்மையில் உறுதியுடையார் எவரையும் எக் கொள்கையையுங் குறை கூறார்.

மெய்கண்ட சாத்திரம்

மக்கள் வேதாந்த உண்மை காணப்பெறாது, பலதிறக் கருத்துடையவர்களாய், இடர்ப்பட்ட வேளையில் ஆண்டவனருளால் **மெய்கண்டார்** தோன்றிச் 'சிவஞான போதம்' என்னுஞ் சீரிய நூலை உலகிற்கித் தந்தார். இந்நூல் பொது நூலாகிய வேதத்தையும் சிறப்பு நூலாகிய ஆகமத்தையும் உடன்பாடாகக் கொள்ளுஞ் சமரச இயல்புடையது. இச் சிவஞான போதத்தை யொட்டிச் செய்யுள் பாடியம் போன்ற 'சிவஞான சித்தி' என்னும் வழி நூலும், அதைத் தழுவிச் 'சிவப்பிரகாசம்' முதலிய சார்பு நூல்களுந் தோன்றின. இவைகட்கு **மெய்கண்ட சாத்திரமென்னும் பொதுப்பெயர் வழங்கி வருகிறது.** இது வேதாந்த ஆராய்ச்சியில் நேர்ந்த பிணக்குகளை ஒழிக்க எழுந்த சித்தாந்த நூலென்பது,

> 'வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித் தாந்தத்
> திறனிங்குத் தெரிக்க லுற்றாம்'

எனவரூஉம் **உமாபதி சிவத்தின் திருவாக்கான்** வலியுறுத் தப்படுதல் காண்க.

தன்னந்தனியராய் தமிழ்மக்கள் கண்ட சமயம், முதல் முதல் சமணம், பௌத்தம் முதலிய சமயங்களோடு கூட்டுறவு கொண்டு, பின் வடமொழிக் கலைகளோடு நட்புப் பெற்று, ஏகான்ம வாதம் முதலிய சமயங்களோடு உறவாடி, முடிவில் மெய்கண்டார்வழிச் **சித்தாந்த** உருவடைந்து, உலகில் **அருணெறியாகி** வளர்ந்து **வருகிறது.**

இனி மெய்கண்ட சாத்திரம் தற்போதைய உலகம் விரும்பும் சமரச ஞானத்தை எவ்வளவில் தழுவி நிற்கிறது என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். மெய்கண்ட சாத்திரம் தத்துவம் முப்பத்தாறையும் பொருளாகக் கொண்டிருக்கிறது. (முப்பத்தாறின் விரிவு தொண்ணூற்றாறு: விளக்கம் தத்துவக் கட்டளைகளிற் காண்க.) ஒவ்வொரு தத்துவமும், ஒவ்வொரு சமயப் பொருளாக விளங்குவது. முப்பத்தாறையும் பொருளாக் கொண்ட மெய்கண்ட சாத்திரம் எத்தத்துவத்தை - எச்சமயத்தை - ஒதுக்கல்கூடும்? எதைக் குறைகூறல் கூடும்? சைவ சித்தாந்தம் தனித்தும் எல்லாச் சமயங்களிலும் ஊடுருவிப் பாய்ந்தும் நிற்பது. எல்லாச் சமயங்களுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே சைவ சித்தாந்தமென்றுங் கூறலாம். சைவ சித்தாந்தம் யானை கண்ட குருடர் பிணக்கைப் போக்கிய ஒருவனையொத்திருக்கிறது. சைவ சித்தாந்தம் தனக்கு வேறாக ஒரு சமயம் இருக்கிறதென்று நினைக்க இடம்பெறவில்லை. சைவ சித்தாந்திகள் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளுஞ் சிலர்பால் வேற்றுமை உணர்விருக்கலாம். ஆனால் சைவ சித்தாந்தத்தில் வேற்றுமைக்கிடமில்லை. இவ்வுண்மையை,

> 'ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
> ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் உளபலவும் [இவற்றுள்
> யாது சமயம் பொருள்நூல்யா திங்கென்னில்
> இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
> நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
> நிற்பதுயா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல்'

என்வருஉம் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் திருவாக்கானுணர்க. மற்றுமோரிடத்தில் அவ்வறிஞர்,

> 'வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை [தப்பித்
> தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் [சாரும்
> ஊழ்பெற லரிது'

என்னுஞ் செய்யுளில் சைவத்தின் நுண்ணியலை மக்கட்கு அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார். தாழ்வுள்ள இடத்தில், அதாவது முனைப்பற்ற இடத்தில் சைவம் பொலியுமென்று மெய் கண்ட சாத்திரஞ் சாற்றுகிறது. அந்நிலை பெற்றோர் எவராயினுமாக. அவர் தென்னாட்டாராக; வடநாட்டாராக; கீழ் நாட்டாராக; மேல்நாட்டாராக. எவருள்ளத்தில் சீவபோதமில்லாத தாழ்வு ஏற்படுகிறதோ அங்கே சிவம் விளங்குமென்க. அச் சிவ சம்பந்தமாகிய சைவம் பிறப்பையொட்டிய தாமோ? மொழியை யொட்டியதாமோ? நாட்டை யொட்டிய தாமோ? பிற வேற்றுமைகளை யொட்டியதாமோ? ஆகாது ஆகாது

'நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங்
[கொட்டாமோ'

என்றார் மாணிக்கவாசகனாரும். இந் நிலையை உலகம் சைவமென்றழைப்பினும் அழைக்க; அல்லது வேறெப்பெயரிட்டழைப்பினும் அழைக்க.

வழிபாட்டுமுறை

மெய்கண்ட சாத்திரத்தின் சமரச நுண்மை, அது குறிக்குஞ் சமய வழிபாட்டுமுறைகளாலும் இனிது விளங்கும். அச்சாத்திரம் வழிபாட்டுக்கெனச் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு படிகள் வகுத்திருக்கிறது. இவைகள் முறையே உருவ வழிபாடு (சரியை), அருவுருவ வழிபாடு (கிரியை), அருவ வழிபாடு (யோகம்) இவை கடந்த ஒரு பெருநிலை (ஞானம்) என்னப்படும். உலகிலுள்ள சமயங்களின் வழிபாடுகளை நோக்குழிச் சில உருவ வழிபாட்டையும், சில அருவுருவ வழிபாட்டையும், சில அருவ வழிபாட்டையும், சில ஞான வழிபாட்டையுங் கொண்டிருத்தல் காணலாம். சைவ சித்தாந்தம் இந்நான்கையுங் கொண்டிருப்பதால் அச்சமயங்களெல்லாம் சைவ சித்தாந்துக்கு வேறாக்

எங்ஙனம் நிலவும்? மெய் கண்ட நூல் அறிவுறுத்துஞ் சமயம் உலகில் சரியா மதமாய், கிரியா மதமாய், யோக மதமாய், ஞான மதமாய் யாண்டும் பரந்து விளங்கும் ஒரு பெருஞ் சமரச சமயமென்பதையோர்ந்துணர்க. சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகிய இவைகள் ஒன்றற் கொன்று இயைபின்றி இயங்குவனவல்ல. இந்நான்கும் அரும்பு மலர் காய் கனிபோல் ஒன்றற்கொன்று தொடர் புண்டு கிடப்பன.

> 'சரியா கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின்
> ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்'

என்று மெய்கண்ட சாத்திரம் புகலுதல் காண்க.

முப்பொருளுண்மை

இனி மெய்கண்ட சாத்திரம் அறிவுறுத்தும் பொருளுண்மைமீது சிறிதுநேரங் கருத்தைச் செலுத்துவோம். மெய்கண்ட சாத்திரம் முப்பொருளுண்மை கூறுகிறது. உலகு உயிர் கடவுள் ஆகிய இம் மூன்றும் அநாதி நித்திய மென்னுங் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சைவ சித்தாந்தம் இயங்குகிறது. இம் மூன்றனுள் ஒன்றையோ இரண்டையோ அல்லது மூன்றையுமோ சமயங்கள் பொருளாக் கொண்டிருக்கின்றன. சைவ சித்தாந்தம் முப்பொருட்கும் உண்மை கூறலான், அதன்கண் எச் சமயப் பொருளுண்மையுங் காணலாம்.

காணும் உலகு நிலை

முதலாவது கண்கூடாகத் தோன்றும் உலகை எடுத்துக் கொள்வோம். உலகைச் சிலர் நித்தியமென்றும், சிலர் அநித்தியமென்றுங் கூறுகிறார். காரியத் தோற்றத்தை அநித்தியமென்று சொல்வதில் பலர்க்குக் கருத்து வேற்றுமை யில்லை. காரணத்திற்கு நித்தியா நித்தியம் கழறுவதில் பலதிறக் கருத்து வேற்றுமைகளுண்டு.

உலகம் நாமரூபத்தோடு விளங்கலான் அஃது அழிதன் மாலையதே. அஃது அழிந்தொடுங்குங் காரணமெது என்பது ஆராயற்பாற்று. காரிய உலகம் சடமாயிருத்த லால் காரணமுஞ் சடமாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது சிலர் கொள்கை. அஃது அணுவாயினுமாக; பரமாணுவா யினுமாக; அல்லது வேறு எச்சக்தியாயினுமாக. அது சடமாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது அவராராய்ச்சியாற் போந்த உண்மை.

உலகம் பொய்த்தோற்றமுடையதாகலின் அஃதொரு சடத்தினின்றுந் தோன்ற வேண்டுவதில்லையென்றும், அது சித்தெனுஞ் செம்பொருளின் சாயலேயென்றுஞ் சில அறிஞர் வாதிப்பர். இஃது அறிவொன்றே பொருளென் போர் கூற்று. இதற்கு முற்றும் மாறாகச் சடப்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் அறைகிறார். இவர் ஆகாயத்திற் கோட்டை கட்டுபவரல்லர். இவர் கூற்றுங் கவனிக்கற் பாலதே. இவ்வறிஞர், அறிவெனுஞ் செம்பொருட்குத் தனி யிருப்பில்லையென்றும், அவ்வறிவு சடத்தினின்றும் பிறக்கிறதென்றுந் தம்மாராய்ச்சிவழி நின்று பகர்கிறார். இவ்வாறே இவ்வாராய்ச்சித் துறையில் கைபோய ஆசிரியர் **ஹெக்கல்** உள்ளிட்ட கூர்த்த மதியினர் கருது கிறார். இயற்கை ஆராய்ச்சி உலகில் ஆசிரியர் **ஹெக்கலுக்** குள்ள மதிப்பு எவர்க்குமில்லையென்று சொல்லலாம். அவர்கண்ட பல உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேல்நாட்டு அறிஞர் பற்பலவாறு இயற் கையை ஆய்ந்து வருகிறார். ஆசிரியர் ஹெக்கல் எழுதிய **'தி ரிட்டல் ஆப் தி யுனிவர்ஸ்' (The Riddle of the Universe)** என்னும் நூலுக்கு மறுப்பெழுதப் புகுந்த அறிஞர் **ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜும்** ஏனையோரும் சடத்தைப் பொய் யென்றாதல் அது சித்தின் பரிணாம மென்றாதல் உரைத் தாரில்லை. அறிவெனுந் தனிப் பொருளுண்மையையே அன்னார் வலியுறுத்துகிறார். இயற்கையை ஆராய்வோர்

தாங்கண்ட அளவு உண்மை கூறிக் காணாதவற்றை ஆராயுங் கருத்துடையார். அவர்தங் கருத்துக்குப் பொருளாகாத எதையும் உண்மையென்று நிறுவ ஒருப்படார். அம்மெய்யர்கள் கண்டவரை உண்மையென்று உலகமும் ஒப்பும். மேல்நாட்டு மனோதத்துவ சாத்திரிகளும் உலகு உயிர் கடவுளைப்பற்றிப் பலவாறு உரைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வுரைகள் யாவும் பூதபௌதிக ஆராய்ச்சிக்காரரால் வலியுறுத்தப்பட்டாலன்றி உண்மை உலகம் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதென்க.

உலகுபற்றி மெய்கண்ட சாத்திரம்

மெய்கண்ட சாத்திரம் இதைப்பற்றி என்ன அறிவுறுத்துகிறது? அந்நூல் அறிவினின்றுஞ் சடந் தோன்றுகிறதென்பதையாதல், சடத்தினின்றும் அறிவு தோன்றுகிறதென்பதையாதல் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. **சடம் தனியிருப்புடைய ஒரு பொருளென்றும், அஃது அறிவுப்பொருள் முயற்சியால் தொழிற்படுகிறதென்றும்** அந்நூல் அறிவுறுத்துகிறது.

உலகம் காரியமென்பதும், அது மாயையினின்றுந் தோன்றுகிற தென்பதும் இந்நாட்டறிஞர் பலர் ஒப்ப முடிந்த உண்மை. ஆனால், காரணமாய **மாயை உள் பொருளா இல்பொருளா** என்னும் பெருவழக்கு நீண்ட காலமாக நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது. மித்தை அநிர்வசனியம் என்னுஞ் சொற்கள் நமது நாட்டில் உலவாத எந்த மூலைமுடுக்குகளுமில்லை. வழக்கெல்லாம் பாரமார்த்திக நிலையை - முத்த நிலையைப் பற்றியனவே யன்றி, விவகாரத்தில் - பெத்த நிலையில் - ஒன்றுமில்லை. விவகாரத்தில் உலகம் பொய்யென்று சொல்வோர் எவருமில்லை. பாரமார்த்திகத்தில் மாயை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிய விவாதம் அவசியமோ? **பேச்சற்ற இடத்தில் வாதமேது? வழக்கேது?**

இயற்கை அன்னை

யான் மாயையைப் பொய்யென்று கூறேன். அஃது என்னைவிட்டுப் பொய்யாகப் பொன்றுங் காலம் நேரின் நேர்க. அதைக் குறித்து எனக்குக் கவலையில்லை. யான் தோன்றத் துணைநின்று, என்னுடன் உடலாய், அவ்வுடல் வழியான் அறிவு விளங்கப் பெறவும் இன்பநுகரவும் செஞ்ஞாயிற்றொளியாய், வெள்ளிய நிலவாய், எழின் மலையாய், மணி கொழிக்கும் அருவியாய், செழும்பொழிலாய், அழகிய மலராய் இனிய பெண்ணமுதாய், செம்பாவாய், பல்கலையாய் எனக்குறுதுணை செய்துவரும் எனது இயற்கை அன்னையை — மாயாதேவியை - யான் எவ்வாறு பொய் யென்பேன்? இயற்கைத் தாயன்றோ தனது தலைவனாம் இறைவன் உண்மையை அறிவிக்கிறாள்? அவள் அளித்த வாழ்வன்றோ நமது வாழ்வு? அவ்வாழ்வோ டிசைந்த இன்பமன்றோ இறையின்பம்?

> இறைகளோ டிசைந்த இன்பம்
> இன்பத்தோ டிசைந்த வாழ்வு'

என்று வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் நமக்கு அறிவுறுத்திப் போந்தார். இத்திருவாக்கின் பெருக்கே வங்காளக் கவியரசர் யாத்த 'கீதாஞ்சலி' என்னும் உலகுபுகழ் நூல்.

இறைவன் வடிவா யிலங்கும் இயற்கையைப் பொய் பொய்யென்று இன்பமிழந்து வாடுகிறோம். நம்மாண் மக்களிடத்து ஆண்மை காணோம்? பெண் மக்களிடத்துப் பெண்மை காணோம். நாம் மக்களில் மிக இழிநிலை எய்தியிருக்கிறோம். உலகம் பொய்யென்ற பேச்சும் எழுத்தும் போதும்! போதும்! திலகர் பெருமான் எழுதியுள்ள கீதா ரகசியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க.

உலகுண்மையைப் பாரமார்த்திக நிலையில் மறுப்போரும் விவகார நிலையில் மறாது நின்று உண்மைக்குத்

துணைபோதலால், எச்சமயத்தாரும் மெய்கண்ட நூல் அறிவுறுத்தும் உலகுண்மையை ஏற்பர் என்பது ஒருதலை.

உயிரின் நிலை

இனி உயிரைப்பற்றிச் சைவ சித்தாந்த மெய்கண்ட நூல் என்ன உரைக்கிறது என்பதை நோக்குவோம். உயிர் ஒருவரால் படைக்கப்பட்டதன்று என்றும், அஃதென்று மிருப்பதென்றும், ஆனால் அஃது 'அறிவிலாச் சடப் பொருளுமன்று முற்றறிவுடைய சித்துப் பொருளுமன்று' என்றும், பொருளுண்மையில் உயிர் இவைகளுக்கு வேறாக எண்ணப்படினும் அது தனித்து நிற்குமியல்பின தன்றென்றும், உயிர் சடத்தொடு கூடும்போது சடமாகவும் சித்துடன் கூடும்போது சித்தாகவும் சார்ந்த தன் வண்ணமாயிருப்பதென்றும் மெய்கண்ட நூல் முழங்கு கிறது. இவ்வாறெல்லாம் வளைந்து வளைந்து கூறாது உயிரைச் சித்தென்று கூறலாமே என்னும் வினா எழலாம். சித்தாந்தம், உயிர்க்கு அறியாமை இயல்பாய் அமைந்து கிடப்பதென்னும் உறுதியுடையதாகலான், அஃது உயிரை முற்றறிவுடைய சித்தென்று எவ்வாறு சொல்லும்?

உயிர்க்கு அறியாமை யுண்டு என்று ஏகான்மவாதி களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதைப் பொருளாகக் கொள்கிறார்களில்லை. அஃது இடையிற் றோன்றும் ஒரு பொய்த் தோற்றமென்று அவ்வறிஞர்கள் அறைகிறார்கள். அத்தோற்றமற்ற இடமே வீடு என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சைவசித்தாந்தம் உள்ள ஒன்றினின்றும் ஒன்று தோன்றுமேயன்றி, ஒன்றுமில்லாத பாழினின்றும் எதுவுந் தோன்றாதென்னுங் கொள்கையில் உறுதியுடையதாகலின், அது பொய்த்தோற்றக் கூற்றை ஏற்பதில்லை. பொய்த் தோற்றம் எங்கிருந்து தோன்றிற்று என்று சித்தாந்தங் கேட்கிறது.

உயிர்க்கு அறியாமை இயல்பாக உண்டு என்று சித்தாந்தந் தெரிப்பதால் அது (சித்தாந்தம்) முத்தியிலும்

அதன் (உயிரின்) அறியாமையின் ஒடுக்கஞ் சொல்லுகிற தன்றி நீக்கஞ் சொல்வதில்லை. ஞாயிறு முன்னே தாரகை களின் ஒளி விளங்கித் தோன்றா திருப்பதுபோல முத்தி யிலும் ஆணவம் (அறியாமை) தன்வினை குன்றிக் கிடக் கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அறியாமை அநித்திய மென்போர் தங்கோளுக்கேற்ப வீடுபேறு விளம்புகிறார்; நித்தியமென்போர் தங்கோளுக்கேற்ப வீடுபேறு குறிக் கிறார். மனவுணர்வும் தருக்கநிலையும் உள்ள மட்டும் எல்லாம் பேதமாகத் தோன்றுதலியல்பு. இங்கே,

'உங்கள் பேத மன்றியே உண்மை பேதமில்லையே' என்னுஞ் சிவவாக்கியர் திருவாக்கு நினைவிற்கு வருகிறது.

படைப்பு நிகழ்ச்சி

உயிர், அறியாமை என்னுங் கட்டால் பிணிக்கப்பட் டிருப்பதால், படைப்பு என்பதொன்று நிகழ்ந்துவருகிறது. படைப்பென்றால் சூந்யத்தினின்றும் ஒன்றைப் புதிதாக உண்டுபண்ணுவதன்று; உள்ள ஒன்றையே காரியப்படுத்து வது. உயிர்கள் முற்றறிவுடைய கடவுளாயின், ஏன் உடல் தாங்கி உலகில் வருதல் வேண்டும்? உடல் உலகம் எல்லாம் பொய்யென்றும் படைப்பு முதலியன யாவும் பாவனை யென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. வாதத்தையும் விவகாரத் தையும் அவ்வறிஞர்கள் பாவனையாகக் கொண்டால் அவர்கட்குப் பெரிதும் நன்றியறிதலுடையவனாயிருப் பேன். (நிற்க)பாவனைத் தோற்றம் எங்கிருந்து முளைத் தது என்னும் வினாவிற்கு, 'அறிவுக்கெட்டாத கேள்வி; தர்க்கத்துக்குரிய தன்று; அப்பா! இருந்து பார்' என்னும் விடை எழுகிறது. இவ்வினாவிற்குச் சைவ சித்தாந்தம், உயிர்கட்டுடைய தாகலின், அக் கட்டையறுத்துத் தன்னைப்போல் அதை (உயிரை) ஆக்க வேண்டுமென்னுங் கருணை மேலீட்டான், கட்டில்லா ஆண்டவன் (உயிரின் கட்டை - அறியாமையைப் போக்கி, அதன் அறிவை

விளக்க) உள்பொருளாகிய மாயையைத் தனுகரண புவன போகங்களாகக் காரியப் படுத்தி உயிர்க்கு உதவு கிறான் என்னும் விடையிறுக்கிறது.

'என்று நீ அன்றுநான் உன்னடிமை யல்லவோ'

என்றும்,

'அருளுடைய பரமென்றோ அன்றுதானே யானுளன்
எனக்கே ஆணவாதி பெருகுவினைக் கட்டென்றும்* *'

என்றும்,

'காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவியைப்போல் கட்டுண் டிருந்த
[எமை* *'

என்றும் **தாயுமானார்** தமது அனுபவத்தைத் தெரிவித்திருக் கிறார். விவகாரத்தில் உயிருண்மையும் அதற்கு ஆணவ முண்மையும் ஏகான்ம வாதிகளாலும் மறுக்கப்படு வதில்லை.

ஆணவம் - கர்மம் - மாயை - பாசம்

அறியாமையோடு கூடிச் செயலின்றிக் கிடந்த உயிர், தனுகரண புவன போகங்களைப் பெற்றதும் அறிவு விளங் கிச் செயல் பெறுகிறது. அச்செயலே வினையென்றுங் கர்மமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. உள்ளதற்கே தோற் றங் கூறும் அறத்தை அடிப்படையாகச் சைவ சித்தாந்தங் கொண்டுள்ளமையால், கர்மமென்பதும் மாயையில் கரந்து நின்று, அம் மாயை காரியப்பட்டு உடலாம்போது விளங்கித் தோன்றுகிறதென்று, அது (சித்தாந்தம்) பகர் கிறது. (ஆணவம் கர்மம் மாயை ஆகிய மூன்றையுஞ் சேர்த்துப் பாசமென்ற ஒரு சொல்லான் சித்தாந்த நூல் கள் சொல்லும்,)

உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமாதல்

உயிர் தனித்து நில்லாது சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருப் பதென்று மெய்கண்ட சாத்திரம் மொழிவது பெரிதுங் கரு தற்பாலது.

'இந்தஉடல் அறிவு அறியாமையும் நீயில்லை
யாதொன்று பற்றின் அதன்இயல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்துநீ'

என்று தாயுமானவர் உயிரியல்பு தெரித்தல் காண்க.

எவரெவர் எவ்வெவ்வழிபற்றி ஒழுகுகிறாரோ, அவ ரவர் அவ்வவ்வழி ஒழுக்க நீரராதலியல்பு. உணவுக்கேற்ற குணம் பெறுதலும் ஈண்டு உன்னத்தக்கது.

'சேரிட மறிந்துசேர்'

என்னும் பழமொழியின் உள்ளக்கிடக்கையும் சார்ந்ததன் வண்ணமென்னும் உண்மையை வலியுறுத்துவது.

'நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு'

என்றார் திருவள்ளுவரும்.

உலகியல் எடுத்துக்காட்டுகளை இங்கே பலபடக் கூற விரும்புகிறேனில்லை. உலகியலில் உயிர்கள் நிலை கலப் புற்றுப் புலப்படுத்தும் உண்மைகளை உறுதிப்படுத்தக் காட்சியளவையே சாலும்; பிற வேண்டுவதில்லை, உலகைக்கொண்டு உயிருண்மையையும், இரண்டையுங் கொண்டு ஆண்டவனுண்மையையுங் கண்டு, உயிர் இரண் டுமல்லாத ஒன்றாய்ச் சார்ந்ததன் வண்ணமாயிருக்கும் நுட்பத்தை உலகிற்குணர்த்திய தமிழ்மக்களின் ஆராய்ச்சி முதுமை வியக்கற்பாலதே.

நிட்காமியப்பணி - இறைபணி

அறியாமையோடு கூடிய உயிர், ஆண்டவனருளால் தனு கரண புவன போகங்களை அடைந்து, அவைகளால்

விளங்கப்பெற்ற தன்னறிவால், தனக்கு வாழ்வளித்த பெரு வாழ்வாம் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தைப் புகழ்ந்து புகழ்ந்து நிட்காமியப் பணியாற்றி வரின், **ஆகாமிய வினை** பிடித்தலின்றிப் பேரின்பம் நுகரும், உயிர் அவ்வருள்வழி நில்லாது, **ஆண்டவன் உதவியை மறந்து**, 'தான்' என்று இறுமாந்து, காமியப் பணியாற்றினால் பிறவி வேரறாது; துன்பம் வளர்ந்துகொண்டே போகும். இவ்வுண்மை கண்டே **மணிவாசகனார்**,

'கண்ணுதலோன் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கும் எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்
[கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்ல சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்'

என்று அருளிய திருவாக்கை நோக்குக.

உயிர், **ஆணவத்தோ டத்துவிதமா** யிருப்பதினின்றும் நீங்கி, **மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினோ டத்துவிதமாதற்கு நிட்** காமியப் பனியென்னும் இறைபணி நிற்றல் வேண்டு மென்க. இதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

கடவுள் நிலை

இனிக் கடவுள் நிலையைப்பற்றிச் சித்தாந்தம் என்ன கூறுகிறது? இதைப்பற்றி விரித்துரைக்க வேண்டு

வதில்லை. சிலவுரை பகர்ந்து மேற்செல்கிறேன். கடவு
ளைப் பற்றி மெய்கண்ட சாத்திரம்,

'பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே அதுதான்
நிலவும்அரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்த மாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசல மாகி
அகண்டிதமாய் ஆனந்த உருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே'

என்று சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்திருத்தலை
உன்னுக.

சைவ சித்தாந்தக் கடவுள் பிறப்பில்லாததென்பதையும், மும்மூர்த்திகளையுங் கடந்த முதற்பொருளென்பதையுஞ்சிறப்பாக ஈண்டு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பௌராணிக மதம் எல்லாவற்றையுங் குழப்பிக் கூறலான், இச் சிறப்பை இங்கே குறித்தல் நேர்ந்தது. ஆண்டவன் பிறப்பில்லாதவன் என்பதை,

'பிறப்பில் பெருமானை'
'பிறப்போ டிறப்பென்றும் இல்லா தான்காண்'
'பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மை யானே'
'பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய்'
'தோற்றக்கே டில்லா தான்காண்'
'பிறவாது மிறவாதும் பெருகி னானை'
'பிறவாத பெருமையானை'

என வரூஉம் தமிழ் வேத மெய்ம்மொழிகளிற் காண்க. இவைபோன்ற மொழிகள் பன்னூற்றுக் கணக்காகக் கிடக்கின்றன.

பிறப்பு இயல்புடைய உயிர்களைச் சைவ சமயம் தத்துவம் கடந்த தனிப்பரம் பொருளாகக் கொள்வதில்லை

சைவத்துக்குள்ள தனிச் சிறப்புக்களுள் இஃதொன்று. இஸ்லாம் மதமும் ஆண்டவனுக்குப் பிறப்பிறப்புக் கூறுவதில்லை. சில சமயங்கள், அறிவால் அன்பால் கடவுள் நிலை பெற்ற உயிர்களைக் கடவுளாகக்கருதி வழிபட்டு வருகின்றன. கடவுள் நிலைபெற்ற உயிர்களை அன்பு மிகுதியால் கடவுளாக வழிபடுவதுங் கடவுளை வழிபடுவதேயாகும். கடவுள் பிறப்பிறப்பில்லாதவர் என்பதொன்றே ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. வழிபாட்டைப் பற்றிய கவலை நமக்கு வேண்டா.

'செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ'

என்று அப்பர் சுவாமிகளும்,

'அல்லலாந் தொழிற்படைத்தே அடிக்கடி யுரு [வெடுத்தே
மல்லல்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவுளென்னில்
தொல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடாது இருள்நீங்காது
நல்லது மாயைதானும் நானென வந்துநிற்கும்'

என்று தாயுமான சுவாமிகளும் ஓதியிருத்தலை நோக்குக.

இறைவன் மூவர் முதல்வன் என்பதனை,

'மூவராய முதலொருவன்'
'மூவர்கோன்'
'மூவர்க்கு முதலானான் காண்'
'மூவரறியாச் சிந்துரச் சேவடியானை'
'முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்'
'மூவரு மறிகிலர்'

என வரூஉந் தமிழ்மறை யுரைகளாலுணர்க.

தமிழ் நாட்டிற்றோன்றிய ஆழ்வார்கள் அருளிய நாலாயிரப் பிரபந்தமும் தமிழ் மறையாக நம் மக்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறது. அம்மறையுங் கடவுளை நான்காவது பொருளென்றே முறையிடுகிறது.

'மூவராகிய மூர்த்தியை முதல்
மூவர்க்கு முதல்வன் தன்னை'
'மூவர் தம்முளும் ஆதியை'
'மூவர் முதல்வன் மூவுலகாளி'

என வரூஉம் நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழிகளை ஓர்க. வடமொழி வேதமும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைச் "சதுர்த்தம்' என்று சாற்றுகிறது. நால்வரும் ஆழ்வாரும் முறையே இறைவனைச் சிவமென்னும் பெயராலும் திருமாலென்னும் பெயராலும் ஓதினாலும், அவ்விரு பெரியோர் உள்ள முழுவதும் நான்காவது பொருளில் பதிந்து கிடந்தது கருதத்தக்கது. கடவுள் பெயரைப் பற்றிய வாதம் நமக்கு வேண்டுவதில்லை. பெயர் எதுவாயினுமாக. ஜிஹோவா, அல்லா முதலியனவாயினுமாக.

முழுமுதற் பொருள்

நால்வரும் ஆழ்வாரும் மும்மூர்த்திகளுள் வைத்து எண்ணப்படும் உருத்திரனையாதல் விஷ்ணுவையாதல் முழு முதற் பொருளாகக் கொண்டாரில்லை. நால்வர் விட்டுணு கடவுளல்ல என்று சொற்றதும், ஆழ்வார் அரன் கடவு ளல்ல என்று சொற்றதும் மும்மூர்த்திகளுள் விளங்கும் விட்டுணுவையும் அரனையுமெனக் கொள்க. அயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் நான்காவது பொருளாம் ஆண்ட வன் அருட்சத்தி வழிநின்று படைத்தளித் தழிக்குந் தொழிலாற்றலான்* அவர் செயலைக் கடவுள் செயலாகக்

* 'படைத்தளித் தழிக்கமும் மூர்த்திக ளாயினை' என்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும், 'காலமும் நாள்கள் ஊழிபடையா முன் ஏகஉருவாகி மூவருருவில் சாலவுமாகி'

கூறுதல் நம்மனோர் மரபு. அதனால் மும்மூர்த்திகள் கூறாக உலகிடைத் தோன்றி உலகையோம்பும் பெரியோர்களைக் கடவுள் கூறாக நம்மவர்களிற் சிலர் வழிபட்டு வருவதுந் தொன்றுதொட்ட வழக்கமாயிற்று. விரிக்கிற் பெருகும். இது நிற்க.

சைவ சித்தாந்தம் முப்பொருள்ண்மை கூறினாலும், பொருளொன்றே என்னுங் கொள்கையையும், வேறுவேறு என்னுங் கொள்கையையும் தன்னகத்தே தாங்கி நிற்றலால் எக்கொள்கையினரிடத்தும் அது மாறுபட்டு நிற்பதில்லை. கடவுள் உலகுயிரோடு நீக்கமறக் கலந்து நிற்றலானும், கடவுளுக்கு வேறாகப் பிரிந்து உலகும் உயிரும் நிற்றலின்மையானும் கலப்பால்ஒற்றுமையும்பொருடன்மையால் வேற்றுமையுஞ் சைவ சிந்தாந்தந் தெரிவிக்கிறது. பொருளொன்றே என்று கூறுவோரை நோக்கி, 'ஆம் கலப்பால் ஒன்றே' என்றும், பொருள் வேறுவேறு என்போரை நோக்கி 'ஆம் பொருட்டன்மையால் வேறு வேறு' என்றும் இருவரையும் தன்னுடன் சேர்த்துப் பிணக்கொழிக்கும் பெருந்தகைமை வாய்ந்தது சைவ சித்தாந்தம். கலப்பால் ஒற்றுமையும் பொருட்டன்மையால் வேற்றுமையுமுடைய ஒரு நிலையையே சைவ சித்தாந்தம் அத்துவிதம் என்று சொல்கிறது.

'உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய்'

என்று மெய்கண்ட சாத்திரம் முழங்குகிறது.

அத்துவிதம்

அத்துவிதமென்னுஞ் சொல்லிலுள்ள அகரத்துக்கு மெய்கண்டார் அன்மைப் பொருள் கொண்டார். எண்ணுப்

என்று அப்பர் சுவாமிகளும், 'ஏருருவின் மூவருமேயென்னநின்ற இமையவர்தந் திருவுருவே றெண்ணும் போது-ஒருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தீ ஒன்றுமா கட லுருவம் ஒத்துநின்ற-மூவுருவுங்கண்டபோதொன் றாஞ் சோதி முகிலுருவம் எம்மடிகள் உருவந்தானே' என்று திருமங்கையாழ்வாரும் ஆண்டவன் மூவர்வழித் தொழில் நிகழ்த்தலை விளங்க உரைத்திருப்பதை நோக்குக.

பெயர்முன் வரும் அகரம் அன்மைப் பொருள் குறிக்கு மென்பது அவர் கருத்து. ஒன்றென்பதற்கு ஏகமென்னுஞ் சொல்லிருப்ப, இரண்டைக் குறித்தற்குத் துவிதமென்னுஞ் சொல்லிருப்ப. வேதாந்தம் இரண்டையும் விடுத்து, அத்துவிதமென்று அறைவதன் நோக்கமென்ன? ஒன்று இரண்டு என்று சொல்ல முடியாத நிலையை அத்வைதம் என்று வேதாந்தம் அருளியிருக்கிறது. நமது சைவ சித்தாந்தத் தவப்பொருளாம் மெய்கண்டார் இவ்வுண்மையைக் கண்டமையான்,

'பொய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதன்அருள் மேவுநாள் எந்நாளோ'

என்று தாயுமானாரும் அவரைப் போற்றலானார். ஆகவே சைவ சித்தாந்தங் கூறும் முப்பொருளும், அவைகளின் கலப்பும் பல சமயத்தார் கருத்துக்களுக்குப் பெரிதும் அரண் செய்தல் காண்க.

எல்லார்க்கும் பொதுவாக உள்ள வேதாந்த உண்மை இஃதென ஒவ்வோர் அறிஞர் கூறியவாறு மெய்கண்டாருந் தாங் கண்ட வேதாந்த உண்மையை உலகிற்கு அறிவுறுத்தினார். அவ்வுண்மை, சித்தாந்தம், சுத்தாத்துவிதம் முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும்

ஏகான்மவாதமே வேதாந்தமெனக் கூறுவோர்க்கும், இச்சித்தாந்தக் கொள்கையுடையார்க்கும் என்றும் போர் நிகழ்ந்து வருவதை யான் அறிவேன். வேதாந்தமென்பது ஒரு கூட்டத்தார் உடைமையன்று. வேதாந்தம் 'என் பொருள்' 'என் பொருள்' என்று போரிடுவோர்க்கு அஃதென்றும் பொருளாதல் அரிது; அரிது. என்னை? வேதாந்தம் வாதப் போர்களைக் கடந்தொளிர்வதாகலின் என்க. வேதாந்தமாதல் சித்தாந்தமாதல் போரிடுமாறு யாண்டுக் கூறுகிறது? உண்மையைக் குறிக்கொண்டு

ஆராய்வோர்க்கு வேதாந்த சித்தாந்த வேற்றுமை தோன்றவே தோன்றாது.

வேதாந்தமென்பது யாது? வேட்கையற்றவிடமன்றோ வேதாந்தம்? வேட்கையறுத்தல் என்பது எல்லாவற்றையுந் துறந்து காட்டுக்குப் போய் மூக்கைப் பிடித்திருப்பதன்று. தன்னல மறுத்து மற்றவர்பொருட்டுக் கைம்மாறு கருதாது தொண்டு செய்வதே வேட்கையறுத்தலுக்கு அறிகுறியாம்.

'வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தங் கேட்டுத்தம் வேட்கை யொழிந்திலர்
வேதாந்த மாவது வேட்கை யொழிந்திடம்
வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே'

என்பது திருமூலர் திருவாக்கு.

வேட்கை தணிந்த இடம் வேதாந்தமென வேதாந்த இயல்பு கூறிய அப்பெரியாரே மீண்டும்,

'சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகும்'

என்றும்,

'வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை'

என்றும்,

'சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் தித்தலால்
சித்தாந்தத் தேநிற்பர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே'

என்றும் ஓதியிருத்தலை நோக்குழி, வேதாந்தமே சித்தாந்தமென்பதும், இஃதே அஃதென்பதுஞ் செவ்விதின் விளங்குதல் காண்க.

இத் திருமூலர் மரபு வழிவந்த மௌனகுருபால் ஞானோபதேசம் பெற்ற சமரசஞானச் செல்வராகிய **தாயுமான சுவாமிகளும்,**

*' * * * தரணிமிசை லோகாயதன், சமய நடை*
[சாராமல்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச *சிவானுபூதி*
மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத்
[தாண்டபின்
வாழ்வித்த ஞானகுருவே, மந்த்ரகுரு வேயோக
தந்த்ரகுரு வேமூலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே'

எனவும்,

*'**வேதாந்த சித்தாந்த** சமரசநன் னிலைபெற்ற*
வித்தகச் சித்தர் கணமே'

என்வும்,

*'**வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறென்னார்** கண்களிக்கும்*
நாதாந்த மோன நலமே பராபரமே'

எனவும்,

'போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசய போற்றி
வேதாந்த வீட்டில் விளக்கே பராபரமே' [யெனும்

எனவும்,

'முத்தாந்த வீதி முளரிதொழும் அன்பருக்கே
சித்தாந்த வீதிவருந் தேவே பராபரமே'

எனவும், வேதாந்த சித்தாந்த வேற்றுமையின்மை விளக்கி யிருத்தலை ஆய்க. இவ்வுண்மை கண்ட அத் **தாயுமான சுவாமிகளே,**

'பொய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித
மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநா ளெந்நாளோ'

என்று மெய்கண்டாரைப் போற்றியதை முன்னரும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். இதனால் மெய்கண்டார் சித்தாந்தம் எது என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை.

'வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத்
திறனிங்குத் தெரிக்க லுற்றாம்'

என்னுந் திருவாக்கும் முன்னர் எடுத்துக் காட்டப் பட்டதே. ஆகவே, மெய்கண்டார் சொற்ற சித்தாந்தம் வேதாந்தத்துக்கு முரண்படுவதன்று என்பது கவனிக்கற் பாலது.

அபிமானத்தால் வேற்றுமை உணர்வு

ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவர் உணராமல் கிடப்பதே விவாதத்துக்கு இடமுண்டாக்குகிறது. அன்பர்கள் வேதாந்த நூல்களையும் சித்தாந்த நூல்களையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி முறையாகப் பயில்வார்களாயின், எந்நூலினும் மாறுகோள் காணமாட்டார்களென்பது ஒருதலை. வேதாந்த நூல்களைப் பயில்வோர் அந்நூல்களில் அபிமானமும், சித்தாந்த நூல்களைப் பயில்வோர் அந்நூல்களில் அபிமானமுங் கொள்வதால் வேற்றுமையுணர்வு தோன்றுகிறது. 'இரண்டிற்கும் வேற்றுமை உண்டு உண்டு' என்று சிலர் சில நூல்கள் எழுதிவிட்டுச் சென்றனர். அன்னார் குறிப்பிட்ட வேற்றுமையன்றி உண்மையில் வேற்றுமை இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. பாழும் அபிமானம் மக்களைப் பாழ்படுத்துகிறது.

வேதாந்தம் வேதாந்தமென்று சிலர் சில நூல்களைப் பயின்று தாம் பெற்ற கலைஞானங்கொண்டு, 'அது பொய்; இது பொய்; எல்லாம் பிரமம்' என்று உலகத்திற்குப் போதிப்பதால் விளையுந் தீமையை என்னென்று கூறுவேன்? இப்போதனையால் உலகில் நாத்திக உணர்வு பரவித் தீயொழுக்கஞ் செறியுமென்பதில் ஐயமில்லை.

வேட்கையற்ற இடத்தில் மிளிர வேண்டிய வேதாந்தம், இந்நாளில் **ஏட்டில் - காவித்துணியில் - பேச்சில் - மொட்டைத் தலையில்**-மிளிர்கிறது! 'பற்று பற்று' என்று எல்லாவற்றையும் வெறுக்கும் ஒருவிதச் சோம்பேறி வேதாந்தமும் நமது தமிழ் நாட்டில் பரவி யிருக்கிறது. உண்மை வேதாந்தம் எதையும் பொய்யென்று கூறாது; எதையும் பற்றெனத் தள்ளாது. எல்லாங் கடவுள் மயமா யிருக்கும்போது அதன்கண் பொய்யேது? எல்லாமஃதா யிருக்கும் போது எதைப் பற்றென வெறுப்பது? 'எல்லாம் மெய்; எதையும் வெறுத்தலாகாது' என்று அறிவுறுத்துவது எதுவோ, அதுவே மக்கள் வாழ்வைத் தூய்மை செய்யவல்ல **செய்கை வேதாந்தமாகும்.**

யான் - எனது என்னும் பற்றறல்

'எந்த வேதாந்த சித்தாந்த ஞான நூலை எடுத்தாலும், அஃது உலகைத் துறக்குமாறு-ஆசையை யறுக்குமாறு-அறிவுறுத்துகிறதே' என்று சிலர் வினவலாம்; சிலர் ஐயுறலாம். ஞான நூல்கள் உலக ஆசையைத் துறக்குமாறு போதிப்பது உண்மையே. உலகிடை வாழும் மனிதன் உலகை விடுத்து எங்கே போவது? காட்டுக்குச் சென்று மூச்சைப் பிடித்து ஆகாயத்திற் பறப்பதா? அல்லது கல் மரம்போல் கிடப்பதா? என்செய்வது? உலகைத் துறப்பது என்றால் அது 'யான்', 'எனது' என்னும் பற்றை அறுப்பதாகும். உலகை ஆண்டவனாகக் காணாதவனுக்கு 'யான்', 'எனது' என்னும் பற்றுக்களுண்டு. அப் பற்றால் அவனுக்குத் துக்கம் வளர்ந்து கொண்டு போகும்.

ஒருவன் மனைவியை ஏன் துறத்தல் வேண்டும்? மைந்தரை ஏன் வெறுத்தல் வேண்டும்? அவர்கள் உள்ளத்தில் ஆண்டவனில்லையோ? கடவுள் வீற்றிருக்குங் கோயில்களையா வெறுப்பது? கடவுள் காட்சி நல்குங் கோயில்

என்னும் எண்ணமின்றி, என்புதோல் போர்த்த உடலைப் பொருளாக் கொள்பவனுக்கு எல்லாந் துன்பமாகவே தோன்றும். என்புதோல் போர்த்த உடல் என்னும் எண்ணத்தை விடுப்பதே துறப்பதாகும்; ஆசையை யறுப்ப தாகும்.

எல்லாம் கடவுள்

எல்லாவற்றினும் ஆண்டவன் நீக்கமற நிறைந் திருக்கும்போது எதை வெறுப்பது? எதைத் துறப்பது? கடவுள் எப்பொருளில்லை? எல்லாம் அவன் வடிவம்: எல்லாம் அவன் உடைமை; எல்லாம் அவன் செயல். 'எல் லாம் அவன்' என்னும் ஞானமின்றி உலகாயதவழி நின்று உலக இன்பத்தைத் துய்ப்பவனுக்கும், உலகம்பொல்லாதது என்று காட்டுக்குச் சென்று பட்டினி கிடந்து உடலை வருத்தி வருத்திப் புலன்களைக் கொன்று உணர்வைச் கெடுத்துக் கொள்பவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை? இருவரும் ஆண்டவன் இன்பப் பேற்றை யிழந்தவரே யாவர். எல்லாங் கடவுளெனக் கொண்டு உயிர்களை வழி படுவோனுக்கு இவ்வுலகமே கயிலாயமாகும்.

பட்டினத்தடிகள் பாடல்

முற்றத் துறந்த முனிவர் பெருமானாராகிய பட்டினத் தடிகள் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவையில், (பதினொராந் திருமுறையில் சேர்ந்தது) உலகாயத முறையில் உலகை வெறுத்தலை மறுத்து, எல்லாம் ஆண்ட வனாகக் கொண்டுங் கண்டும் இன்பந் துய்த்தலைப் போற்றியிருக்கிறார். அப்பொன்னுரை வருமாறு:-

'மலர்தலை உலகத்துப் பலப்பல மாக்கண் -
மக்களை மனைவியை ஒக்கலை ஒரீஇ - மனையும்
பிறவுந் துறந்து நினைவருங் - காடும் மலையும்
புக்குக் கோடையில் - கைம்மே னிமிர்த்துக்

காலொன்று முடக்கி - ஐவகை நெருப்பி னழுவத்து நின்று - மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலும் - நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்தும் - சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்தும் - உடையைத் துறந்தும் உண்ணாதுழன்றும் - காயுங் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும் - வாயுவும் நீரும் வந்தன அருந்தியுங் - களரிலுங் கல்லிலுங் கண்படை கொண்டும் - தளர் வுறும் யாக்கையைத் தளர்வித் தாங்கவர் - அம்மை முத்தி அடைவதற்காகத் - தம்மைத் தாமே சாலவும் ஒறுப்பர் - ஈங்கிவை செய்யா தியாங்க ளெல்லாம் - பழுதின் றுயர்ந்த எழுநிலை மாடத்தும் - செந்தா துதிர்ந்த நந்தன வனத்தும் - தென்றலியங்கு முன்றி லகத்தும் - தண்டாச் சித்திர மண்டப மருங்கிலும் - பூவிரி தரங்க வாவிக் கரையிலும் - மயிற்பெடை ஆலக் குயிற்றிய குன்றிலும் - வேண்டுழி வேண்டுழி யாண்டான் டிட்ட - மருப்பி னியன்ற வாளரி சுமந்த - விருப்புறு கட்டின் மீமிசைப் படுத்த - ஐவகை அமளி அணைமேற் பொங்கத் - தண்மலர் கமழும் வெண்மடி விரித்துப் - பட்டினுட் பெய்த பதநுண் பஞ்சி - னெட்டணை அருகாக் கொட்டைகள் பரப்பிப் - பாயன் மீது பரிபுர மிழற்றச் - சாயலன் னத்தின் தளர்நடை பயிற்றி - * * * * அஞ்சொன் மடந்தையராகந் தோய்ந்தும் - சின்னம் பரப்பிய பொன்னின் கலத்தின் - அறுசுவை அடிசில் வறிதினி தருந்தா - தாடினர்க் கென்றும் பாடினர்க் கென்றும் - வாடினர்க் கென்றும் வரையாது கொடுத்தும் - பூசுவன பூசியும் புனைவன புனைந்தும் - தூசு நல்லன தொடையிற் சேர்த்தியும் - ஐந்து புலன்களும் ஆர ஆர்ந்து - மைந்தரும் ஒக்கலும் மகிழ்வன மகிழ்ந்து - இவ்வகை யிருந்தோ மாயினும் அவ்வகை - மந்திர வெழுத்தைந்தும் வாயிடை மறவாது - சிந்தை நின் வழிச் செலுத்தலின் அந்த - முத்தியும் இழந்திலம் முதல்வ அத்திறம் - நின்னது பெருமையன்றோ.'

இதுவே **ரவீந்தரநாதர்** அறிவுறுத்தி வரும் அன்புச் சமயமாகும். **விவேகானந்தர்** லண்டனில் நிகழ்த்திய 'எல்லாவற்றிலுங் கடவுள்' (God is Everything) என்னுஞ் சொற்பொழிவும் இக் கருத்துக்கு அரண் செய்வதாகும்.

விவேகானந்தரின் விளக்கம்

சுவாமி விவேகானந்தர் சொற்பொழிவுகளை நன்மனங் கொண்டு வாசிப்போர் **சோம்பேறி வேதாந்தம் - திண்ணை வேதாந்தம்** முதலிய போலி **ஏட்டு வேதாந்தங்களை** விடுத்து, வீறுகொண்டு, எப்பற்றுமின்றி **உயிர்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யப்** புறப்படுவர் என்பது திண்ணம். விவேகானந்தர் சோம்பலெனுந் திண்ணை வேதாதந் தத்தைப் போதித்தாரில்லை. அவர் உபநிடதக் கருத்துக் களின் நுட்பத்தையே உலகுக்குரைத்தார். அவ்வேதாந்த வீரர்* 'எல்லாவற்றையும் இறைவனாகக் காண்க; தொண்டு செய்க' என்றும், 'அஞ்சா நெஞ்சுடைய ஆண்டகை மக்கள் தேவை. நமக்கு இரத்தத்தில் வீரச் செறிவும் நரம்புகளில் உரமும் இரும்பனைய தசைக் கட்டும் எஃகனைய நரம்புகளுந் தேவை * * *' என்றும், 'நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள எல்லாவற்றையும் எல்லாரையுங் கடவுளாகக் கண்டு வழிபடுங்கள்; மனிதர்களும், ஜெந்துக் களும் நம்முடைய கடவுளர்கள். நாம் முதலாவது வணங்கத்தக்க கடவுளர் நம்முடைய தேசத்தாரே யாவர் * * *' என்றும் **பேசியிருக்கிறார்.** உடலை ஓம்பு மாறும், வீரர்களாக உலாவி மற்றவர்கட்குக் கிழமை பூண்டு வாழுமாறும் அவர் பலவிடங்களில் அறிவுறுத்தி

---

* 'செய்யும் செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ் சிந்தையும் - ஐய நின்னதென் றெண்ணு மறிவின்றி - வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம் - பொய்யி லேசுழன் றேனென்ன புன்மையே'. 'வடிவெலா நின்வடிவென வாழ்த்திடாக் - கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனோ - நெடிய வானென எங்கு நிறைந்தொளிர் - அடிக ளேயர சேயருளத்தனே.'— **தாயுமானார்.**

யிருக்கிறார். உலகுக்குப் பயன்தரத்தக்க இத்தகை வேதாந்தமே நமக்கு வேண்டும். **இச் செய்கை வேதாந்தத் துக்குத் துவிதம் அத்துவிதம்** என்னும் இரண்டும் இன்றி யமையாதன. உண்மை வேதாந்தம் ஒன்றைவிட்டு ஒன் றைத் தள்ளாது. துவிதத்தைக் குறைகூறும் வேதாந்தம் வேதாந்தமாகாது.

துவித வழி அத்துவிதம்

மெய்கண்டார் துவிதவழி அத்துவித உண்மையை அறிவுறுத்தியிருத்தலால், அவர் போதனை உலகைச் செம்மை நெறியில் நடாத்தும் இயல்பினதாய்ப் பொலி கிறது.

> 'வேதமுட **னாகம புராணஇதி காசமு**தல்
> வேறுமுள கலைக ளெல்லாம்
> மிக்கான அத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
> விரிவா யெடுத் துரைக்கும்
> ஓதரிய **துவிதமே அத்துவித ஞானத்தை**
> உண்டுபண்ணு ஞான மாகும்'

என்று **தாயுமான சுவாமிகள்** அருளிச் செய்துள்ள அநுபவ மொழிகளை அன்பர்கள் கருத்தூன்றி நோக்குவார்களாக. துவித வழிபாடே அத்துவித ஞானத்தை உண்டு பண்ணுவ தாகும். வாயால் வெறும் அத்துவிதம் பேசுவது வீண் பேச்சேயாகும்.

வேத வேதாந்தம், துவிதம் அத்துவிதமென்னும் இரண்டையும் போதிப்பதன் நுட்பத்தை ஆராயல் வேண்டும். உலகிற்குத் துவிதம் மிக இன்றியமையாதது. இக்கருத்துப் பற்றியே மெய்ஞ்ஞானச் செல்வராய **தாயுமானார் ஓ**தரிய துவிதமென்றும், **அதுவே அத்துவித ஞானத்தை உண்டு பண்ணும்** ஞானமென்றும் உலகை

நோக்கி அறைகிறார். ஆதலால் *வேத வேதாந்தம் முறையிடும் துவிதத்தையுங் கொள்ளல் வேண்டும்; அத்துவிதத்தையுங் கொள்ளல் வேண்டும். ஒன்றைக் கொண்டு மற்றொன்றைத் தள்ளுதல் வேத வேதாந்தக் கொள்கைக்கு மாறுபடுவதாகும். மெய்கண்டார் இரண்டையுங் கொள்கிறார்.

உலகு உயிர்களில் சிவம்

'உலகங் கடவுளா' 'உயிர் கடவுளா' என்னுங் கடாக்களுக்கு மெய்கண்ட சாத்திரம் 'ஆம்' 'அல்ல' என்று விடையிறுக்கும். உலகிலும் உயிர்களிலும் ஆண்டவன் நீக்கமற நிறைந்திருத்தலால் 'ஆம் அவை (கலப்பால்) கடவுள்' என்றும், உலகம் தோற்ற நிலை இறுதி என்னும் விகாரமுடைய சடமாகலானும், உயிர்க்கு அறியாமை உண்மையானும் 'அவை (பொருளால்) கடவுளல்ல' என்றும் அந்நூல் விரித்துக்கூறும்.

---

* 'This is what I mean by the word Vedanta that it covers the ground ot Dualism, of Qualified Monism and Advaitism.'

'Therefore, I now find, in the light of this Man's life, that the Dualist and the Advaitist need not fight each other; each has a place, and a great place in the national life; the Dualist must remain, for he is as much part, and parcel of the national religious life as the Advaitist; one cannot exist without the other.

'It is foolish to attempt to prove that the whole of the Veda is Dualistic. It is equily foolish to attempt to prove that the whole of the, Vedas is non-Dualistic. They are Dualistic and non-Dualistic both. We understand them better to-day in the light of newer ideas.'

—Swami Vivekananda

உலகு உயிர்களில் கடவுள் எவ்வாறு நீக்கமற நிறைந் திருத்தல் கூடுமென்றும், இருபொருள் ஓரிடத்தில் எவ்வாறு, ஒன்றி நிலவுமென்றும், ஒன்றுள்ள இடத்தில் மற்றொன் றிராதென்றுஞ் சில அறிஞர் கருதுவர். இருபொருள் ஓரிடத்திலிரா என்னும் நியாயம் உருவப் பொருளுக்கன்றி அருவப் பொருளுக்கில்லை. எள்ளுங் கொள்ளும் ஒரே இடத்தில் இருப்புப் பெறுதல் அரிது. என்னை? இரண்டும் உருவப் பொருளாகலான் என்க. இந்நியாயத்தைக் கொணர்ந்து அருவப் பொருளில் நுழைத்தலாகாது. ஆகாயம் என்னும் சூக்கும பூதம் காற்று, தீ, புனல், மண் ஆகிய நான்கு தூல பூதங்களிடை நீக்கமற நிறைந்திருக்க வில்லையோ? இவ்விடத்தில் இரண்டு பொருள் ஓரிடத்தில் ஒன்றியிரா என்னும் நியாயம் பேசலாமோ? ஆகாயம் வடிவில்லாப் பொருள். அஃது எங்கணும் நீக்கமற நிறைந் திருக்கும் இயல்புடையது. சடத்தன்மையுடைய சூக்கும பூதத்துக்கே நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் இயல்பிருக்கும் போது, சித்சொரூபமாகிய சிவம் உலகுயிர்களில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இயல்புடையதாகாதோ?

மரத்தால் செய்யப்பட்ட யானையை இருவர் உற்று நோக்கி ஆராய்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒருவன் மரத்தியல்பை நன்கு உணர்ந்தவன்; மற்றொருவன் யானை வடிவ இயல்பைச் செவ்வனே உணர்ந்தவன். முன்னவன் மாயானையைப் பார்த்து, 'இது நல்ல மரமன்று; விரைவில் உளுத்துப் போகும்' என்று சொல் கிறான்; பின்னவன், 'இக்காது யானைக்காது போலில்லை. இதை ஒழுங்குபடுத்தல் வேண்டும்' என்று சொல்கிறான். முன்னவன் உள்ளத்தில் மரமுண்மையும் யானையின்மையும், பின்னவன் உள்ளத்தில் யானையுண் மையும் மரமின்மையும் விளங்குவதைச் சிந்திக்க. இவ் வண்ணமே அஞ்ஞானி உலகை நோக்கும்பொழுது உலகும், மெய்ஞ்ஞானி அதைப் பார்க்கும்பொழுது சிவமுந் தோன்றும்.

சிவத் தோற்றமுடையார்க்கு உலகில்லை; இத்தோற்ற முடை யார்க்கு அத்தோற்றமில்லை.*

மெய்கண்டார் சித்தாந்தம்

சிவந் தோன்றும்போது உலகமிருக்கிறதா இல்லையா என்னும் வாதம் ஏகான்ம வாதிகட்குஞ் சித்தாந்திகட்கும் நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்நிலையில் ஏகான்ம வாதிகள் கூறுகிறபடி உலகம் பொய்யாகப் பொன்றுகிறதோ அல்லது சித்தாந்திகள் சொல்லுமாறு உலகம் இருந்துந் தோன்றாமலிருக்கிறதோ அதைப்பற்றி என்போன்றார் ஏன் மன்றாடல் வேண்டும்! சிவம் தோன்றப் பெறுவோர்க்கு உலகம் தோன்றாதென்பதொன்றே கருதற்பாற்று. விவகார நிலையைப் பற்றி ஏகான்ம வாதிகட்கும் சித்தாந்திகட்கும் எவ்விதப் போருமில்லை. விவகார உலகில் வாழும் இருவரும் போரின்றி உயிர்கள் வழிபாட்டைச் செய்து வருவாராக. வழிபாட்டில் கருத்துப் பதிந்தால் வாதத்துக்கிடமேது? உயிர்களைச் சிவமாக வழிபடுந்தொண்டிற் புகாது ஏடுகளைக் கட்டியழுவோர் அழுக. ஏடுகளைப் புரட்டிப் புரட்டி வாதஞ்செய்வோரைப் பார்க்கினும், வழிபாட்டிற் கருத்துடையாரே விரைவில் உண்மை நிலை காண்போராவர். மெய்கண்டார் வழி பாட்டிற்குரிய உண்மை ஞானம் போதித்தலால், அவர் போதனை, பணியில் விருப்புடையோர்க்கு ஏற்புடைத் தாகும்.

---

* 'பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்- பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணம் - தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாம் - தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே', 'மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை - மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை - பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம் - பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே' —திருமூலர்.

வேதாந்தம் அறிவுறுத்தும் பொருள் ஒன்றா இரண்டா என்னும் வாதம், உலகில் எழுந்து, உலகை இடர்ப்படுத்தி வந்த நாளில், மெய்கண்டார் தோன்றி, வேதாந்த உண்மை இஃதென உலகுக்குச் சித்தாந்தப்படுத்திக் காட்டினார். உபநிடதங்களாய வேதாந்தம் எவ்வாறு துவிதம் ஏகம் அத்துவிதம் என்னும் மூன்றற்கும் இடந் தருகிறதோ, அவ்வாறே மெய்கண்டார் போதனையும் அம் மூன்றற்கும் இடந்தந்து நிற்பது நோக்கத்தக்கது. மெய்கண்டார் அருளுரை சமரச நாட்டமுடைய எவர்க்கும் - வழிபாட்டில் விருப்புடைய எவர்க்கும் - உண்மை காணும் நோக்குடைய எவர்க்கும் - உரியது என்பது அவர் வாய்மொழியை ஆராய்வோர்க்கு இனிது புலனாகும்.

சமரச இயல்பு

இதுகாறுஞ் சைவ சித்தாந்தம் சமயநோக்கினும், தத்துவ நிலையினும், பொருளுண்மையினும், பிற வற்றினும் மற்றைச் சமயங்களோடு மாறுபடாது, பெரிதும் முற்றும், சிறிது ஒரோவழியும் ஒத்துப் போகுஞ் சமரச இயல்புடைய தென்பதைப்பற்றி எனது சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சொல்லி வந்தேன். இனி அச்சமரச இயல் புக்குரிய உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர்க் குழைத்தல், கைம் மாறற்ற பணி, பிறப்பு வேற்றுமை பாராட்டாமை, எவ்வுயிரை யும் தன்னுயிர்போல் பாவித்தல், பாவமன்னிப்பு முதலிய அறவழிகள் அதன்மாட்டுண்டா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் விரித்துரைப்பின் உரை பெருகுமாதலால் சுருங்கச் சொல்லப் புகுகிறேன்.

பிறர்க்குழைக்கும் பெருந்தகைமை

சைவ சித்தாந்தம் உயிர்களை விஞ்ஞானகலரென்றும், பிரளயாகலரென்றும், சகலரென்றும் முக்கூறுபடுத்தியிருக்

கிறது. ஒருமலமுடையார் விஞ்ஞானகலரென்றும், இரு மலமுடையார் பிரளயாகலரென்றும், மும்மலமுடையார் சகலரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர். விஞ்ஞானகலர் தமக்குக் கீழ்ப்பட்டுள்ள பிரளயாகலரைத் தம் நிலைக்கு உயர்த்தவும், பிரளயாகலர் சகலரைத் தம் பேற்றையடையுமாறும் முயன்று வருகிறாரென்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன. இதனின்றும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுவதென்னை? உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரை உயர்த்தித் தம் நிலைக்குக் கொணர வேண்டுமென்பதன்றோ? ஆண்டவன் என்ன செய்கிறான்? அறியாமைக் கட்டால் பீடிக்கப்பட்டு இருட்டில் கிடக்கும் உயிர்களைத் தனது நிலைக்குயர்த்த அவைகட்கு இவ்வுடலையும், உலகையும், வாழ்வையும் வழங்கித் துணைசெய்து வருகிறான். இவ்வருட்குணம் அவன் படைப்புக்குட்பட்ட ஒவ்வோருயிரினிடத்தும் இருத்தல்வேண்டும். இக் குணமில்லார் கடவுளன்பராகார். **பிறர்க்குழைக்கும் பெருமையாளரே கடவுளிடத்தன்புடையராவர்.**

கைம்மாறு கருதாத தொண்டு

பிறர்க்குழைக்குங்கால் எவ்விதக் **கைம்மாறுங் கருதாது** உழைத்தல் வேண்டும். கைம்மாறு கருதி உழைப்பது எவ்வுயிரிலும் வீற்றிருக்கும் இறைவனுக்கு அன்பு செலுத்துவதாகாது. இக்காரணம் பற்றியே 'நிட்காமியப்பணி' 'நிட்காமியப்பணி' என்று சமய நூல்கள் முழங்குகின்றன. சைவ சித்தாந்த வழி இதை உறுதிப்படுத்த எந்நூலையுந் தேட வேண்டுவதில்லை. சைவர்கள் தொழும் நடராஜ மூர்த்தியைச் சிறிது உற்று நோக்குவோம். அம்மூர்த்தி நிட்காமிய கருமத்துக்கே ஓரிலக்கியமாக விளங்குவது காணலாம். அப்பெருமான் ஓயாது நடம்புரிகிறான். ஒரு நொடிப்பொழுது அவ்வாண்டவன் திருக்கூத்தை நிறுத்துவானாயின் அகிலம் என்ன பாடுபடும்? இவ்வகிலமும் அகிலத்துள்ள உயிர்களுமியங்கித் தங்கடனாற்றவன்றோ

ஆண்டவன் ஓயாது இயங்குகிறான்? வையம் உய்யப் பெருங் கூத்தாடும் பெம்மான் தன் செயற்கருஞ் செயலைக் குறித்து இறுமாப்பெய்துகிறானா? அல்லது ஏதாவது கைம்மாறு கருதுகிறானா? ஒன்றுமில்லை. உயிர்களுய்தல் வேண்டும் என்னுங் கைம்மாறற்ற பெருங்கருணை யொன்றே கொண்டு எம்பெருமான் ஆடுகிறான். என்ன கருணை? இவனன்றே அருட்கடல்? கிருபா சமுத்திரம்? இவ்வருள் மூர்த்தியை அடைய உயிர்கள் என் செய்யல் வேண்டும்? அவனைப் போலவே கருணையால் கைம்மாறு கருதாது பிறர் நலம் நாடித் தொண்டு செய்தல் வேண்டும். கடவுளை அடைதற்குரிய வழிகளுள் சிறந்தது இதுவே.

நடராஜன் புரியுந் தாண்டவம் ஆனந்தத் தாண்டவம் என்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. அதன் பொருளென்னை? நிட்காமிய கருமத்தில் ஆனந்தமுண்டு என்பதன்றோ? காமிய கருமம் நரகத் துன்பத்தையன்றோ அளிக்கும்? சைவர்களுக்கு வேறு வீடுபேறு எற்றுக்கு? கைம்மாறு கருதாப் பணியாற்றி இவ்வுலகிலேயே இன்ப நுகர்ந்து வாழலாமன்றோ? வீடுபேறு பெற்றுச் செயலின்றிக் கிடப்பதைவிட நிட்காமியப் பணிசெய்து இவ்வுடலையே இன்ப நிலையமாக்கிக்கொள்வது நலம்.

> 'கேடும் ஆக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
> ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
> கூடும் அன்பினில் கும்பிட லேயன்றி
> வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்'

என்னுஞ் சேக்கிழார் பெருமான் சொன்மலரை முடிமீ தணிந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுவேன்.

வேற்றுமை பாராட்டாமை

பிறர் நலம் நாடிக் கைம்மாறு கருதாது தொண்டு செய்வோர்க்குக் குறுக்கே பிறப்பு வேற்றுமையும் பிறவேற்று

மைகளும் நிற்குமோ? சமரசம் பேசுஞ் சைவ சித்தாந்தம் பிறப்பால் சாதி வேற்றுமை பாராட்டுமோ? பாராட்டு மாயின் அது சமயமாகாது. 'அன்பே சிவம்' என்னுஞ் சீரிய கொள்கையைத் தாங்கியுள்ள சைவம், பிறப்பு வேற்றுமையை எவ்வாறு பாராட்டல்கூடும்? சைவ சமயாச்சாரியராகிய அப்பரெம்பெருமான்,

> 'சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
> கோத்திரமுங் குலமுங் கொண்டு என்செய்வீர்'

என்று குலம் பேசுவோரை நோக்கிக் கேட்கிறார்.

> 'ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங்
> கங்கைவார் சடைக்கரந்தாற் கன்பராயின்
> அவர்கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே'

என்று மற்றுமோரிடத்திலும் அப்பெரியார் பிறப்பு வேற்றுமையை மறுத்திருக்கிறார்.

> 'சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
> ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாண்டானை'

என்று மணிவாசகனாருங் கூறிப் போந்தார்.

பெரிய புராணமென்னும் அன்பு நூலை முற்றும் ஓதிப் பொருள் தேறுவோர்க்குச் சாதி வேற்றுமை தோன்றவே தோன்றாது. சாதிப்பகை கடியவே அந்நூலெழுந்த தென்றும் யான் கூறுவேன். வேறெந்தச் சைவ நூலும் அன்பைக் குலைக்கும் பிறப்பு வேற்றுமையைப் பாராட்டி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

> 'படமாடக் கோயில் பரமற்கொன் றீயில்
> நடமாடக் கோயில் நம்பற்கங் காகா
> நடமாடக் கோயில் நம்பற்கொன் றீயின்
> படமாடக் கோயில் பரமற்கங் காமே'

என்னுந் திருப்பாட்டில் **திருமூலர் நடமாடுங் கோயில் களாகிய உயிர்கள்,** வழிபாட்டைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார். உயிர்கள் என்றால் எவைகளை? உயர்ந்த சாதி உயிர்களை மட்டுமா? பொதுவாக நடமாடுங் கோயிலென்றே அப்பெரியார் ஓதியிருக்கிறார். உலகிலுள்ள ஆடு மாடு முதலிய எல்லா உயிர்களையும் உள்ளிட்டே திருமூலர் நடமாடுங் கோயிலென்று அருளிச்செய்தார். நடமாடுங் கோயிலென்று மனிதர்களைமட்டுங் கொண்டு வேறு பல உயிர்களை விலக்குவதுங் கூடாது. தாவரமுள்ளிட்ட எல்லா உயிரும் என்றே பொருள் கோடல்வேண்டும். தாவரங்களில் எல்லா உயிர்க் குணங்களுமிருப்பதை **டாக்டர் போஸ்** கண்டு வருகிறார்.

'எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும்இறை சிவன்என்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு'

என்று சைவ சமயநெறி விளக்கமாகக் கூறுகிறது. எவ்வுயிரும் என்றமையான் சைவ சமயம் எவ்வுயிரை நீக்குதல் கூடும்? தாவரமுள்ளிட்ட எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தல் வேண்டுமென்பதே சைவ சித்தாந்தத்தின் கொள்கை. இக்கொள்கையுடைய ஒரு பெருஞ் சமயத்துக்குச் சாதி வேற்றுமை ஏது? வேறு வேற்றுமை ஏது? சைவரென்று தம்மைச் சொல்லிக்கொள்ளுஞ் சிலர் சாதி வேற்றுமை பாராட்டுவதுண்மை. ஆனால் **சைவ சமயத்துக்கு எவ்வேற்றுமையுமில்லை.**

சைவ வாழ்வு

எவ்வேற்றுமையும் பாராட்டாது பிறர்நலம் பேணி வாழ்வதே சைவ வாழ்வெனில், அச்சைவம் ஒரு கூட்டத்தார்க்குரியதாகுமோ? சைவம் எல்லார்க்குமுரியது. உயிர்க் கொலையும் புலைப் புசிப்புமில்லா ஒருவன் எச்சமயத்தவனாயினும் அவன் தன்னைச் 'சைவம்(ன்)' என்ற சொல்லால் தனது ஜீவகாருண்ய நெறியைத் தெரிவிக்க

விரும்புகிறான். சைவம் ஜீவகாருண்யமுள்ள இடங்களி லெல்லாம் இருப்பது. இவ்வுயர்வு நோக்கியே தாயுமானார்,

'சைவ சமயமே சமயம்'

என்றும்,

'இராஜாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிக சைவம்'

என்றுங் கூறி,

'எவ்வுயிர்த் திரளும் உலகிலென் னுயிர்எனக்
குழைந்துருகி'

'தம்முயிர்போல் எவ்வுயிருந் தானென்றுதண் ணருள்கூர்
செம்மையருக் கேவ லென்று செய்வேன் பராபரமே'

'எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி இரங்கவுநின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே,

'கொல்லா விரதங் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவது என்னிச்சை பராபரமே'

'கொல்லா விரதங் கொண்டாரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே'

'கொல்லாமை எத்தனை குணக்கேட்டை நீக்கும்'

எனவரூஉம் மொழிகளான் சைவம் இஃது என்று உல கிற்கு அறிவுறுத்தினார்.

சைவம் சமரச நோக்குடையது

இராமலிங்க சுவாமிகள், சைவம் சமரச நோக்குடைய சன்மார்க்கமெனும் ஜீவகாருண்ய நெறியென்று கடல்மடை திறந்தாற்போல் பொழிந்திருக்கிறார்.

'மண்ணுல கதிலே உயிர்கள்தாம் வருந்தும்
வருத்தத்தை ஒருசிறி தெனினும்
கண்ணுறப் பார்த்துஞ் செவியுறக் கேட்டுங்
கணமுநான் சகித்திட மாட்டேன்

எண்ணுறு மெனக்கே நின்னருள் வலத்தால்
இசைத்தபோ திசைத்தபோ தெல்லாம்
நண்ணும்அவ் வருத்தந் தவிர்க்கநல் வரந்தான்
நல்குதல் எனக்கிச்சை எந்தாய்'

'உருவஎன் னுயிர்தான் உயிர்இரக் கந்தான்
ஒன்றதே இரண்டிலை இரக்கம்
ஒருவில்என் னுயிரும் ஒருவும் என்னுளத்
தொருவனே நின்பதத் தாணை'

'இவ்வுலக வழக்கிலே உயிர்இரக்கத்தால்
இலகுகின் றனன்நான் என்செய்வேன்
இரக்கம் என்னுயிர் என்னவே நிலையே
நிலைபெறும் இரக்கம் நீங்கில்என் னுயிரும்
நீங்கும்நின் திருவுளம் அறியும்'

'கொலை புரிவார் தவிரமற்றை யெல்லாரும்
நினது குலத்தாரே'

'உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடையவர்க
[ளெல்லாம்
உறவினத்தா ரல்லர்அவர் புறவினத்தார்'

'தயையுடையா ரெல்லாருஞ் சமரசசன்
மார்க்கஞ் சார்ந்தவரே'

'அருளுடையா ரெல்லாருஞ் சமரசசன்
மார்க்கம் அடைந்தவரே'

'எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டிரங்கி
உபகரிக்கின் றார்யாவர் அந்தச்
செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின்
செயலெனவே தெரிந்தேன்'

'எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் எண்ணி யுள்ளே

ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவர் அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடமென நான் தெரிந்தேன்'

'கருணை யொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந்
தம்முயிர்போல் கண்டு ஞானத்
தெருணெறியிற் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்
பெருநீதி செலுத்தா நின்ற
பொருணெறிசற் குணசாந்தப் புண்ணியர்'

இவ்வருளுரைகளால் **சைவம் சன்மார்க்கமென்பதும், சன்மார்க்கம் ஜீவகாருண்ய மென்னும் அருணெறி யென்பதும்** வெள்ளிடைமலையென விளங்குதல் காண்க. **அருள் - கருணை - இரக்கம் - தயை - உடையார்க் கெல்லாம் இப்** பெருஞ் சமயம் உரியதென்க.

கடவுள் கருணை வெள்ளம்

அருளுடையார்பால் பிறர் **குற்றம் பொறுத்தலும்,** குற்றமிழைப்போர் தங்குற்ற முணர்ந்து மனந்திரும்பி வருந்துவரேல் அவரை **மன்னிப்பதும்** இயல்பா யமைந் திருத்தல் வேண்டும். இவ்வியல்பில்லாதார் அருளாளரா கார். சைவ சமயத்துக்கு இவ்வியல்புண்டு. சைவம் போற்றுஞ் சிவம் திருவருளையே தனக்குரிய வடிவாகக் கொண்டிருப்பது.

'மாறிலாதமாக் கருணை வெள்ளமே'

என்று தமிழ்மறையும்,

'கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே வடிவ மாகி'

என்று பெரிய புராணமும்,

'உருவருள் குணங்க ளோடும்
உணர்வருள் உருவிற் றோன்றுங்
கருமமு மருள் அரன்தன்
கரசர ணாதி சாங்கந்
தருமருள் உபாங்க மெல்லாந்
தானருள் தனக்கொன் றின்றி
அருளுரு வுயிருக் கென்றே
ஆக்குவன் அமல னன்றே'

என்று மெய்கண்ட சாத்திரமுங் கூறுதல் காண்க.

பாவமன்னிப்பு

ஆண்டவன் தடங்கருணைப் பெருங் கடலா யிருத்தலாலன்றோ எவர் எப் பிழை செய்யினும், அவர் அப் பிழை நினைந்து நினைந்து, வருந்தி வருந்திக் கசிந்து கசிந்து உருகும்போது அவரை மன்னிக்கிறான்? பாவ மன்னிப்புத்தங்கள் மதத்திற்கே உரியதென்றும், தங்கள் மதமே பாவிகளை 'ரட்சிக்கும்' கொள்கையுடைய தென்றும், ஏனைய சமயங்கள் புண்ணியர்களுக்கே பேறு வழங்குவன வென்றுங் கிறித்துவப் பாதிரிகள் பேசுவது வழக்கம். திருவிளையாடற் புராணத்துள்ள மாபாதகந் தீர்த்த படலத்தின் உள்ளுறையை ஆய்ந்தால், சிவபெருமான் எத்தகைப் பாவத்தை மன்னித்தாரென்பது நனிவிளங்கும். பாவங் குறித்து மனந் திரும்பி வருந்தாதாரைப்பற்றிய பேச்சே வேண்டுவதில்லை. அவர் வினை அவரைத் துன்புறுத்திக்கொண்டே யிருக்கும். தாம் நிகழ்த்திய பாவங் கருதி, வருந்தி வருந்தி, மனந்திரும்பி, ஆண்டவனை நோக்கி, இடையறாது அறிக்கை செய்வோரைப் பற்றியே ஈங்கு நான் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறேன்.

கர்மம், பிரார்த்த சஞ்சித ஆகாமியங்களாகப் பிரிந்து நின்று, தன் கடனாற்றி வருகிறதெனச் சாத்திரங்கள் சொல்வதன் பொருளென்ன என்று சிலர் வினவ

ளும். மனிதன் அறியாமையால் பாவச்செயல் புரியும் தன் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார். மன உணர் வுடைய மனிதன் பாவத்தினின்றும் பிழைத்தலரிது. பாவம் பெருகிப் பெருகிப் பிறவித்துன்பத்தில் அவனை அழுத்தி வருமாயின், அவன் உய்வது எந்த நாள்? அவனை உய்விக்கும் நெறியே கடவுள் நெறியாகும். பாவவினை நிகழ்க்கும் மகன் தன் வினையுணர்ந்து மனம் பதைத்துத் தந்தையாம் ஆண்டவனை நோக்கிக் கதறிக் கதறி அழுவானாயின், அவன் வினை நசிக்கும். மனந்திரும்பல், குற்றமுணர்ந்து வருந்தல். ஆண்டவனை நோக்கி முறை யிடல் முதலியன எளியன அல்ல. மிக அரியன; மிக அரியன. இவ்வுண்மை தேறாதார் ஆற்றியவினையை அனுபவித்தே தீரல் வேண்டுமென்று சொல்வர். குற்றத்தை யுணர்ந்து வருந்துவதினுஞ் சிறந்த அனுபவம் பிறிதில்லை. வருந்தும் வேளையில் இரக்கமுடைய இறைவன் வாளா இருப்பனோ? இரான்; இரான். அவன் திருவருளைப் பொழிகிறான். விரிப்பிற் பெருகும்.

'தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே'

எனவரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கு ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

பாவிகளைக் காப்பது

சைவ சமயம் பாவிகளைக் காப்பதைத் தனக்குரிய கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது. சைவம் எவனையும் வேண்டா என்று தள்ளாது. முள்ளுச் செடிக்கு முத்தி உதவிய சைவம் - பன்றிக் குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த சைவம் - எவ்வுயிரை விலக்கும்?

'இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை
ஆண்டுகொண்ட நின்னதாள்'

'யானே பொய் என்னெஞ்சும்
பொய் என்னன்பும் பொய்
ஆனல் வினையேன் அழுதா
லுன்னைப் பெறலாமே'

'இல்லை நின்கழற் கன்பதென்கணே
ஏலுமேலு நற்குழலி பங்கனே'

'கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்டு
என்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லையில்லை நின்கருணை'

'கல்லாமனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான்
[பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனை'

'ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக்கே
வேசறு வேனை விடுதிகண்டாய்' [குழைந்து

'வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்'

'பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனை'

'கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
[நிற்பானை'

'வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையை
நின்பெருமையினால் பொறுப்பவனே'

'வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே'

'அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ யளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி வாயே'

'பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
'இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்துஎன்
[என்புருக்கி
கரும்புதரு சுவை எனக்குக் காட்டினை'

என வரூஉம் **மணிவாசகனார்** கல்லையுங் கரைக்கும் அமுதமொழிகளில், சிவபெருமான் அருட்பெருக்கும், மக்கள் பிழைபடுந் தன்மையும், அப் பிழையுணர்ந்து வருந்தலும், அப் பிழையை ஆண்டவன் தன்னருளால் களைதலும் பிறவுங் காண்க.

காந்தியடிகள் காட்டும் வழி

அருள் வடிவினராகிய சிவபெருமான், மக்கள் அறியாமையால் பிழை நிகழ்த்திப் பின்னர் அதுகுறித்து வருந்தித் தம்மை வேண்டுவாராயின், அவர் பிழை பொறுத்தாண்டு அருள்புரிந்த வரலாறுகள் பல. இந் நாளில் உலகம் போற்றும் பெரியாரும், மக்கள் வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்த அருணெறி யோம்பிவரும் அருளாளரும், **திருநீலகண்ட நாயனாரும் மெய்ப்பொருள் நாயனாரும்** மீண்டும் ஒருருக்கொடு ஈண்டுப் போந்தாலென நமது நாட்டிடை வாழ்பவருமாகிய **காந்தியடிகள்**, தம்முள்ளிட்டாருடன் நாடோறுங் காலைப் போழ்தில் சபர்மதி நதிக்கரையில், சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் பாவ மன்னிப்புக் குறித்து, அருட்பெருங் கடவுளாகிய **சிவபரஞ் சுடரை** வழுத்தி வருவதுங் கவனிக்கத்தக்கது. இவ் வுண்மையை மகாத்மா காந்தி **கோஹத்** குழப்பத்தை முன்னிட்டுத் தில்லியில் உண்ணாவிரதம் பூண்டு தவங் கிடந்தபோது (25-9-29) 'யங்இந்தியா' பத்திரிகை வாயிலாக உலகிற்கு அறிவுறுத்தினார். அவர்தம் மெய்யுரை வருமாறு :—

['The news of Kohat set the smouldering mass aflame. Something had got to be done. I passed two nights in restlessness and pain. On Wednesday I knew the remedy, I must do penance. In the Satyagrahashram at the time of morning prayer we ask Shiva, God of Mercy, to forgive our sins knowingly or unknowingly committed. My penance is the prayer of a bleeding heart for forgiveness for sins unwittingly committed']

'கோஹத் செய்தி எனது உள்ளத்தில் அனல் மூட்டிற்று. ஏதாயினுஞ் செய்யவேண்டுமென்று தோன்றிற்று. இரண்டு நாளிரவு அமைதியின்றியும் நோயோடுங் கழித்தேன்; புதன் கிழமை மருந்து கண்டேன். நான் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் காலை ஜெபத்தில், தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யப்படும் எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு கருணைக் கடவுளாகிய சிவபரம் பொருளை நாங்கள் வேண்டுகிறோம். அறியாமற்செய்த பாவமன்னிப்புக்குரிய பிராயச்சித்தம் செந்நீர் பொங்கும் எனது இதயத்தினின்றுமெழும் ஜெபமேயாகும்.'

சிவபரம்பொருள் அருட்பெருங் கடவுள் என்றும், அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆற்றும் பாவங்களைக் குறித்து முறையிடுதற்குரிய இடம் அப் பெருமான் திருவடி என்றும் மகாத்மா காந்தி உலகிற்கு அறிவுறுத்துகிறாரெனில், அருண்மூர்த்தியாகிய சங்கரனைப்பற்றி யான் என்ன கூறவல்லேன்? பாவ மன்னிப்புச் சைவ சமயத்திலிருப்பதைச் சைவ நன்மக்கள் உணர்ந்து பிறர் குற்றம் பாராட்டல், புறங்கூறல் முதலிய தீக்குணங்களை விடுத்துச் சிவத்தொண்டு செய்தால் அருணெறி யாண்டுப் பரவாது?

அருள் நெறி

நம் முன்னோர் நமக்கு அறிவுறுத்திச் சென்ற அருளெறியை மகாத்மா காந்தி உலகிடை யோம்ப முனைந்து நிற்கிறார். உலகில் தோன்றிய எல்லாப் பெரியோரும், சமய குரவரும் ஜீவகாருண்யத்தையே அறிவுறுத்திப் போந்தனர். அப் பெருநெறி பல நாட்டில் பல சமயங்களாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. அருளெறியை எச்சமயப் பெயரால் அழைக்கினும் அழைக்க. அதைக் குறித்து எனக்குக் கவலையில்லை. வேண்டுவது அருளெறியே. இப்பெருநெறி உலகில் பரவப் பரவப் பலசமய உணர்வு மாண்டு எல்லாருஞ் சகோதரர் என்னும் உணர்வு உயிர்களிடை விளங்கி உலகில் அமைதி நிலைபெறும். அவ்வருளெறி மகாத்மா காந்தி வாயிலாகக் கீழ்நாட்டில் இதுபோழ்து வளர்ந்து வருகிறது மேல்நாட்டில் இயற்கை ஆராய்ச்சி முதிர்ந்து வருகிறது. இரண்டும் ஒன்றுபடுங் காலமும் நெருங்கியிருக்கிறது. அதுபோழ்து ஒரு புதிய உலகந் தோன்றும். அவ்வுலகம் எல்லா வழியிலுஞ் சமரசத்தையே விரும்பும். அஃதொரு சமரச சமயத்தையும் விழைந்து நிற்குமென்பது திண்ணம்.

சமரசம்

சமரசமாவது எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாத அருளெறியேயாகும். அச் சமரச சமயம் நமது சைவ சித்தாந்தமாக மிளிர நாமேன் இப்பொழுதே முயலலாகாது? சைவ சித்தாந்தத்தில் சமரசமில்லையா? பொருளுண்மை இல்லையா? அன்பில்லையா? அருளில்லையா? என்ன இல்லை? எல்லாமிருக்கின்றன. எல்லாம் பெற்ற நாம் என்ன செய்கிறோம்? போனது போக. இனியாவது 'நம்மை' மறந்து, நம்பாலுள்ள குற்றங் குறைகளைப் பாராட்டாது, குறைவிலா நிறைவாங் கோதிலா அமுதாம் - நடராஜ மெய்யன் -ஐந்தொழில் புரியும் ஐயன் - திருவருளை முன்னிட்டு அன்புக் கடனாற்றுவோமாக.

நமது முன்னணி வேலை

ஜீவ காருண்யம்

சைவம் அதாவது ஜீவகாருண்யம் உலகெலாம் பரவல் வேண்டும் என்னும் எண்ணம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இடையறாது ஊர்ந்து ஊர்ந்து நிற்றல்வேண்டும். சைவம் தமிழ் நாட்டர்க்கே உரியதென்றும், அச் சமயத்தைத் தமிழ் நாட்டு பெட்டியிலே அடைத்துப் பூட்டிடல் வேண்டுமென்றுங் கூறுங் குறுகிய நோக்குடையாருஞ் சிலருளர். சைவ சாத்திர ஆராய்ச்சியுடையார் அக் கூற்றைக் ஏற்றுக் கொள்வரோ? சித்தாந்த நூல்கள் கூறுந் தத்துவம் எச்சமயத்திலில்லை? இவ்வழி நின்று பார்த்தால் சைவ சமயமில்லாத இடமேயில்லை என்று சொல்லலாம். இவ்வுண்மை மேலே ஒரு சிறிது விளக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வழி நின்று விளக்குவது ஒருபால் கிடக்க.

இந்தியாவில் சிவ சம்பந்தம்

சிவ சம்பந்தம் இந்தியாவில் எப்பகுதியிலில்லை என்று அந் நண்பரை நோக்கி வினவினால் அவர் என்ன விடையிறுப்பரோ தெரியவில்லை. பழந் தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாய் கேரள நாட்டில் சிவாலயங்களில்லையோ? தெலுங்கு நாட்டில் சிவாலயங்களில்லையோ? மைசூர், ஹைதராபாத், நாகபுரி, பம்பாய் முதலிய இடங்களில் பெரும்பான்மையோராயுள்ள வீர சைவர் - சிவாத்துவித சைவர் - எக்கடவுளைத் தொழுகிறார்? நேபாளர் காஸ்மீரர் ஆண்டவனை எப்பெயராய் வழுத்துகிறார்? இராஜபுதனத்தில் இன்னுஞ் சிவலிங்க மலிவைக் காணலாமே. பரதகண்டத்துள்ள ஹிந்துக்கள் அனைவரும் போற்றுங் காசியம்பதியில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாதன் எவன்? மற்றைப் பகுதிகளிலுள்ள சாக்நேயர் யாவர்? காணாதிபத்தியர் யாவர்? கௌமாரர் யாவர்? சிவராத்திரி விரதம் இமயம் முதல் கன்னியாகுமரிவரை கொண்டாடப்

படுவது அச்சகோதரர்க்குத் தெரியாதுபோலும்! ஹிமயத்தின்முடி 'கௌரிசங்கர்' என்னும் பெயர் தாங்கி நிற்பதை அவ்வன்பர் அறியார் போலும்! உலகெலாஞ் சென்று சமரச ஞானத்தைப் பரப்பிய வேதாந்த பானு - **சுவாமி விவேகாநந்தர்**, 'ஏ, இந்தியாவே! நீ தொழுங் கடவுள் முனிவர்க்கு முனிவன் என்பதை - எல்லாந் துறந்த சங்கரன் என்பதை - உமைக்கு நாயகன் என்பதை - மறவாதே' என்று முழங்கியிருப்பதைத் தமிழ் நாட்டு நண்பர்கள் கண் விழித்துப் பார்ப்பார்களாக. இது நிற்க. இன்னும் வேறு வழியில் சைவம் உலகில் பரவி வருவதும் உள்ளத்துறுகிறது. பழைய வைதிக சமயமென அறிஞரால் போற்றப்படும் **ஆரிய சமாஜத்தின்** அடிப்படையான தத்துவம் என்ன? சைவ சமயங் கூறும் முப்பொருளுண்மையன்றோ? உலக முழுவதுஞ் சமரசம் என்னும் ஒரே சமயம் பரவப் போகிறதென்றும், அதற்கென ஒரு 'ஜெகத்குரு' தோன்றப்போகிறாரென்றும், போதித்து வரும் **தியோசாபிகல்** சங்கத்தார் கந்தக் கடவுளின் கூறாகிய சனத்குமாரரையல்லவோ பெருங் குருவாகப் போற்றி வருகிறார்?

மேல்நாட்டில் சைவம்

மேல்நாட்டில் பலவிடங்களில் இயற்கைப் பொருளாராய்ச்சி முதிர்ந்து வருகிறது. அவ்வாராய்ச்சி இயற்கையை உள்பொருளாகக் கொண்டுள்ள சித்தாந்த சமயத்துக்கு எவ்வெவ் வழியில் துணைசெய்யுமென்று யான் கூற வேண்டுவதில்லை. மேல்நாட்டு ஆன்ம தத்துவ சாத்திரிகளிற் சிலர் சைவ சித்தாந்தம் அறிவுறுத்தும் முப்பொருளுண்மை, அத்துவிதநிலை முதலியவற்றிற்கு உடன்பட்டு வருகிறார். மேல்நாட்டில் சில இடங்களில் சைவ உணவைப் பற்றிய உணர்வும் இயக்கமும் மிக விரைவாகப் பரவி வருகின்றன. இவ் வேளையில் சைவம் தமிழர்க்கே உரியது என்று சொல்வது சைவ உலகிற்கு நலஞ் செய்வதாமோ?

'மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டிற் கப்பால்
முதல்வனார் அடிசேர்ந்த முறைமை யோரும்'

என்று தெய்வச் சேக்கிழார் அந்நாளிற் கூறிப் போந்த உண்மையையாவது குறுகிய நோக்குடையோர் கூர்ந்து சிந்தித்துத் திருந்துவாராக. குறுகிய நோக்குடையார்க்கு அஞ்சாது பரந்தவழி நின்று அருட்டொண்டு செய்ய உறுதி கொள்ள வேண்டுவது நமது முதல் வேலை.

சிவநெறி பரப்புக

ஒவ்வொருவரும் 'நமது ஜீவகாருண்ய மதம் - அருணெறி - யாண்டும் பரவல் வேண்டும்' என்று இடையறாது எண்ணல் வேண்டும். அவ்வெண்ணமே தவமென்பது. அத் தவத்துக்கு இறையருள் சுரக்கும்.

'ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே'
'நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்'

என வருஉம் நம் முன்னோர் திருஉள்ளக் கிடக்கையை ஓர்ந்துணரல் வேண்டும்.

'சிவத்திற்குமேல் தெய்வமில்லை
சித்திக்குமேல் சாத்திரமில்லை'

என்றும்,

'சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறிலை'

என்றும் ஏட்டிலுள்ள பழைய உரைகளைப் புகன்று கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன் விளையும்? சிவமென்பது அன்பென்றும், சைவமென்பது எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு நினையாது நலம் பேணும் அருணெறி யென்றும் உலகோர் ஒப்புமாறு அறிவுகொளுத்த முயலல் வேண்டும்; பௌராணிக சைவத்துக்கும் சித்தாந்த சைவத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையை விளங்கவைத்தல் வேண்டும்.

சைவ சித்தாந்திகள் எச்சமயத்தாரையும் தங்களுக்கு மாறுபட்டவராகக் கருதலாகாது. சைவ சமயத்தார் தங் கொள்கையை யாண்டும் பரப்பினால் மெய்ச்சமயம் பொய்ச் சமயம் என்னும் வாதமும், என் கடவுள் உன் கடவுள் என்னும் போராட்டமும் அறவே ஒழியும்; ஒரு சமயம் விடுத்து மற்றொரு சமயம் புகும் அறியாமையும் நீங்கும்.

பாதிரிமதம் (கிறிஸ்து கொள்கையன்று) முதலிய மதங்களில் புகுந்தவர்களை மீண்டுஞ் சித்தாந்த நெறியில் சேர்க்க உளங்கொளல் வேண்டும். இதுகாறும் சமரசம் பேசி மற்றைச் சமயத்தாரைச் சித்தாந்த நெறியில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்வது அறமா என்று சிலர் ஐயுறராம். சித்தாந்த சமயத்தில் பிறரைப் புகுத்த லென்பது பல சமய உணர்வை அழிப்பதாகும். ஒரு சமயத்திலிருந்து மற்றொரு சமயத்திற்கு வலிந்து எவரை யும் ஈர்ப்பதன்று.

சமரச உணர்வளிப்பது சித்தாந்த சமயம்

திருநாவுக்கரசர் திருவருணெறி தமக்குக் கூடாதபோது தாம் பிறந்த சமயம் விடுத்துச் சமண சமயம் புகுந்தா ரென்றும், ஆண்டிருந்து மீண்டும் சைவசமயம் போந்தா ரென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. சமணராயிருந்த நாவரசர் மீண்டுஞ் சைவசமயம் புக்காரென்பது, 'சமண சமயமென்றொரு சமயமுண்டு; சைவ சமயமென்றொரு சமயமுண்டு' என்னும் வேற்றுமை யுணர்வின்றி எல்லாந் திருவருள் சமயம் என்னும் மெய்யுணர்வு பெற்றதே யாகும். நாவரசர் சமணராயிருந்தபோது அருகன் ஒரு கடவுளென்றும், சிவபிரான் மற்றொரு கடவுளென்றும், இவ்விருவருள் சிறந்த கடவுள் அருகனென்றும் உறுதி கொண்டிருந்தார். பின்னர் அவர்தம் அறிவில் ஆண்டவன் திருவருள் விளங்கப்பெற்றதும் தாம் பிறந்த சமயத்தில்

போற்றிய கடவுளும், சமண சமயந் தழுவியபோது வழுத்திய கடவுளும் சிவபரஞ்சுடராகவே யிருப்பது கண்டு, 'ஆண்டவனே! உன்னை எப்பொழுதும் மறந்தறியேன்' என்னும் பொருள்பட, 'சலம் பூவொடு தூப மறந்தறியேன் - தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் - நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் - உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்' என்னுஞ் சமரச ஞானப் பாடல் பாடியருளினார். ஆதலால் சமரச உணர்வளிப்பதே சித்தாந்த சமயத்தில் சேர்ப்பதென்பது.

இச் சமரச ஞானத்தை இன்னார்க்குப் போதிக்கலாம் இன்னார்க்குப் போதித்தல் கூடாது என்னும் நியதியிருத்தலாகாது. ஞான வேட்கையுடைய எவர்க்கும் ஞானசாத்திரம் போதிக்கலாம். 'நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்' என்று நம் ஆன்றோர் கூறினாரேயன்றி, "இக்குலத்தாரே இன்பம் பெறல் வேண்டும், இச்சமயத்தாரே இன்பம் நுகர வேண்டும்' என்று கூறினரோ? நம் ஆண்டவன் பன்றிக்கும் கருக்குருவிக்கும் நாரைக்கும் யானைக்கும் பாம்புக்கும் சிலந்திக்கும் செடிக்கும் கொடிக்கும் முத்திகொடுத்த சரிதங்களைப் படிக்கிறோம்; கேட்கிறோம். அத்தகைய அருட் கடவுளைப் போற்றுஞ் சைவர்கள் தங்களைப்போல மனித உடல் தாங்கியுள்ள உயிர்கள்மீது இரக்கங் காட்டாது தீண்டாமைப் பாடல் பாடுவது அறமா அன்பா அருளா என்று கேட்கிறேன். போன காலமெல்லாம் போக. இனியாவது அருள்நெறிக்குரியார் இவரே என்னும் நியதியின்றி எவ்வெவ்வழியில் சமரச ஞானத்தைப் பரப்பல் வேண்டுமோ அவ்வவ் வழியில் பரப்ப முயலல் வேண்டும்.

மடங்களும் கோயில்களும்

நம் முன்னோர் திருவருள் நெறி வளர்ச்சிக்கென மடங்களையும் கோயில்களையும் ஏற்படுத்தினர். கலை ஞானப் பயிற்சிக்கென மடங்களும், மெய்ஞ்ஞானப்

பேற்றிற்கெனக் கோயில்களும் காணப்பட்டன. அம் மடங்களுங் கோயில்களும் இப்பொழுது எந்நிலையிலிருக்கின்றன? மடங்களில் என்புதோல் போர்த்த புன்குரம்பைகள் காணப்படுகின்றன. கோயில்களில் கல் செம்புகள் காட்சியளிக்கின்றன. மடங்களில் ஞானமாஞ் சக்தி காணோம்; கோயில்களில் அன்பாஞ் சிவத்தைக் காணோம். அவ்வருணெறிக் கழகங்கள் கொலை களவு கள் காமம் பொய் முதலிய பாவங்களுக்கு நிலைக்களன்களாக மாறிவிட்டன. அம்மாற்றங்கண்டுங் கேட்டுந் தேவாரமோதும் நாம் - சிவத்தைத் தொழும் நாம் - சைவரென்று சொல்லிக் கொள்ளும் நாம் - வாளா கிடக்கிறோம்! நமக்குக் கண்ணீர் பெருகவில்லை; செந்நீர் கொதிக்கவில்லை. நமக்கு உடலையும் உணர்வையும் ஆண்டவன் ஏன் தந்தான்? நம் முன்னோர் மடங்கட்குங் கோயில்கட்கும் ஏன் பெரும்பொருள் ஈட்டி வைத்தனர்? அருணெறி வளர்ச்சிக்கன்றோ? 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை - செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு' என்று நாயனார் அருளிய மெய்யுரையைச் சிந்தையிலிருத்தல் வேண்டும். செய்ந்நன்றி கொன்ற பாவம் நந்தலைமீது கிடக்கிறது. அது கிடக்க, நாம் நீறணிந்து அஞ்செழுத்தோதி ஆண்டவனை வழிபடுகிறோம். அவ் வழிபாட்டை ஆண்டவன் ஏற்றுக் கொள்வனா? உலகை உய்விக்கும் ஒரு நெறிக்கு இடர் விளைந்துள்ளபோது, அவ்விடர் களைய முயலாது ஆண்டவனை மட்டும் வழிபடல் போதுமா? அவ்வழிபாட்டான் நமது கடனை ஆற்றினவராவோமா? அவ்வழிபாடாதல் ஆண்டவன் வழிபாடாமோ? அது தந்நல வழிபாடேயாகும்.

தொண்டர் கூட்டம் வேண்டும்

'மடங்களையுங் கோயில்களையும் எப்படித் திருத்துவது? எல்லாங் காலச் செயல்; சிவா என்று காலங் கழித்து விட்டுப் போகலாம்' என்றும், இன்னும் பலவிதமாகவும்

பலர் நினைப்பதுமுண்டு; பேசுவதுமுண்டு. மடங்களையுங் கோயில்களையுந் திருத்த வழியா இல்லை? எத்துணையோ வழிகளுண்டு! ஆயிரஞ் சிவனடியார் உடல் பொருளாவி மூன்றையுஞ் சைவ சமயத்துக்கென அர்ப்பணஞ் செய்து 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்றெழும் உணர்வும், 'அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை' என்ற அஞ்சா நெஞ்சமும், 'கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சி வாயவே' என்ற உறுதியுங்கொண்டு திருவருளைமுன்னிட்டுப்புறப்பட்டால் வழியா ஏற்படாது? வழியிது முறையிஃது என்று குறிப்பிட்டு உங்கள் அரிய காலத்தைக் கொள்ளைகொள்ள விரும்புகிறேனில்லை. இப்பொழுது வேண்டற்பாலது தொண்டர் கூட்டம். அத் திருக்கூட்டங் கூடினால் வழியும் முறையும் பின்னர்க்கோலிக்கொள்ளலாம். வழியும் முறையும் திருவருள் காட்டும்; கூட்டும். திருவருள் துணை கொண்டு மடங்களையுங் கோயில்களையும் ஒழுங்கு படுத்தி, அவைகளின் வாயிலாக அருளெறியோம்ப முயல்வது நமது தலையாய கடமைகளுள் ஒன்று என்று சொல்வேன்.

உறுதி நிலை வேண்டும்

பண்டைக் காலத்தில் நம்மக்களிடை ஆண்டவன் திருவடிப் பற்றில் ஓர் உறுதிநிலையிருந்தது. அந்நிலையை இக்கால மொழியில் நம்பிக்கை அல்லது விசுவாச மதமென்று எளிய நடையில் சொல்கிறேன். கிறிஸ்துவ சகோதரர்கள் 'விசுவாசம் - விசுவாசம்' என்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். இதைப்பற்றிக் கிறிஸ்து மிக உரமாகப் பலவிடங்களில் பேசியிருக்கிறார். அம் மாசிலாக்கொள்கை நமது நாட்டில் வேரூன்றியிருந்தது. இன்னும் தற்கால நாகரிக நஞ்சு ஏறாதவிடங்களில் அக் கொள்கை இறந்துபடாது நிலவி வருகிறது. அம் மேலாங் கொள்கை பலவிடங்களில் தற்காலப் படிப்பாலும், போலிஞானப்

பேச்சாலும் இறந்துபட்டு வருகிறது. பண்டைநாளில் நம்மவர் நோய்வாய்ப்படின்,

'மந்திர மாவது நீறு'

என்னுந் திருப்பதிகமோதி, நீறணிந்து, ஆண்டவனை வழுத்தி, நோய் போக்கி வந்தனர். அக்காலத்தில் தெய்வப் பிரார்த்தனையால் பல அருவினைகள் ஆற்றப்பட்டு வந்தன. கண்ணில்லார் கண் பெற்றதும், செவியில்லார் செவி பெற்றதும், பிறவும் இக்காலத்தவர்க்கு நாவல் கதை போல் தோன்றலாம். அவர் இக் கொள்கையை மூடபக்தி என்று எள்ளி நகையுமாடுவர். மனோதத்துவ நுட்பந் தெரிந்த நன்மக்கள் இக் கொள்கையை எள்ளி நகையாடார். நம் சமயகுரவர் நிகழ்த்திய அற்புதங்களும், கிறிஸ்து முதலிய பெரியோர் நிகழ்த்திய அற்புதங்களும் பழைய காலத்தில் நடந்தன. இக் காலத்திலும் பெந்தகோஸ்தே சங்கத்தார் ஆண்டவனருளில் உறுதிகொண்டு, மனத்தை அவன்கீழ்க் கிடத்தி, ஜெபத்தால் பலப்பல நோய்கள் தீர்ப்பதை யான் நேரிற் கண்டு வருகிறேன்; நம்மவர்களில் சிலர் இன்னும், முருகக்கடவுள் கோயிலை வலம் வருதலாலும், தெருவில் புரள்வதாலும், வெல்லக்கட்டி கரைப்பதாலும் பலதிற நோய்கள் போக்குவதையுங் கண்டு வருகிறேன். கிறிஸ்துவின் அருட்பெருக்கும் முருகன் அருட்பெருக்கும் மக்கள் மனோநிலையைப் பொறுத்துப் பொங்கி எழுவன. அமெரிக்க நாட்டில் சில அறிஞர் இலௌகிக முறையில் மனோதத்துவ வலியால் எத்துணை அருவினைகள் நிகழ்த்துகிறார்! அத்தகை மனோ சக்தியை - நம்பிக்கை மதத்தை - வாய் வேதாந்திகள் இகழும் 'மூட பக்தி'யை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க நாம் முயலல் வேண்டும்.

திருநீறும் கண்டிகையும்

நம் முன்னோர் திருவருள் நெறியில் நிற்போர் இன்னார் என்று உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தத் திருநீற்றையும்

கண்டிகையையும் புறச் சின்னங்களாக ஏற்படுத்தினர். திருநீறு மாசிலா உள்ளத்தைக் காட்டும் அறிகுறி. 'பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்' என்றார் தெய்வச் சேக்கிழார். கண்டிகை ஆண்டவன் கண்மணி என்று சொல்லப்படுகிறது. 'கண்ணுக் கணிகலம் கண்ணோட்டம்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. கண்ணையே அருளுக்குச் சுரப்பிடமாகக் கொள்வது உலகியல் வழக்கு. கண்டிகை உயிர்களிடத்துச் செலுத்தும் இரக்கத்தை அறிவிப்பதாகும். சுருங்கக் கூறின் நீறுங் கண்டிகையும் இரக்க அகமுடைமையைப் புறத்தே காட்டுஞ் சின்னங்களாகப் பண்டைக்காலத்தவரால் கொள்ளப்பட்டன என்று கூறலாம். நீற்றையுங் கண்டிகையையும் பொருளாக்கொண்ட மெய்ப்பொருள் நாயனார் அப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டதும், அக்காலத்துக்கேற்ப அவர் தம்மைக் குத்திக்கொன்ற முத்தநாதனிடங் கருணை காட்டி, அவன் உயிர்க்கு எவராலுந் தீங்கு நேராதவாறு காத்ததும், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், உவர்மண மழையால் கரையப் பெற்று நீற்றுக்கோலமளிக்கக் காரணனாய் நின்ற ஒரு வண்ணானைச் சிவனடியாரெனத் தொழுததும், பிறவும் பண்டை நீறு கண்டிகையின் உள்ளக்கிடக்கையைத் தெரிவிப்பனவாம்.

'நீறிடா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே'

என்று மணிவாசகனார் நீற்றின் உள்ளுறை புகல்கிறார். அதன் உள்ளுறை யாது? இரக்கமில்லா உள்ளத்தவரைக் கண்டால் உள்ளம் நடுக்குறுகிறது என்பது.

'வேடநெறி நில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேடநெறி நிற்பார் வேடம் மெய்வேடம்'

என்றார் திருமூலரும். அந்நீறுங் கண்டிகையும் இதுபோழ்து குடியர் வெறியர் காமுகர் கொலைஞர் பொய்யர் வஞ்சகர் முதலிய மாக்கள் உடலங்களிலும் இடங்கொண்டிருப்பதைக் காணக் காணக் கண்ணீர் பெருகுகிறது. நீறு கண்டிகை அணிந்து எத்துணைப் பாவங்கள் செய்தாலும்,

அப்பாவங்களை அச் சின்னங்கள் தாங்கித் தமக்கு நலஞ் செய்யுமென்னும் அறியாமை இன்னுஞ் சிலரிடத்துண்டு. வேறு பல சிறுமைகளுமுண்டு. அவைகளை விரிப்பிற் பெருகும். ஈண்டு யான் வலியுறுத்தப் போந்தது நீறு கண்டிகையின் உண்மை பொன்றியுள்ள இந்நாளில் அவைகளை அணிந்திருப்போரே சைவரென்னும் நியதி யிருத்தலாகாதென்பதே. எவ்வுயிரையுந் தம்முயிர்போல் கருதிக் கொலை புலை தவிர்ப்போ ரனைவரையும் சைவராகக் கோடல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. இக் கருத்தைப் பரப்ப முயல வேண்டுவதும் நங்கடன்களுளொன்று.

அஞ்செழுத்துண்மை

முன்னைநாளில் அஞ்செழுத்து,பொருளுணர்ந்து ஓதப்பட்டது. இப்பொழுது அதைச் செவியுறுத்தும் குருமாரில் எத்துணைப்பேர்க்கு அஞ்செழுத் துண்மை தெரியுமென்பது வெள்ளிடைமலை. மகரமாகிய மலத்தால் நகரமாகிய மறைப்புற்றுள்ள யகரமாகிய நான் (ஆன்மா) வகரமாகிய திருவருள் வாயிலாகச் சிகரமாகிய கடவுளொடு சேரல் வேண்டுமென்னும் பொருளுணர்வோடு ஓதி ஓதி, அவ்வோதல் பின்னர்ப் பொருளாகி அழியாநிலை எய்துவிக்கும் நெறி கண்டு வந்தனர் நம் முன்னோர். அஞ்செழுத்தோதலால் பெறற்கரிய பெரும்பேறு பெறலாம். தமிழ் வேதத்திலுள்ள பஞ்சாக்கரப் பதிகங்களைப் பார்க்க.

'நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே'

என்னுந் திருவாக்கையோர்க. அஞ்செழுத்தில் அடங்காத தென்னை? உலகு உயிர் கடவுள் எல்லாம் அவ்வெழுத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்பொழுது அவ்வெழுத்துக்கள் பொருளிழந்து வரிவடிவங்களாக நிற்கின்றன. அஞ்செழுத்தின் உண்மையை உலகோர்க்கு எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமின்றி உணர்த்த முயல்வது நம் பெருங் கடமை.

சிவ-தீக்கை

சிவ - தீக்கை 'இன்னார்தான் செய்யவேண்டும்', 'இன்னார்தான் பெறல்வேண்டும்' என்னுங் கட்டுப்பாட்டைக் களைதல்வேண்டும். கொலை புலை நீத்துப் பன்னிரு திருமுறை. பதினான்கு சாத்திரம் முதலிய திருவருள் நூல்களில் வல்லராய்த் தேர்ச்சியடைவோர் எவராயினும் அவருக்குத் தீக்கை செய்யும் உரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும். தீக்கை நாடி வருவோர் எவராயினும் அவர்க்குத் தீக்கை செய்ய வேண்டும். சந்தான குரவருள் ஒருவராய உமாபதி சிவாச்சாரியார் பெற்றான்சாம்பான் என்பவனுக்குத் தீக்கை செய்ததை நந்தமிழ்நாட்டுச் சைவ மக்கள் கவனித்து நடப்பார்களாக.

முன்னணி வேலைகள்

இன்னும் அருணெறி வளர்ச்சிக்கெனக் கல்லூரி, மருத்துவ விடுதி முதலிய அறச்சாலைகளைக் குறிப்பிட்டு, உங்கள் அரியகாலத்தைப் போக்க விரும்புகிறேனில்லை. நமது முன்னணி வேலைகள் பற்பலவாகக் கிடக்கின்றன. அவைகளை ஒழுங்குபட நடாத்த நல்லமைப்புகள் தேவை. அமைப்புக்கு இன்றியமையாதது ஒற்றுமை. முதலாவது சைவமக்களுக்குள் அவ்வொற்றுமை வேண்டும். அவ்வொற்றுமை நிகழாது அதை குலைத்து வருவது அழுக்காறென்பது. எத்தொண்டில் ஈடுபடுவோரிடத்திலும் அழுக்காறிருத்தலாகாது. தன்னை வேறாகவும் பொதுத் தொண்டை வேறாகவும் கருதல் வேண்டும். இக் கல்வியை மேல் நாட்டாரிடமிருந்து நாம் பயிலல்வேண்டும்.

சைவப் புலவர் தொண்டு

சைவப் புலவர் ஒவ்வொருவரும் தமக்குமேல் கற்றாரிலர் என்று இறுமாந்து, எவருந் தமது அடிவருடியே

வாழ்தல் வேண்டுமென்னும் பேய்க்குணங் கொண்டு, வாழ்ந்தமையே சைவ உலகக் கேட்டிற்குத் தலையாய காரணமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. சைவப் புலவர்களுக்குக் 'கூவலாமை குரைகடலாமை' கதையை நினைவூட்ட வேண்டுவதில்லை. போன காலம் போக. இன்று முதலாவது சைவப் புலவர்கள் சைவ உலகஞ் சிறுமைப் பட்டு வருவது கருதித் தங்களை மறந்து அருட்டொண்டு செய்ய ஒன்றுபடுவார்களாக.

சைவப் பெருஞ்சமாஜம்

அவர்களனைவரும் ஒன்றுபட்டுச் சைவ உலகிற்கென ஒரு பெருஞ் சமாஜம் காண்டல் வேண்டும். அதற்குக் கிளையாகப் பல ஜில்லா சபைகள், தாலுக்கா சபைகள், கிராம சபைகள் தோன்றுதல் வேண்டும். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் எண்ணிறந்த சங்கங்கள் ஒன்றற்கொன்று தொடர்பின்றிக் கிடக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் ஒன்று பட்டால் ஒரு பெருஞ் சமாஜம் நாளையே தோன்றும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தமிழ்நாட்டில் **சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்** என்றோர் அமைப்புத்தோன்றி நற்றொண்டு செய்து வந்தது. இப்பொழுது அச் சமாஜமெங்கே? நிட்டைகூடி ஆண்டுக்கொருமுறை விழித்து மீண்டும் அஃது ஒடுக்கம் புகுகிறது. அதன் குலைவுக்குக் காரணம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மீண்டும் அதைப் பழையபடி உயிர்ப்பிக்க முயலல்வேண்டும்; அல்லது புதிதாக வேறொன்று காணமுயலல் வேண்டும்.

சமயப்பிரசாரம்

இவ்வமைப்புக்கட்கும் பிறவற்றிற்கும் முதல் முதல் பிரசாரம் வேண்டற்பாலது. ஒவ்வொரு சைவ சங்கமும் இவ்வருந்தொண்டு செய்து வரலாம். சங்கங்களிலுள்ள அங்கத்தவர்கள் ஒய்ந்த நேரங்களில் எளிய மக்களிடைப் போந்து ஜீவகாருண்ய உபதேசஞ் செய்யலாம்; துண்டுப்

பிரசுரங்கள் வெளியிடலாம். பிரசாரத்துக்கெனச் சிறப்பாகக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கமுடைய அறவோரை ஒவ்வொரு சங்கத்திலுஞ் சேர்த்து, அவர்க்குச் சோறு கூறையளித்து, அவர் வாயிலாக எவ்வளவோ பிரசாரஞ் செய்விக்கலாம்.

பிரசாரத்துக்குப் பொருள் வேண்டுமே என்னுங் கவலை பலருக்குண்டு. அருணெறி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பொருள் எற்றுக்கு? **புத்தர் பெருமான்** ஒரு காசுமின்றி ஒழுக்கமுடை அறவோரைக் கொண்டே தமது அற நெறியை உலகிற் பரப்பி வந்தார். **பெரும்பொருள் சேர்த்து வைப்பது பின்னர் உலகாயத மதத்துக்கு அடிகோலி வைப்பதாகும்.** மடங்களின் தற்கால நிலையும், கோயில்களின் தற்கால நிலையும் எனது கூற்றை வலியுறுத்தும். பெரும் பொருள் காரணத்தாலன்றோ **கிறுஸ்துநாதர்** பெயரால் நடத்தப்பட்டு வரும் பல சங்கங்கள் சமய ஞானமற்ற அமைப்புக்களாக மாறுபட்டன? பொருட் செல்வம் பெறமுயல்வதைப் பார்க்கிலும் **அருட்செல்வம் பெறமுயல்வது** சிறப்பு. 'செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே' என்றார் **ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையார்.** அச்செல்வத்தால் உலகைப் பலவழியில் திருத்தலாம். சங்கத்தார் திருவருள் நெறி வளர்ச்சிக்கெனப் புறப்பட்டால் ஆண்டவன் உதவி பலவழிகளிலும் வந்து சேரும். நமது கடமை பணி செய்வது. ஒவ்வொரு சங்கத்தாரும், 'வாரத்துக்குக் குறைந்தது இவ்வளவு பேரைக் கொல்லாமை நோற்குமாறு செய்யவேண்டும்' என்னும் உறுதி கொண்டுழைத்தல் வேண்டும்.

அரிய நூல்கள் வெளியிடுதல்

சங்கங்கள் **அரிய நூல்களைக்** காலநிலைக் கேற்றவாறு வெளியிட முயலல்வேண்டும். **நூல்கள்** வெளியீடென்று எல்லாச் சங்கத்தாரும் பழைய புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதால் பெரும்பயன் விளையாது. பழைய நூல்

களை ஒருசிலர் வெளியிடலாம். பழைய நூற் கருத்துக்களை எளிய நடையில் கற்றவரைக்கொண்டு எழுதுவித்து முதுக்கல்வி இல்லாதார்க்கு அவைகளைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். **சிவஞான பாடியத்தை** எளிய நடையில் எழுதி நாட்டிற்கு உதவினால் எத்தகை நலன் விளையுமென்பதை யான் கூறவேண்டுவதில்லை.

மேல்நாட்டு **இயற்கை ஆராய்ச்சியாளர்** உழைப்பு நமது சமய ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. அதை நாம் இழி வாகக் கருதலாகாது. சைவ சித்தாந்தம் இயற்கையை உள்பொருளாகக் கோடலால், அக் கொள்கைக்கு மேல் நாட்டார் இயற்கையாராய்ச்சி பெருந்துணை செய்வ தாகும். ஆதலால் மேல்நாட்டு மொழிகளிலுள்ள தாவர நூல், விலங்கு நூல், பூதபௌதிக நூல் முதலியவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து நாட்டுக்கு நலஞ்செய்யல் வேண்டும். ஆங்கிலங் கற்ற தமிழ் நன்மக்கள் சித்தாந்த உண்மைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்குந் தொண் டில் தலைப்படல்வேண்டும். அவர்கள் மேல்நாடு போந்து சித்தாந்த உண்மையைப் பரப்பவும் முயலல் வேண்டும். சடத்தின் இயல்பை நன்கு ஆராய்ந்துள்ள மேல்நாட்டு மக்கட்கு ஆத்திக உணர்வை நஞ் சித்தாந்த ஞானமளிக்கு மென்பதில் ஐயமில்லை. **எத்துணையோ** மக்கட்கு **ஆத்திக உணர்வு வழங்கவல்ல அருட்செல்வத்தையுடைய** நாம், அதைப் பிறர்க்குப் பயன்படுத்தாது வாளாகிடப்போ மாயின், நமது வாழ்வில் ஆற்றவேண்டிய கடனை ஆற்றா தொழிந்தவராவோம். அக்கடனாற்ற நாம் முற்படு வோமாக.

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபை

இத் தூத்துக்குடிச் சபை நாற்பத்தோராண்டுகளாகப் பல அறத்தொண்டுகளை ஆற்றி வருவது குறித்துக் கழிபேருவகை எய்துகிறேன். தொன்மையும் செல்வாக்கு முடைய இச்சபை இக்கால நிலையுணர்ந்து சில புது முறை

களைக் கடைப்பிடித்து வழிகாட்டினால் சைவ உலகத்துக்கு உயிர் நல்கும் பேற்றிற்குரியதாகும். திருநீற்றுச் செல்வம்- பாண்டிமாதேவி- எனதாருயிர்த் தெய்வம் - மங்கையர்க்கரசி வாழ்ந்த நாடன்றோ இச்சைவத் தென்பாண்டி நாடு? குலம் பிறப்பு முதலிய புறவேற்றுமை கருதாது குலச்சிறையார் சிவநெறி வளர்த்த நாடன்றோ இத் தமிழ்த் தென்பாண்டி நாடு? இத் திருநாட்டிலன்றோ சைவம் அனலிடையும் புனலிடையும் நின்று தன் பெற்றியை விளக்கியது? அத்தகைத் தமிழ்ச் சைவத் திருநாட்டிலன்றோ இச்சபை சைவம் வளர்த்து வருகிறது? அந்நாளில் சைவத்துக்குற்ற இடுக்கணைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுது நேர்ந்துள்ள இடுக்கண் சாலவுங் கொடிது. இந்நாளில் பல மங்கையர்க்கரசிமார் தேவை; பல குலச்சிறையார் தேவை. மங்கையர்க்கரசியாருங் குலச்சிறையாருந் தோன்றுவரேல் திருஞான சம்பந்தர் வருவார். மங்கையர்க்கரசியாரையும் குலச்சிறையாரையும் நல்க இச்சபையார் முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சி எழுமாறு அங்கயற்கண்ணிபங்கன் ஆலவாய் அவிர்சடைக் கடவுள் அருள்புரிவானாக.

இறுவாய்

தொகுப்புரை

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இதுகாறுஞ் சமயத்தின் இயல்பு இஃது என்பதும், உலகிற்குச் சமயம் இன்றியமையாதது என்பதும், எல்லாச் சமயங்களும் ஒரு கடவுளையே பல பெயரால் பலவழியில் போற்றுகின்றன என்பதும், சமரச சமயமொன்றே கடவுள் நெறி என்பதும், சமயங்கள் பலவாய்க் கிடப்பினும் அவைகள் யாவும் சமரசத்தையே குறிக்கொண்டு நிற்கின்றன என்பதும், தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்மக்கள் கண்ட முருகு - கந்தழி எச்சமயத்துக்கும் உரிய பொருள் என்பதும், அப்பொருளே சிவமாக இன்றுகாறும் போற்றப்பட்டு வருகிறது என்ப

தும், அச் சிவ சம்பந்தமுடைய சைவம் சமயகுரவர் சந்தானகுரவர் முதலியோரால் ஓம்பப்பட்டது என்பதும், அச்சைவம் எச்சமயத்தோடும் பிணக்கின்றியும் எச்சமயக் கொள்கையையும் நீதியினால் தன்னகத்தே தாங்கியும் நிற்குஞ் சமரச சமயம் என்பதும், அது முனைப்பற்ற இடத்தில் பொலியும் அன்புச் சமயம் என்பதும், அந்நிலையை எப்பெயரிட்டும் அழைக்கலாம் என்பதும், சைவத்தின் தத்துவம் - வழிபாடு - முப்பொருளுண்மை - அத்துவித நிலை - முதலியன சமரச நோக்குடையன என்பதும், உலகு உயிர் கடவுள் மூன்றும் அநாதி நித்தியம் என்பதும், அவை பொருளால் வேறுபட்டும் கலப்பால் ஒன்றுபட்டும் நிற்பன என்பதும், சைவசித்தாந்தக் கடவுள் பிறப்பிறப்பில்லாதது என்பதும், அது நான்கா வது பொருள் என்பதும், துவித வழி அத்துவிதத்தை அறிவுறுத்தலே வேதாந்த நெறி என்பதும், அவ்வழியே மெய்கண்டார் போதித்த வழி என்பதும், வேதாந்தமே சித்தாந்தம் இஃதே அஃது என்பதும், 'அது பொய் இது பொய்' என்று உலகைத் துறந்து ஓடுவது வேதாந்தம் அன்று என்பதும், தன்னல மறுப்பதே உலகைத் துறப்பது என்பதும், எல்லாம் ஆண்டவன் என்று உயிர்களை வழி படுதலே செய்கை வேதாந்தம் என்பதும், வேதாந்த சித்தாந்த ஒற்றுமை யுணர்ந்து வழிபாட்டில் கருத்தைச் செலுத்தி நாட்டுக்கு நலஞ்செய்ய வேண்டும் என்பதும், சமரச இயல்புகள் இன்னின்ன முறையில் சைவத்திலிருக் கின்றன என்பதும், பிறப்பை யொட்டி உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாமை - கைம்மாறற்ற பணி - பிறர்குற்றம் பொறுத்தல் - பாவமன்னிப்பு - முதலியன சித்தாந்த சைவ சமயத்தில் சிறப்பாக விளங்குகின்றன என்பதும், அருள் - கருணை - இரக்கம் - தயை உள்ள இடங்களிலெல்லாம் சைவம் மிளிரும் என்பதும், *சைவம் ஒரு சமயம் அன்று

---

*சிவமூர்த்தங்கள் சிலவற்றை வழிபடுஞ் சில சமயங்க ளிருக்கின்றன. அவை சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம், பாடாணவாத சைவம்,

என்பதும், உலகில் அது பல அறிஞர்வழி ஓங்கி வருகிறது என்பதும், சைவ சமய ஆக்கங்கருதி முன்னணி வேலைக ளாக இன்னின்ன பணிகள் செய்யவேண்டும் என்பதும், இவைகளை யொட்டிப் பிறவுஞ் சொல்லப்பட்டன.

இச் சொற்பொழிவை இவ்வளவு நேரம் பொறுமை யோடு செவிமடுக்கத் திருவுளங்கொண்ட உங்கள் பெருந் தகைமைக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். உங்கள் அரிய காலத்தை என் வெற்றுரைகளை இன்னுங் கேட்கும் வழி யில் செலவழிக்க விரும்புகிறேனில்லை. எனது சிறுமை உரைகளில் பிழைகள் நிகழ்த்திருக்குமேல் அவைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு மீண்டுமொருமுறை வேண்டுகிறேன்.

சொற்பொழிவின் சாரம்

அன்பர்களே! இதுகாறுங் கூறிவந்ததன் முடிவு என்ன? சைவம் அருணெறி என்பதன்றோ? அருளாளர்

நிமித்தகாரண பரிணாமவாத சைவம், சுத்த சைவம், பேதவாத சைவம், சங்கிராந்தவாத சைவம் ஐக்கியவாத சைவம், சிவசமவாதம் முதலியன. இச்சமயங்களுள் சைவம், சுத்தசைவம் என்னும் இரண்டு மதங்களிருத்தல் காண்க. இவைகட்கும் மற்றவைகட்கும், சித்தாந்தம், சுத் தாத்விதம்,வைதிக சைவம், வேதாந்த சித்தாந்தம்,சமரசம் முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படும் சைவத்துக்கும் வேற்றுமையுண்டு. மெய்கண்ட சாத்திரத்தை முறையாகப் பயின்றோர்க்கு இவ் வேற்றுமை நன்கு தெரியும். தாயுமான சுவாமிகள் 'சைவம் முதலாம் அளவில் சமயமும் வகுத்து' என்றும், 'சைவம் முதல் மதங்களாகி' என்றும் அகப்புற அகச்சமயங்களிலுள்ள சைவத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சமரச சைவ சமயத்தை அவைகளினின்றும் வேறு பிரித்து, 'மேற் சமயங் கடந்தமோன சமரசம் வகுத்தநீ' என்றும், 'மதா தீதமான வருண்மரபு வாழி' என்றுங் கூறி, இச்சமரசமும் அருண்மரபும் வைதிக சைவம் என்பதை விளக்க, 'வைதிக சைவம் ராஜாங்கத்திலமர்ந்து' என்றும், 'சைவசமயமே சமயம் சமயா தீதப் பழம்பொருள்' என்றும், 'வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சிவானுபூதி' என்றும் அருளிச்செய்திருத் தல் காண்க. விரிவு சிவஞான சித்தியார் முதலிய நூல்களிற் பார்க்க.

களே! உலகை உற்று நோக்குங்கள் ; உலகில் எந்நெறி பெருகியிருக்கிறது? அருணெறியா? மருணெறியா? உன்னுங்கள். கொலைச்சாலைகளின் பெருக்கை என்னென்று கூறுவது? கொலைக் கருவிச் சாலைகளின் பெருக்கை என் கூறுவது? அந்தோ! உள்ளம் நடுக்குறுகிறது! இக்கொலைப் பெருக்கிற்குக் காரணர் யாவர்? ஜீவகாருண் யத்தையே மூலதர்மமாகக் கொண்டுள்ள சைவர்களாகிய நீங்களல்லவா? சைவர்களே! உங்கள் சமயம் யாது? நீரில் மூழ்குவதா? துணி தோய்ப்பதா? நீறிடுவதா? அனுட் டானஞ் செய்வதா? கோயில் வலம் வருவதா? அன்று; அன்று. இவை யாவும் புறவொழுக்கங்களாகும். ஜீவ காருண்ய நெறியே உங்கள் உள்நெறி. அஃதில்லையேல் குளித்தலும் பூசலும் பிறவும் என்னாம்? நீங்கள் உங்கள் அருட்டொண்டை ஆற்றியிருப்பின், உலகில் உயிர்க் கொலை நிகழுமோ? புலைப் புசிப்பு நிகழுமோ? உயிர்க் கொலையும் புலைப் புசிப்பும் மடங்களையுந் தீண்டுமளவு பரவியிருப்பதைக் கவனிக்கின்றீர்களா? சைவ உலகின் கவலையீனம் என்னே என்னே! இனி அருளுலகம் மறையுமோ என்னும் அச்சமும் உண்டாகிறது. உங்கள் ஒற்றுமையின்மை - உழைப்பின்மை - சித்தாந்த ஞானத்தை உலகுக்கறிவுறுத்த முன்வராத 'தன்னலம்' - உலகைத் துன்புறுத்துகின்றன. 'நஞ்சமயம் தமிழர்க்கே உரித்து. அது தமிழ்நாட்டளவிலேயே கட்டுப்பட்டுக் கிடத்தல் வேண்டும்' என்னுங் குறுகிய நோக்கை உதறித் தள்ளுங்கள்; நானா பக்கங்களிலும் அருணெறியோம்ப முயலுங்கள். பரந்த நோக்குடைய ஒரு கொள்கையை - மன்பதைக்குரிய ஒரு சமயத்தைப் - பிறர்க்குப் பயன்படுத் தாது, அதைச் சிறைப்படுத்துவதுஞ் சிறுமைப்படுத்து வதும் அறமாமோ? எத்துணையோ உயிர்கள் அருளுணர்வு பெறுவதை மறிப்பது மறச்செயலன்றோ? அதனினும் வன்கண் - கொடுமை - கொலை - வேறொன்றுண்டோ? தானத்திற் சிறந்தது எது? ஞானதானமன்றோ? அதையா தடுப்பது? ஆண்டவன் அருளமுதைப் பருகச் 'சேரவாருஞ்

செகத்தீரே' என்று உங்கள் ஆன்றோர் உலகை நோக்கிக் கூவி அழைத்திருப்பதைக் கருதுங்கள். 'எச்சமயத்தவரும் வந்திறைஞ்சா நிற்குஞ்' சிற்சபேசனை - ஆனந்தத் தாண்டவனை - வழிபடும் நீங்களா உங்கள் சமய உண்மையை மறைப்பது? அக் கரவை யொழித்து அன்பே சிவமென் றெழுங்கள்; அருளே சக்தியென் றெழுங்கள். நீங்கள் உலகொளியாவீர்கள்.

பெரியோர்க்கு

பெரியோர்களே! உங்களுக்கு என்ன இல்லை? அறிவு நூல்களில்லையா? அன்பு நூல்களில்லையா? அருணூல்களில்லையா? எல்லாம் உண்டு. வேண்டற்பாலது எழுச்சியே. நெருப்பிடை நின்ற ஞானசம்பந்தரை நினையுங்கள்; நீற்றறையில் கிடந்து கடலில் மிதந்த நாவரையரை நினையுங்கள்; ஆண்டவனைத் தூதுகொண்ட ஆண்டகையை நினையுங்கள்; ஐயனை மண் சுமப்பித்த அன்பரை நினையுங்கள்; நினைந்து நினைந்து ஊக்கங் கொள்ளுங்கள். நீலகண்டர் உறுதி, இயற்பகையின் ஈகை, மெய்ப்பொருள் பொறுமை, கண்ணப்பர் கனிவு, மங்கையர்க்கரசியார் வீரம் — இவைகள் எங்கே போய் விட்டன? பிறர்க்குழைக்க நீங்கள் புறப்பட்டால் இம் மாண்புகளெல்லாம் உங்களிடத்தில் பொங்கியெழுமென்பது திண்ணம். மெய்கண்ட சாத்திரமென்னும் ஞான வாளிருக்கும்போது உங்களுக்கென்ன அச்சம்?

சிவநேயர்களுக்கு

சிவநேயர்களே! எவரையுஞ் சிவமாக வழிபடுங்கள்; எச்சமயத்தையுஞ் சிவசமயமாகக் கொள்ளுங்கள்; எக் கடவுளரையுஞ் சிவமாகத் தொழுங்கள். உலகிலுள்ள ஆடு மாடுகள் 'அம்மா அம்மா' என்று கதறிக் கதறி உங்களை அழைக்கின்றன. அருளுலகம் உங்களை அழைக்கிறது. செவி சாயுங்கள். அன்புளங்கொண்டு எழுங்கள்;

அருள் முகங்கொண்டு எழுங்கள்; தொண்டாற்றப் புறப் படுங்கள். வித்தகம் பேசவேண்டா; பணிசெய்யப் புறப் படுங்கள்; உங்கள் அருணெறி உலகெலாம் பரவப்போவ துண்மை. மேல்நாடுங் கீழ்நாடும் ஒன்றுபட்டு ஈனப் போகும் உலகு உங்கள் அருணெறியையே தழுவும். அந் நெறியே அவ்வுலகிற்குரிய நெறியாகும். ஆதலால் அந் நெறி வளர்க்க எழுங்கள்; எழுங்கள். வடமொழி தென்மொழிச் சண்டை வேண்டா; ஆரியர் தமிழர் சண்டை வேண்டா. எவ்வுயிரையுஞ் சிவமாகக் கொண் டெழுங்கள். எல்லா நலன்களும் உண்டாகும்.

எல்லாம் சிவமயம்

ஆண்டவனே! எல்லாவற்றையும் ஆக்கும் அயனே! அளிக்கும் அரியே! அழிக்கும் அரனே! நின்னைச் சிவ மெனும் மங்களப் பெயரால் நாங்கள் வழிபடுகிறோம். எல்லாஞ் சிவமய மென்பதை நாங்கள் உணரல் வேண்டும்; எங்கணுஞ் சிவநெறியாம் அருணெறி பரவல் வேண்டும்; எங்கணும் அருளறம் - எங்கணும் அருளரசு - எங்கணும் அருட்டொண்டு - பெருகல் வேண்டும். அருள் செய்க; அருள் செய்க. முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாயிருக் கின்ற முதல்வன் நீ! பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் நிற்கும் பெரியோன், நீ! புதுமுறையில் அருணெறி வளர்க்க முயல்கிறோம். அருள்செய்க. 'சாந்தம் சிவம் அத்வைதம்.'

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி! கருணை வாழி!
மாலறவுஞ் சைவமுதன் மதங்க ளாகி
மதாதீத மானவருண் மரபு வாழி!
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்தஅருட் டன்மை வாழி!
ஆலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி!
அகண்டிதா காரஅரு ளடியார் வாழி!

—தாயுமானார்

சைவத் திறவு

அன்பளிப்பு :

தஞ்சாவூர்

நடராஜ பிள்ளை உலகநாதன் M.A.B.T

அணிந்துரை

''ஒன்றுகண் டூருல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டூருல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீனி நமசிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே''—திருமூலர்

''அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி - பகவன் முதற்றே உலகு'' என்றார் திருவள்ளுவனார். உலகம் ஒரு முழுமுதலையுடைத்து என்னும் உண்மையில் இஞ்ஞான்று ஐயங்கொள்ளும் அறிஞர் சிலரென்றே கூறலாம். செம்மை ஆராய்ச்சியான் நல்லறிவு முகிழ்க்கப் பெறாதார் கூற்றுக் களை உலகம் (உயர்ந்தோர்) ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால் கடையாயார் கூற்றுக்களான் இடையாயார் கேடுறாதவாறு காக்கவேண்டுவது தலையாயார் கடன்.

கடவுளுண்மையில் உறுதி யுடையார் பலர். அவ் வுண்மை யுணர்ந்தார் சிலர். அவ்வுண்மை யுணரும் வழி கோலினார் மிகச் சிலர். அம் மிகச்சிலர் கோலிய வழி யாது என்பதை விளக்குவது இந்நூல். இக் காரணம் பற்றியே இந்நூற்குச் ''சைவத் திறவு'' என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையின் நாற்பத்தைந் தாம் ஆண்டு விழா, ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு, டிசம்பர் திங்கள், இருபத் தெட்டு இருபத்தொன்பதாம் நாட்களில், அடியேன் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் ''தென்னாடு டைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி'' என்னுந் திருவாக்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அடியேன் தலைமையுரை நிகழ்த்தலானேன். அத் தலைமையுரையைக் கொண்டது இந்நூல்.

இந்நூலிடை, மாணிக்கவாசகனார் நிலை, திருவண்டப் பகுதி நுட்பம், நினைப்பற நினைத்தலின் விளக்கம், மூவித உடலங்களின் பாகுபாடு, ஒரே கடவுளுண்மை, தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறை என்பது, இறைக்கும் இயற்கைக்குமுள்ள தொடர்பு, சேய் சிவம் என்பது, சமரசம், இறைவனை யுணரும்வழி, இறைவனது சொரூப தடத்த இயல்புகள், காவியங்களின் இன்றியமையாமை, நம்பிக்கையின் அவசியம், ஆராய்ச்சியின் அளவு, சைவத் திறவுள்ள இடம், கடவுளின் அகண்டாகாரப்படம், ''தோடுடைய செவியன்'' என்பதின் உள்ளுறை, ஆண்டவன் பெண் ஆண் வடிவமாக இருக்கும் நுட்பம், தோடு விடைமதி சுடலை முதலியவற்றின் உட்பொருள், கோயில்களின் நோக்கம், தற்காலக் கோயில்கள், சாதிப்பேய் நூல்களுங் கோயில்களே என்பது, சீர்திருத்தம், பெரிய புராணம் சீர்திருத்த நூல் என்பது, தவப்பேறு முதலிய பொருள்கள் சுருங்கிய முறையில் ஆங்காங்கே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உருவ வழிபாட்டின் நுட்பமும், இன்றியமையாமையும விளக்கமாக இந்நூற்கண் ஓதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலைப் படிப்போர்க்கு உருவ வழிபாட்டைப் பற்றிய பலதிற ஐயப்பாடுகள் நீங்குதல் ஒருதலை.

கடவுள் நெறியைப் பற்றியும், அந்நெறி யோம்பிய அடியார்களைப் பற்றியும், திருக்கோயில் வழிபாட்டைப் பற்றியும் நாட்டிடைப் பலதிற ஐயந்திரிபு மயக்கங்கள் தோன்றியுள்ள இவ்வேளையில் வெளிவந்த இந்நூலைப் பற்றி ஈண்டு யான் விரிவுரை கூறவேண்டுவதில்லை. பிழை பொறுக்க.

''ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள்
உந்தமக்கு ஊனமில்லை''—அப்பர்

சென்னை
இராயப்பேட்டை
2—6—1929

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

T.N. Alaganathan.

சைவத் திறவு

''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி!
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!''

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

அடியேன் தூத்துக்குடிச் சைவசித்தாந்த சபைக்குப் புதியவனல்லன்; இற்றைக்குப் பதினெட்டாண்டுகட்கு முன்னர் இருமுறை சொற்பொழிவாளனாகப் போந்தேன்; 41-ம் ஆண்டு விழாவில் தலைமை வகிக்கும் பேறு பெற்றேன். அத்தலைமைப் பேற்றை மீண்டும் இவ்வாண்டு சபையார் அடியேனுக்கு வழங்கியிருக்கிறார். சபையார் நல்கிய வரவேற்புக்கும், மொழிந்த அன்புரைக்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கம்.

1924-ம் ஆண்டில் தலைமை வகித்தபோது ''சைவத்தின் சமரசம்'' என்னும் பொருள் பற்றி முன்னுரை நிகழ்த்தினேன். அத் தலைமையுரை ஒரு நூலாகித் தமிழுலகில் உலவுவது உங்கட்குத் தெரியும். அதன்கண் சைவ சமயத்தின் சமரசம், பொருளுண்மை, அன்புநிலை தொண்டு முதலியன ஓதப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுது எப்பொருள் பற்றி முன்னுரை நிகழ்த்தலாமென்று உன்னிப் பார்த்தேன். நேற்றிரவு சபையார் அடியேனை வரவேற்றபோது ''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி-எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!''

என்னுந் திருமொழியை முழக்கினர். அம் முழக்கம் என்னுள்ளத்தில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிந்தது. அப் பெருமொழியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இப் பொழுது தலைமையுரை நிகழ்த்தலாமென்று கருது கிறேன்.

பொருண்மீது கருத்துச் செலுத்தற்கு முன்னர், அப் பொருண்மொழியை உலகிற்கு அருளிய ஆசிரியர் நிலையைச் சிறிது ஆராய வேண்டுவது எனது கடனென உணர்கிறேன்.

மாணிக்கவாசகனார்

''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!'' என்னும் அருண்மொழி யைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய **மாணிக்கவாசகனார்** எத்தகையினர் என்பதும், எந்நிலையினர் என்பதும் ஆராயற்பாலன. மாணிக்கவாசகனார் நிலையை அளந் துணர்தற்கு அவர் அருளிய திருவாசகத்தைக் கருவியாகக் கொள்வதே சிறப்பு. திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் அவரது நிலை புலனாகிறது. இரண்டோரிடங்களை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிடலாமெனக் கருதுகிறேன்.

''இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் [தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே.''

நினைப்பற நினைத்தல்

இத் திருவாசகத்தில் ''நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை'' என்னும் பகுதியை ஊன்றி

நோக்குவோமாக. ஆண்டவனல்லால் "பிறிதுமற் றின்மை" என்னும் நிலை எப்பொழுது கூடும்? "நினைப் பற நினைக்கும்" நிலையில் அப் பெருநிலை கூடுமென்க. "நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சில் வினைப்பற் றறுக்கும் விமலன் இருக்கும்" என வரூஉம் திருமூலர் திரு வாக்கும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

நினைப்பும் மறப்பும் அறும் நிலை ஒன்றுண்டா என்னும் ஐயம் சிலர்க்குப் பிறக்கலாம். இந்நாளில் அவ்வையம் சிறப்பாகப் பிறக்கலாமென்று சொல்வேன். காலத்தின் கோலம்! நாட்டின் நிலை! சமயக்கல்வி குறைபாடு! என்செய்வது!

எடுத்துக்கொண்ட மாணிக்கவாசகனார் திருவாக்கையே துருவிப் பார்க்கலாம். "நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை" என்றருளிய பெருமான் அதற்குரிய வழியையுங் குறிப்பாக அதன்பாங்கர் கோலிக் காட்டியுள் ளார். "சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன் றாம் * * *" என்று நம்பெருமான் அருளிய மெய்யுரை யின் நுட்பத்தை எனக்கொரு பெரியார் அறிவுறுத்திய வாறு ஈண்டுக் கிளத்துகிறேன்.

சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்து

"சென்று சென்று" என்று [illegible] "தேய்ந்து தேய்ந்து" என்று இருமுறையும் [illegible] (ஸ்தூலம்) [illegible] தன் கருத்தென்னை? முதல் "சென்று" பருவுடல் [illegible] லினின்றும் நுண்ணுட (சூட்சுமம்) லுக்குச் [illegible] குறிப்பது; இரண்டாவது "சென்று" நுண்ணுடலினின் றும் முதல் (காரண) உடலுக்குச் செல்வதைத் தெரிவிப் பது. இவ் வாழ்வில் முதலுடல் காட்சி பெறுதலுக் [illegible] லெடுப்புக்குத் துணையாக நிற்கும் கன்மமலத் [illegible] கன்மம் ஒடுங்கியதும் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக

என்னுந் திருமொழியை முழக்கினர். அம் முழக்கம் என்னுள்ளத்தில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிந்தது. அப் பெருமொழியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இப் பொழுது தலைமையுரை நிகழ்த்தலாமென்று கருது கிறேன்.

பொருண்மீது கருத்துச் செலுத்தற்கு முன்னர், அப் பொருண்மொழியை உலகிற்கு அருளிய ஆசிரியர் நிலையைச் சிறிது ஆராய வேண்டுவது எனது கடனென உணர்கிறேன்.

மாணிக்கவாசகனார்

"தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!" என்னும் அருண்மொழி யைத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய **மாணிக்கவாசகனார்** எத்தகையினர் என்பதும், எந்நிலையினர் என்பதும் ஆராயற்பாலன. மாணிக்கவாசகனார் நிலையை அளந் துணர்தற்கு அவர் அருளிய திருவாசகத்தைக் கருவியாகக் கொள்வதே சிறப்பு. திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் அவரது நிலை புலனாகிறது. இரண்டோரிடங்களை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிடலாமெனக் கருதுகிறேன்.

"இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் [தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே."

நினைப்பற நினைத்தல்

இத் திருவாசகத்தில் "நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை" என்னும் பகுதியை ஊன்றி

நோக்குவோமாக. ஆண்டவனல்லால் ''பிறிதுமற் றின்மை'' என்னும் நிலை எப்பொழுது கூடும்? ''நினைப் பற நினைக்கும்'' நிலையில் அப் பெருநிலை கூடுமென்க. ''நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சில் வினைப்பற் றறுக்கும் விமலன் இருக்கும்'' என வரூஉம் **திருமூலர்** திரு வாக்கும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

நினைப்பும் மறப்பும் அறும் நிலை ஒன்றுண்டா என்னும் ஐயம் சிலர்க்குப் பிறக்கலாம். இந்நாளில் அவ்வையம் சிறப்பாகப் பிறக்கலாமென்று சொல்வேன். காலத்தின் கோலம்! நாட்டின் நிலை! சமயக்கல்வி குறைபாடு! என்செய்வது!

எடுத்துக்கொண்ட **மாணிக்கவாசனார்** திருவாக்கையே துருவிப் பார்க்கலாம். ''நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை'' என்றருளிய பெருமான் அதற்குரிய வழியையுங் குறிப்பாக அதன்பாங்கர் கோலிக் காட்டியுள் ளார். ''சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன் றாம் * * *'' என்று நம்பெருமான் அருளிய மெய்யுரை யின் நுட்பத்தை எனக்கொரு பெரியார் அறிவுறுத்திய வாறு ஈண்டுக் கிளத்துகிறேன்.

சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்து

''சென்று சென்று'' என்று இருமுறையும், ''தேய்ந்து தேய்ந்து'' என்று இருமுறையும் மணிவாசகனார் கூறிய தன் கருத்தென்னை? முதல் ''சென்று'' பருவுட (ஸ்தூலம்) லினின்றும் நுண்ணுட (சூட்சுமம்) லுக்குச் செல்வதைக் குறிப்பது; இரண்டாவது ''சென்று'' நுண்ணுடலினின் றும் முதல் (காரண) உடலுக்குச் செல்வதைத் தெரிவிப் பது. இவ் வாழ்வில் முதலுடல் காட்சி பெற்றதும் உட லெடுப்புக்குத் துணையாக நிற்கும் கன்மமலம் தேய்வுறும். கன்மம் ஒடுங்கியதும் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக

வுள்ள ஆணவம் அல்லது அவித்தை தேய்வுறும். அவித்தை ஒடுங்கியதும் ஒன்றாம் நிலையுறும். ஆகவே "தேய்ந்து தேய்ந்து" என்னும் இரண்டில் முன்னையது கன்மத் தேய்வையும், பின்னையது ஆணவத் தேய்வையும் அறிவுறுத்தல் உணரற்பாலது.

இவ்வாறு பருவுடலினின்றும் நுண்ணுடலுக்கும், நுண்ணுடலினின்றும் முதலுடலுக்கும் போதரும் பேற்றையும், அதனால் கன்ம அழிவும் ஆணவ ஒடுக்கமும் உறும் பேற்றையும் அடைவோர் "நினைப்பும் மறப்பும்" அற்ற ஒரு நிலை எய்துவர் என்று அறிஞர் கூறுப. **மாணிக்கவாசகனார்** இப் பெருநிலைபெற்ற பெரியாரென்பது, "நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற்றின்மை, சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து தொன்றாம் * * *" என்று அவர் அருளிய உரைகளால் அறியக் கிடக்கிறது.

ஒருடலுணர்வினின்றும் இன்னோருடலுணர்விற்குப் போந்து நிற்றல், கன்மம் ஆணவம் ஒடுங்கல், நினைப்பற நினைத்தல் முதலியன வாய்வேதாந்தமென்று சிலர் எள்ளுவர். இப் பருஉடலுணர்வோடு வாழும் நம்மனோர்தம் புலன்களுக்குப் பொருளாகாத நுட்பங்களை உலகியலறிவு கொண்டும், அறிவியல் துணை கொண்டும் ஆராய்ந்து முடிவு காண முயலல் வேண்டும். அம் முயற்சியில் தலைப்படாது "எல்லாம் பொய், புரட்டு" என்று சொல்வது மிக எளிது. அவ்வெளிய உலகில் வாழ்ந்து இன்புறுவோரைப் பற்றி நாம் கவலையுற வேண்டுவதில்லை. அவர் நிலை குறித்து இரங்கி, அவர் உண்மை ஆராய்ச்சியுலகில் இறங்கி யுழைக்கும் நெஞ்சம் பெறுமாறு ஆண்டவனை வழுத்த வேண்டுவதே நமது கடமை.

மூவித உடல்

ஐய உலகில் வாழ்வோர்க்கு மற்றவர் தம்தம் ஆராய்ச்சியில் கண்ட நுட்பங்களைச் சொல்ல வேண்டுவது அவரவர் கடமை. எனது சிற்றறிவு கொண்டு சில

ஆண்டுகளாக யான் ஆராய்ந்து கண்ட சில நுட்பங்கள், பருவுடல், நுண்ணுடல், முதலுடல் முதலியவற்றின் உண்மையையும், அவ்வவ்வுடலின் உணர்வு நிலையையும், பிறவற்றையும் என்னறிவில் உறுதிப்படுத்தி யிருக்கின்றன.

பருவுடல், நுண்ணுடல், முதலுடல் முதலியவற்றின் உண்மைகளை நமது நாட்டு நூல்கள் பல அறிவுறுத்து கின்றன. இப்பொழுது மேல்நாட்டறிஞர் சிலர் அவ் வுடல் நிலைகளை ஆராய்ந்து பலதிற உண்மைகளை வெளியிட்டு வருகிறார். ஸர் ஆலிவர் லாட்ஜ் முதலியோர் புரிந்து வரூஉம் ஆராய்ச்சி நமது சமய ஆராய்ச்சிக்குப் பெருந் துணையாக நிற்கிறது. பருவுடலினின்றும் ஆவி பிரியும் வேளையில் அதன் படம் இப்பொழுது எடுக்கப் படுகிறது. இம் முயற்சியில் தலைப்பட்டவருள் ஒருவர் பாரிஸ் நகரவாசியாகிய டாக்டர் பாரடக் (Dr. Baraduc of Paris) என்பவர். இது குறித்து ஈண்டு விரிவுரை வேண்டு வதில்லை.

மனோ நிலை

மக்கள் உலகை எடுத்துக் கொள்வோம். மக்கள் வடிவம் எல்லாரும் பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் அறிவு நிலையில் எல்லாரும் ஒத்திருக்கிறாரா என்பது உன்னற் பாலது. சிலர் விலங்கு மனம் பெற்றிருக்கிறார்; சிலர் இளைய மனம் பெற்றிருக்கிறார்; சிலர் தெய்வ மனம் பெற்றிருக்கிறார். இன்னும் பலதிற மனமுடையாரு மிருக்கிறார். இத்திற மனமுடையார் ஆராய்ச்சியில் தலைப்படுவரேல் அவரவர் தத்தம் அறிவாற்றலுக்கு ஏற்ற அளவினதாகவே பொருளுண்மை பெறுவர்.

பர்மாவில் ஒரு சிறுவன் கல்லூரி போந்து கணிதம் பயிலாமலே மிகச் சிக்கலான கணக்குகளுக்கு நொடிப் பொழுதில் விடையிறுக்கிறான். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இளை ஞன் இயற்கையாகவே கணித ஞானம் பெற்றிருந்தது

உங்கட்குத் தெரியும். ஓட்டப்பிடாரத்தில் ஓரிளம் பாலகன் திருக்குறள் அவதானஞ் செய்வதை நான் நேரிற் கண்டேன். இவ்விளைஞர்களுக்கு இவ்வாற்றல் யாண்டிருந்து பிறந்தது? இவ்வாற்றல் பெறாத ஒருவன் 'இவைகளெல்லாம் கட்டுக்கதை; ஏமாற்றம்'' என்று சொன்னால் அவனை நாம் என்செய்வது?

காலஞ்சென்ற கும்பகோணம் இராமாநுஜனார் பெற்றிருந்த கணக்கறிவைத் தான் பெறாத காரணங்கொண்டு ஒருவன் அவ்வறிஞரை இழித்தும் பழித்துங் கூறினால், அக்கூற்றை அறிஞர் எங்ஙனங் கொள்ளல் வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதுபோல மெய்யறிவு பெற்ற ஆன்றோர்களை, அவ்வறிவு பெறாத விலங்கு மனமுடையார் ஏசிக் கூறினால் நாம் என் செய்வது? அவ்விலங்கு மனம் மாறித் தெய்வமனம் பெறும்வரை அச் சகோதரர்கட்குச் சில நுட்பங்கள் புலனாதல் அரிதே.

பனிக்கட்டி

உலகியல் வழிநின்று ஈண்டோர் எடுத்துக்காட்டுத் தருகிறேன். பனிக்கட்டியை எடுத்துக் கொள்வோம். அஃது எப்படிக் கிடக்கிறது? அஃதோர் எல்லைக்குட்பட்டுத் திண்ணெனக் கிடக்கிறது. அக் கட்டிமீது வெம்மை படரப் படர அது நீராக மாறுகிறது. அந் நீரின்மீது மேலும் மேலும் வெம்மை படியப் படிய அது காற்றாக மாறுகிறது. அக் காற்றின்மீது கதிரொளி பாயப் பாய அஃதொரு அதிதீவிர சக்தியாக மாறுகிறது. முதலில் கட்டியாய், பின்னே நீராய், காற்றாய், அதிதீவிர சக்தியாய் மாறி மாறிச் சென்ற பொருள் ஒன்றா? பலவா? பொருள் ஒன்றே. ஆனால் வெம்மையின் தாக்குதற் கேற்ப அது பன்னிலை எய்கிறது. இவ்வாறே அறிவு ஒன்றாயினும், அதன் நிலை, பருமை நுண்மை முதலிய உடல்களின் சார்புக் கேற்ற அளவில் விளக்கமுறும். பனிக் கட்டியாய்க் கிடந்த ஒன்று, பின்னை எங்ஙனம் நீராகி,

காற்றாகி, எல்லை, கட்டு முதலியவற்றிலடங்காத வொன்றாக மாறுகிறதோ, அங்ஙனே பருவுடலில் கட்டுப் பட்டுக் கிடக்குந் திண்மை அறிவு, ஆண்டவனருள் ஒளி யால் நுண்ணுடல் முதலுடல் முதலிய உடல்களின் சார்பு பெறும்போது, படிப்படியாக அகண்டாகாரத்தைப் பெறும் ஆற்றல் பெறுகிறது. உலகியற் பொருள்களின் நிலை மாறுதலுறுதல்போல, அறிவு விளக்க நிலையிலும் மாறுதலுறுதல் உண்டு. **ஆகவே, மக்கள் உடலமைப்பை மட்டுங்கொண்டு எல்லாரும் ஒரு தன்மையினர் என்று** கொள் ளல் அறிவுடைமை யாகாதென்க. மக்கள் மனோ நிலை யில் பலதிற வேற்றுமைகளை யுடையவரா யிருத்தல் வெள்ளிடைமலை; வெள்ளிடைமலை.

மாணிக்க வாசகனார் நிலை

இனி, **மாணிக்கவாசகனார்** நிலைமீது கருத்துச் செலுத்துவோம். அவர் நிலையென்ன? அவர் அறிவு பருவுடலளவிலா கட்டுப்பட்டுக் கிடந்தது? அவர் மாறு தற்குரிய கலைப்புலமை கொண்டா பாக்கள் பாடினர்? அவர் பனிக்கட்டியனைய பருவுடலுணர்வு கடந்து, காற்றனைய முதலுட லுணர்வில் நின்று, கன்மமும் அவித்தையும் கழியப் பெற்று, நினைப்பற நினைக்குந் தன்மை யெய்தி, ஆண்டவனல்லால் பிறிது மற்றின்மை கண்டு, மாறா இன்பத்தில் திளைத்து இருந்தவர். அந்நிலை யில் நின்று அப் பெரியார் "நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற்றின்மை— சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம்***" என்று அருளினார். இவ் வருண்மொழியான் மாணிக்கவாசகனார் நிலை நனி விளங்குதல் உணர்க.

மாணிக்கவாசகனார் தம் வாழ்வில் பெற்ற பெரு நிலையை மற்றுமோரிடத்தில் விளக்கியிருக்கிறார். அந் நிலையை அவர் அருண்மொழியில் காணும்போதெல்லாம் எனதுள்ளம் குழைந்து குழைந்து உருகும். அந்நிலை

யன்றோ பிறவியெடுத்த ஒவ்வொருவரும் உறல்வேண்டும்? அப்பெருவாழ்வை என்றே பெறுவோம்! மாணிக்கவாசகா! நின்னருள் வேண்டும்; வேண்டும். அன்புடைச் சகோதரர் களே! மாணிக்கவாசகனார் நிலையை ஓர்மின்! ஓர்மின்!!

"உலையா வன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தி
னாற்றே னாக வவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தன
னேற்றார் மூதூ ரெழினகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயி னடியோ மடிக்குடி
லொருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
றடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியே னாயேன் றானெனைச் செய்தது
தெரியே னாவா செத்தே னடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியு மொல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்
துவாக்கட னள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கா றோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான வமுத தாரைக
ளெற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவ
துள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய

கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்றேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்''

இப் பொன்மொழிகள் திருவண்டப் பகுதியினிறுதியில் ஒளிர்வன. மாணிக்கவாசகனார் தமது மாயாவுடல், அருளமிழ்தப் பொன்னுடலாக மாறியதை வியந்து வியந்து கூறுகிறார். ''அலைகடற் றிரையின் ஆர்த்து ஆர்த்து'' என்றும், ''அவயவம் சுவைதரு கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்'' என்றும், ''பருகியும் ஆரேன், விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்'' என்றும். ''அமுதம் மயிர்க் கால் தோறும் தேக்கிடச் செய்தனன்'' என்றும், ''அற்புதமான அமுத தாரைகள் எற்புத்துளைதொறும் ஏற்றினன்'' என்றும், ''கள்ளூ றாக்கை யமைத்தனன்'' என்றும், ''என்னையுமிருப்பதாக்கினன்'' என்றும், ''என்னில் கருணை வான்றேன் கலக்க அருளொடு பராவமுதாக்கினன்'' என்றும் வருஉம் அமிழ்தமொழிகளைப் பருகிப் பருகி உன்னுவோமாக.

இராமலிங்க சுவாமிகள்

இந்நிலையெய்திய மாணிக்கவாசகனாரைப் பருவுடலுணர்வுடன் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் ஒருவன் தன்னுடன் ஒப்பநோக்கி ஆராய்வது அறிவுடைமை யாகாது. மாணிக்கவாசகனார் ஆனந்த வடிவான மாதவர் என்பதை ஓர்தல் வேண்டும். மாணிக்கவாசகனார் மெய்ந்நிலையை அவர் பின் வந்த பலர் வியந்து வியந்து போற்றியிருக்கிறார். இற்றைக்குச் சுமார் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழ் நாட்டில் வதிந்த இராமலிங்கசுவாமிகள் மாணிக்கவாசகரைப் பற்றிப் பாடிய பாக்களை - அன்பர்களே! - படித்துப் பாருங்கள். அப் பாடல்களில் இரண்டோரடிகளை ஈண்டு எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ''மாணிக்கவாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே'' என்றும்,

''அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்த பின்னர் - இன்புருவம் ஆயினை நீ எழில் வாதவூரிறையே'' என்றும், ''ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே'' என்றும் இராமலிங்கசுவாமிகள் வாதவூரடிகளை வழுத்தியிருத்தல் காண்க. மேலே எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ள திருவண்டப் பகுதியின் நுட்பத்தை இராமலிங்கசுவாமிகள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லுணர்ந்து, அதன் பெற்றியைச் சிறப்பாகப் போற்றியிருத்தல் ஈண்டு உன்னற்பாலது.

உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெலாம் [புகழ்கின்ற
திருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
குருவென்றெப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேநீ
இருவென்றத் தனியகவ லெண்ணமெனக் கியம்புதியே

என்று இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவண்டப்பகுதியின் உள்ளக்கிடக்கையை உணர வேட்கை மீக்கூர்ந்து நின்றதை ஓர்க.

ஆனந்த நிலை

நமது ஆனந்த வடிவான மாதவனார் நிலையை எனது புன்மொழியால் இன்னும் புகன்று போதல் வேண்டுமோ? ''அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக - என்பரமல்லா இன்னருள் தந்தாய்'' ''ஆவியோ டாக்கை புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப் பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே - திரைபொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடலே'' ''சிறை பெறா நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுந் திருப் பெருந்துறையுறை சிவனே'' 'தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என் தன்னைச் சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர் - அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்'' ''அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்

டாண்டு அளவிலா ஆனந்தம் அருளிப் பிறவிவேர் அறுத்து என்குடி முழுதாண்ட பிஞ்ஞகா'' ''ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே'' ''புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்துஎன் என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட ஈசனே'' ''தேனாய் இன்னமுத மாய்த் தித்திக்குஞ் சிவ பெருமான் - தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள் செய்தான் - ஊனாரும் உயிர் வாழ்க்கை ஒறுத் தன்றே வெறுத்திடவே'' எனவரூஉம் மணிவாசகனார் இன்பமொழிகளால் அவரது நிலை இனிது புலனாதல் காண்க.

''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி!-எந்நாட்டவர்க் கும்இறைவா போற்றி!'' என்னும் அருண்மொழி எந்நிலை யினர் திருவாக்கி னின்றும் பிறந்தது? அன்பர்களே! உன்னுங்கள். ''நினைப்பற நினைந்து ஆண்டவ னல்லால் பிறிதுமற் றின்மை'' என்னும் ஒரு பெரும் நிலையுற்ற ஒருவர் திருவாய் மலர்ந்தது, ''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி! - எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!'' என்னும் அருண்மொழி.

ஒரே கடவுள்

பொருள்

இனித் ''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி! -எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!'' என்னும் பொருண்மீது கருத்துச் செலுத்துவோம். இப் பெருமொழியின் பொருள் வெள்ளிடைமலை. தென்னா டுடைய சிவன் எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவன் அல்லது எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவன் தென்னாடுடைய சிவன் என்பது அத் திருவாசகத்தின் கருத்து.

எந்நாட்டுக்கும் இறைவன் ஒருவனே. அவ்வொருவனுக்குப் பல நாட்டு மொழிகளில் பல பெயர்கள் வழங்குகின்றன. அப் பன்மைப் பெயர்கள் பெரிதும் அவ்வந் நாட்டின் இயற்கை நிலையை யொட்டிப் பிறந்திருத்தல் வேண்டும். பெயர் பல கொண்டு கடவுளர் பலர் என்னும் முடிவுக்கு வருதல் அறியாமை. ''ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்று மில்லாற்கு ஆயிரந் - திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ'' என்றார் **திருவாசகனார்**. ''ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்'' என்னுந் **திருமூலர்** மொழியும் ஈண்டு உன்னற்பாலது.

சிவம்

தென்னாட்டவராகிய நாம் இறைவனைச் சிவம் என்னுஞ் செம்மொழியால் வழுத்துகிறோம். சிவம் என்னுஞ் சொல் வடமொழியிலும் வழங்கப்படுகிறது; தென்மொழியிலும் வழங்கப்படுகிறது. தென்மொழி வல்லார் சிவம் என்பதற்குச் செம்மை யென்று பொருள் கூறுகிறார். செம்மை யென்னுஞ் சொல் பல பொருளுடையது. ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக் கேற்பச் செம்மையென்பதற்குச் செந்நிறம் என்னும் ஒரு பொருளை மட்டுங்கொள்கிறேன். தென்னாட்டார் பரம்பொருளைச் செந்நிறமாகக் கண்டு, அதனைச் சேயென்றுஞ் சிவமென்றும் போற்றலாயினர். இதற்குக் காரணமென்னை?

இறையும் இயற்கையும்

இறைவன் ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாதவன். அவன் அறிவாய் யாண்டும் நீக்கமற நிற்பவன், ''இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் என்று எழுதியுங் காட்டொணாதே'' என்றார் அப்பர் சுவாமிகள். இத்தகை அறிவுப் பொருளின் உண்மையை எங்ஙனம் உணர்வது? அதன் வடிவான இயற்கையைக் கொண்டே அதன் உண்மையை யுணர்தல் வேண்டும். இயற்கை இறைவனது

உடல். அவ்வுடலுள் உயிராயிருப்பவன் இறைவன். நமது உடலுள் உயிர் எங்ஙனம் நிலவுகிறதோ அங்ஙனே இயற்கையுள் இறைவன் நிலவுகிறான். கண்கூடாகக் காணும் நமது உடலைக் கொண்டே நமது உயிருண்மை உணர்கிறோம். அதுபோலவே கண்கூடாகக் காட்சி யளிக்கும் இயற்கை வடிவங்களைக் கொண்டே இறை யுண்மை உணரல் வேண்டும். இயற்கைவழி இறைவனை உணர்ந்தவரே ஞானிகளெனப்படுவர்.

இயற்கையில் வெம்மை

இயற்கை முதல் ஒன்றாயினும், அது காரியப்படும் போது பல இயல்புடையதாய்ப் பரிணமிக்கிறது. நமது நாட்டின் இயற்கைநிலை என்னை? நமது நாடு வெம்மை செறிந்த நாடு என்று எவருங் கூறுவர். நிரட்சரேகை (Equator) நமது நாட்டின் பாங்கர் பாய்ந்து செல்கிறது. அக் கோட்டின் பாங்கருள்ள நாடுகள் வெம்மை செறிந் தனவா யிருத்தல் இயல்பு. இயற்கைவழி நின்று ஆராய்ந் தால் நமது நாடு வெம்மை செறிந்த நாடு என்பது செவ்வனே புலனாகும். நமது நாட்டு இயற்கையின் காரியங்களைத் துருவித் துருவி ஆய்ந்து ஆய்ந்து சென் றால் அவைகளின் காரணங்கள் யாவும் வெம்மை மயமா யிருத்தல் பெறலாம். அவ்வியற்கை வெம்மைவழி இறைவனை நமது நாட்டுப் பெரியோர்கள் உணர்ந்தார் கள்.

இறைவனுடல் இயற்கை யென்று மேலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டின் இயற்கையோ வெம்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஈண்டு இறைவனுக்குரிய இயற்கை வடிவம் எத்தகையதா யிருத்தல் வேண்டும் என்று உன்னுவோமாக.

தீவண்ணம்

அதனை வெம்மைக்குரிய நெருப்பு வடிவமென்று விளக்க வேண்டுவதில்லை. அந் நெருப்பு மேனியைப்

பெரியோர்கள் பலவாறு புகழ்ந்து புகழ்ந்து போற்றியிருக்கிறார்கள். அவ்வுரைகளை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். மாணிக்கவாசகனார் அருளிய திருவாசத்தினின்றுஞ் சில பொன்மொழிகளை மட்டும் ஈண்டு அகழ்ந்தெடுத்துக் காட்டுகிறேன். ''தூயமேனிச் சுடர் விடு சோதி'' ''ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை'' ''விரிசுடராய் நின்ற மெய்யன்'' ''செந்தழல் போற் றிருமேனி'' ''ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே'' ''பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே'' சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே'' ''சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே'' கடுந்தழற் பிழம் பன்ன மேனி'' என வருஉஞ் செம்மொழிகளை உற்று நோக்குக.

சேய் - சிவம்

வெம்மை நெருப்பின் நிறமென்னை? செம்மையன்றோ? அச் செம்மையைச் சேயென்றும், சிவமென்றும் இயற்கை நுட்பமுணர்ந்த நம் முன்னோர்கள் போற்றினார்கள். ''செய்ய மேனியனே செய்வகை அறியேன்'' என்றும், ''செஞ்சுடர் வெள்ளமே'' என்றும், ''ஆடகச் சீர்மணிக் குன்றே'' என்றும், ''வெம்பவள வெற்பிற் றேசுடையாய்'' என்றும், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்து'' என்றும் வாதவூரடிகள் இறைவன் தீவண்ணத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல் காண்க. சிவத்துக்குஞ் செம்மேனிக்குமுள்ள தொடர்பை, ''சிவனெனு நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்'' என்று அப்பர் சுவாமிகளும் விளக்கியிருத்தலை ஓர்க. வேறு பல ஆன்றோர்கள் இறைவன் தீவண்ணத்தைக் குறித்துப் பாடிய பாக்கள் பலப்பல. அவைகளை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும்.

இறைவனது இயற்கை வடிவஞ் செக்கச் செவேலெனத் திகழ்தல் நோக்கி மாணிக்கவாசகனார் ''தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி'' என்று வழுத்தி, அச் சிவனே மற்ற

நாடுகளின் இயற்கைக் கேற்ப வெவ்வேறு பெயரான் அழைக்கப்படும் இறைவன் என்பதை அறிவுறுத்தப் பொதுவாக "எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" என்றருளிச் செய்தார்.

இறைவன் என்னுந் தமிழ்ச் சொற்கு யாண்டும் நிறைந் துள்ள ஒருவன் என்பது பொருள். தென்னாடுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் அல்லது எந்நாட்ட வர்க்கும் இறைவன் இத் தென்னாடுடைய சிவன் என்று போற்றப்படுகிறானென்க.

இறைவன் ஒருவனே என்பதை முன்னர் இரண்டோர் உரைகளால் விளக்கியுள்ளேன். அக் கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். "தென்னாடுடைய சிவனே எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவன்" என்று பன்னிப் பன்னி அடிக்கடி சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

இறைவனை எவர் எப்பெயரான் போற்றினா லென்ன? மொழி வேற்றுமையைப் பொருள் வேற்றுமையாகக் கோடல் அறியாமை. இவ்வறியாமை சிலவிடங்களில் சமயவெறியூட்டுவதாகிறது.

சமரசம்

நந்தமிழ்ப் பெரியோர்கள் சமரசத்தையே அறிவுறுத் திச் சென்றார்கள். அச் சமரச நுட்பத்தை ஈண்டு விரிப் பின் அஃதொரு நீண்ட சொற்பொழிவாகுமே என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே, சில உரைகளால் மட்டும் அச் சமரசத்தை விளக்கிச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்பர் சுவாமிகள்

இங்கே அப்பர் சுவாமிகள் வரலாறு நினைவிற்கு வரு கிறது. அப்பர் சைவ சமயத்தில் பிறந்தாரென்றும், பின்னர்ச் சமண சமயம் புகுந்தாரென்றும், மீண்டும் சைவ சமயம் சார்ந்தாரென்றும் அவர் வரலாறு சொல்

கிறது. இப் போக்கு வரவெல்லாம் ஒரே கடவுள் நெறியில் நிகழ்தற்கு இடனுண்டோ? அன்பர்களே! உன்னுங்கள். பின்னை அப்பர் வரலாறு பொய்ம்மையா? அவ் வரலாற்றின் உண்மைகாண முயல்வதே அறிவுடைமை.

இருநிலை

இறையருள் பெறாது சமய நுட்பங்களைக் கலையளவில் ஆராயுங்கால் மக்கட்குப் பல கடவுளுணர்வு பல சமயவுணர்வு தோன்றுதல் இயல்பு. ஆண்டவன் அருள் நிலை கூடப்பெற்றவர்க்குப் பன்மை உணர்வு அறுந்து ஒருமை உணர்வு அரும்பும். இங்கே அப்பர் நிலையை இரு கூறாகப் பிரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒன்று இறையருள் பெறாத நிலை; மற்றொன்று இறையருள் பெற்ற நிலை. அப்பர் சுவாமிகள் முதல் முதல் கொண்ட சைவ சமயம் அவர் தாய் தந்தையர்வழி நின்று கொண்டது. பின்னே நூல்களை ஆய ஆய அவர்க்குச் சமண சமயம் மெய்ச்சமயமெனத் தோன்றிற்று. அவர் அச் சமயம் புகுந்தார். அவர் தவம் அவர்க்கு ஆண்டவன் அருள் நெறியைப் பின்னே கூட்டிற்று. அவ்வருள் நெறி நின்று அப்பர் தமது பழைய நிலையை உன்னுகிறார். "முன்னர்ச் சைவனா யிருந்தபோது ஒரு கடவுளையும் பின்னர்ச் சமணனாயபோது மற்றொரு கடவுளையுமா போற்றிக் கொண்டிருந்தோம்? அப்போற்றலை ஒரு கடவுளும், இப் போற்றலை வேறொரு கடவுளும் ஏற்கவில்லை என்பது இப்பொழுது புலனாகிறது. இரண்டையும் ஒரே கடவுள் ஏற்றல் இப்பொழுது விளங்குகிறது" என்னுங் கருத்துத் தோன்ற "சலம்பூவொடு தூப மறந்தறியேன், தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன், நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன், உன்நாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்" என்று பாடினார். இச்சமரசமே ஆண்டவன் அருள்நெறி என்பது இதுவே தமிழ் நாட்டுப் பெரியோர்கள் அறிவுறுத்திய சிவநெறியாகும். இந் நெறி பின்னால் பலவாறு திரிக்கப்பட்டது. "அப்பர் சுவாமிகள் அருளிய

'சலம் பூவொடு' என்னுந் திருப்பாட்டின் உள்ளக்கிடக்கை இதுதானா? காலத்துக்கேற்ற முறையில் நீங்கள் இவ்வாறு அதைத் திரித்துக் கூறுகிறீர்களா'' என்று சிலர் வினவலாம், அப்பர் சுவாமிகள் பலவிடங்களில் சமரசக் கருத்தைப் பெய்து பாடியிருக்கிறார். அவைகளுள் ஈண்டொரு திருப்பாடலை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்:

''வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே.''

இத் திருப்பாடலால் அப்பர் சுவாமிகளின் சமரச உணர்வு தெற்றெென விளங்குதல் காண்க.

தமிழ்ப் பெரியோர்கள் ஒரே கடவுள் என்னும் உண்மையில் உறைந்து நின்றவர்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உண்டு. அவைகளை ஈண்டு விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை. மொழிகளின் பன்மைகொண்டு கடவுளுக்கும் பன்மை கூறல் அறியாமை. ''அறுவகைச் சமயத் தறுவகையோர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி'' என்றும், ''வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும்'' என்றும் மணிவாசகனார் அருளிய மெய்யுரைகளின் உள்ளக்கிடக்கையை உணர்க.

இறைவன் ஒருவனே. அவன் இத் தென்னாட்டில் சிவன் என்னும் பெயரால் போற்றப்படுகிறான். அவ்விறைவனாஞ் சிவனை மெய்யறிவால் உணர்ந்த தமிழ்ப் பெரியோர்கள், அவனை எவ்வெவ்வாறு வழுத்தினார்கள் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

''சிவனுரு அருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன்'' என்றார் **அருணந்தி சிவனார்.** ''யார் அறிவார் எங்கள் அண்ணல் பெருமையை, யார் அறிவார் அந்த அகலமும்

நீளமும், பேர் அறியாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதன், வேர் அறியாமல் விளம்புகின் றேனே'' என்றார் **திருமூலனார்.** **மாணிக்கவாசகனார்** திருமொழியில் சிலவற்றைப் பார்ப் போம். ''பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் **சொற்கழிவு பாதமலர்**'' ''உள்ளப்படாத திருவுருவை'' ''கீதமினிய குயிலே கேட்டியே லெங்கள் பெருமான், பாதமிரண்டும் வினவிற் பாதாள மேழினுக்கப்பாற், சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை, ஆதிகுண மொன்று மில்லா னந்தமிலான் வரக் கூவாய்'' ''எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் சுழல்'' ''மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே'' ''போக்கும் வரவு மிலாப் புண்ணி யனே''— இத் திருமொழிகளை நோக்குக.

சிவனை உணரும் வழி

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் - நமது தென்னாடு டைய சிவன் - மாற்ற மனங்கடந்து, ஊர்பேரின்றி, ஆதியந்தமின்றி இருக்கிறான் என்று ஆன்றோர் கூறிப் போந்தனர். அச் சிவனை எப்படி உணர்வது? சிவன் உணர இயலாத ஒருவனா? என்று ஐயுற இடனுண்டு. சிவன் ''மாற்ற மனங்கடந்தவன்'', ''போக்கு வரவு மிலாப் புண்ணியன்'', ''ஒரு நாமம் ஒருருவ மில்லாதவன்'' என்றருளிய நமது பெரியார், சிவனை உணராது அவ்வுரைகளைப் பகர்ந்திரார். அவர் எங்ஙனம் உணர்ந் தார்? ''நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை'' என்று உணரும் வழியை அப் பெரியார் காட்டா நிற்கிறார்.

இறைவன் இயல்பு

மாற்றமனங்கடந்த ஒன்றை மாற்ற மனங்கடந்தே பார்த்தல் வேண்டும். போக்கு வரவிலா ஒன்றை மன ஓட் டமில்லா விடத்திலிருந்தே நோக்கல் வேண்டும். கருவி

கரணங்களில்லா ஒன்றைக் கருவிகரணங் கடந்து நின்றே காண்டல் வேண்டும். பருவுடல் உணர்வுமட்டுங் கொண்டு ''மாற்ற மனங்கடந்த இறைவன் எங்கே'' என்றால் எங்கே எங்கே என்று தான் ஏங்கியொழிதல்வேண்டும். ''உரையுணர்வு இறந்துநின்று உணர்வதோர் உணர்வே'' எனவரூஉம் இன்னுரையை உற்று உற்று ஊன்றி ஊன்றி நோக்குவோமாக. ''உணர்வதோர் உணர்வே'' என்று முழுமுதற் பொருளை நம் பெருமான் விளிக்கிறார். எந் நிலையில் நின்று அச் செம்பொருளை உணர்வது என்பதை அன்பர் உலகிற்கு உணர்த்தாமற் போகவில்லை. அந்நிலை எது? ''உரையுணர்வு இறந்து நிற்கும் நிலை'' என்று அடிகள் அறிவுறுத்துகிறார். அப் பெருநிலையே நினைப்பற நினைக்கும் நிலையென்க. நினைப்பற நினைக்கும் நிலையில் ''இறைவ னல்லால் பிறிதுமற்றின்மை'' என்னுங் காட்சி பெறுதல் கூடும். இந்நிலை நின்றே மாணக்கவாசகனார் ''நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை * * *'' என்று இறைவனுண்மையை இனிதெடுத் துரைக்கிறார்.

நினைப்பற நினைக்கும் ஒரு நிலை, பருவுடல் நுண்ணுடல் கடந்த ஒரு நிலை; கன்மம் தேய்ந்து ஆணவம் ஒடுங்கும் ஓர் உணர்வு நிலை. அந் நிலையில் இறைவன் திருவருள் பதியும். அத் திருவருளால் இறைவன் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் உண்மையை உணரக் கூடும். ''இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதியுங் காட்டொணாதே'' என்ற அப்பரெம் பெருமானார், ''அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால் இந்நிறத்தன் *** காட்டொணாதே'' என்று ஆண்டவன் அருளால் அவனுண்மை உணர்தலைத் தெரித்தல் காண்க. ''அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி'' என்றார் மணிவாசகனாரும்.

அகக்கண்

ஆண்டவனருளால் அகக்கண் திறக்கப்பெற்ற மெய்யடியார்கட்கு இயற்கையினூடே ஆண்டவன் நீக்கமற நிறைந்து நிற்றல் செவ்விதிற் புலனாகும். அக் கண் திறக்கப் பெறாதார்க்கு அந் நிறைவு புலனாதலில்லை. இறைவனுக்கு, இயற்கை உடலாகப் பொலிதலை மெய்யடியார்கள் சாத்திர வாயிலாகவும், தோத்திர வாயிலாகவும் உலகிற்குப் பலபட விளக்கிப் போந்தார்கள்.

காவியங்கள் முதலியன

இயற்கை இறைவன் வடிவம் என்பதை உணர்த்த உலகில் எழுந்த பாக்கள் எத்தனை! காவியங்கள் எத்தனை! நாடகங்கள் எத்தனை! அப் பாக்களையும் காவியங்களையும் நாடகங்களையும் படிக்க படிக்க, அவைகளின் அழகில் அறிவு படியப் படிய, கருவி கரணச் சேட்டைகள் ஒடுங்கி இயற்கை வடிவான இறை இன்பத்தில் திளைக்கும் பேறு பெறலாம். கதைகட்கு மட்டுங் காவியங்களைப் படித்தலால் விளையத் தக்க பயன் விளையாது.

இயற்கை இறைவனுடல்

இறைவன் இயற்கையை உடலாக் கொண்ட உயிர் என்பதை நந்தமிழ்ப் பெரியோர்கள் செவ்வான உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கச் செய்திருக்கிறார்கள். அத் திருவாக்குகளில் இரண்டொன்று வருமாறு: ''உலகமே வடிவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக'' —இஃது அருணந்தி சிவத்தின் திருவாக்கு. ''இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி ஆகாசமா யட்ட மூர்த்தியாகிப், பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணுமாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமேயாகி, நெருநலையா யின்றாகி நாளையாகி நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்றவாறே'' —இஃது அப்பர்

தேவாரம். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பலவிடங்களில் தமது பாக்களில் இயற்கையையும், இறைவனையும் அழகொழுகப் பாடியிருத்தல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. இயற்கையாம் அன்னையையும் இறைவனாம் அப்பனையும் திருஞானசம்பந்தர் தமது இனிய பண்ணிசைப் பாக்களில் ஓவியமாக வரைந்திருக்கிறார். இந் நோக்குடன் அவர் தேவாரப் பண்ணிசைப் பாக்களை ஆராயுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

''எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணர்கடம்
புரமூன்று மெழிற்க ணாடி
உழுந்துருளு மளவையினொள் ளெரிகொளவெஞ்
சிலைவளைத்தோ னுறையுங் கோயில்
கொழுந்தரள நகைகாட்டக் கோகநத
முகங்காட்டக் குதித்து நீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம்
வழிகாட்டு மிழலை யாமே''

''உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றாயிரமாம் யோனி பேதம்
நிறைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா
யங்கங்கே நின்றான் கோயில்
வரைசேரு முகின்முழவ மயில்கள்பல
நடமாட வண்டு பாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள்
கையேற்கு மிழலை யாமே''

இத் திருப்பாட்டுகளை நோக்குக.

''தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி-எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி'' என்னுந் திருவாசகத்தை நமக்களித்த தமிழ்ப் பெருமானார் நமது மாணிக்கவாசகனாரும், இறையின் உடலாக இயற்கை இலங்குதலை இனிது ஓதியிருக்கிறார்.

"அம்பரமே நிலனே அனல் காலொ டொப்பா
[னவனே"

"நிலநீர் நெருப்புயர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து
[நின்றான்
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ"

இம் மெய்ம்மொழிகளில் இறைவன் இயற்கையில் கோயில் கொண்டுள்ள ஒழுங்கை ஓர்க.

மக்கள் அறியாமை

"இறைவன் இயற்கை வடிவினனாயின், எமக்கு அவ் விறைவனுண்மை புலனாகவில்லையே. எமக்கு இயற் கைத் தோற்ற மட்டுமன்றோ புலனாகிறது?" என்று பெத்த நிலையிலுள்ள என் போன்றார் வினவலாம். எனக்குப் புலனாகாத எல்லாவற்றையும் பொய்யென்று யான் கூறுவது அறிவுடைமையாமா? உலகியற் பொருள் களிலேயே ஒருவர் உணர்ந்ததை மற்றொருவர் உணராது வாழ்கிறார். ஒன்றை உணராது வாழ்வோர், அவ்வொன் றன் உண்மையை மறுப்ப தழகாமோ? வான நூல் வல்ல ஒருவனுக்கு நிலத்திலுள்ள பல நுட்பங்கள் தெரிவதில்லை. அங்ஙனே நிலநூல் ஆராய்ச்சியுடைய ஒருவனுக்கு வானக் கோள் நுட்பங்கள் பல தெரிவதில்லை. இதனால் அவன் நில நுட்பங்களை மறுத்தும், இவன் கோள் நுட்பங்களை மறுத்துங் கூறவேண்டுங்கொல்? மறுப்பதைப் பார்க் கினும் அவ்வத்துறைபற்றி உழைத்து உண்மை காண்டலே அறிவுடைமை.

நம்பிக்கை

ஐஸ்லண்டின் இருப்பைப் பூகோள நூல் வாயி லாகவும், பிற வாயிலாகவும் அறிந்திருக்கிறோம். "ஐஸ்

லண்டை யான் நேரே பாராது அதன் இருப்பை யான் ஏற்கமாட்டேன்'' என்று ஒருவன் வாதம் புரிந்தால், நாம் என் செய்வது? அவன் நிலைகுறித்து இரங்கவேண்டு வதே. ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொருவருங் கண்ட பின்னரே நம்புவதென்பது இயலாத தொன்று. சிலவற்றைச் சிலரே காண்பர். வேறுசிலர் அதை நம்பி ஆராய்ந்து உண்மை காணவே முயலல் வேண்டும். ஆராய்ச்சித் துறையில் நண்ணுதற்கு முன்னரே ''அவநம்பிக்கை' என்னும் பேயை மணப்போர்க்குச் ''சூந்யம்'' என்னும் பாழுஞ் சேயே பிறக்கும். என் செய்வது?

ஆராய்ச்சி

பெத்த நிலையிலுள்ள என் போன்றார் ''இறையுண்மை புலனாகவில்லையே'' என்று அதனுண்மையை மறுத்து வாழ்தல் கூடாது. கண்ணுக்குப் புலனாகும் இயற்கையென்னும் உடலை ஆராய்ந்து உன்ன உன்ன இறையுண்மையில் ஐயந் தோன்றாது. அவ்வாராய்ச்சியான் முதலாவது ஐயத்தைப் போக்கும் ஒருவித உணர்வு பெறுதல் ஒருதலை. அவ்வுணர்வு இறை உண்மையை நிறுவிக்காட்டும். அவ்வுணர்வு கொண்டு மெய்யுணர்வு பெற முயலவேண்டுவது மகன் கடமை.

இயற்கையின் உள்ளுறையாய் ஒளிருஞ் செம்பொருளைக் காண்டற்கு நினைப்பற நினைக்கும் மெய்யுணர்வு வேண்டற்பாலது என்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வுணர்வினர்க்கு இயற்கையினூடே இறை கோயில் கொண்டிருத்தல் புலனாகும். மற்றவர்க்கோ இயற்கை மட்டும் புலனாகும். இங்ஙனமாயின் மெய்யுணர்வு பெறாதார் கதி என்னை? அவர்கட்குக் கடவுள் காட்சி வேண்டாமா? அவர்கள் அக் காட்சியை எங்ஙனம் பெறுவது? அப் பேற்றிற்குரிய வழி யாது?

பருவுடல் உணர்வுடனும், உருவங்களையே கருத வல்ல கட்டுப்பட்ட மன உணர்வுடனும் வாழ்வோர்,

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள அகண்டத்தை - உறுப்பிலா ஒன்றை - மாற்ற மனங்கடந் தொளிரும் மணியை - எங்ஙனம் போற்றுவது? எங்ஙனம் வழிபடுவது? "இரு நிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி***" ஆண்டவன் நிற்கிறானெனில், "எனக்குக் காடுஞ் செடியும் மலையுங் கடலுமே தோன்றுகின்றன. அவைகளினூடேயுள்ள பொருளுண்மை எனக்குப் புலனாகவில்லை. யான் என் செய்வேன்" என்றே கேட்பேன்.

பெரியோர்கள் இரக்கம்

இயற்கையினூடே இறையெனும் உயிரை நினைப்பற நினைந்து கண்ட பெரியோர்கள், தங்கள் அளவில் கடவுள் இன்பத்தைத் துய்த்துச் சென்றார்களில்லை. அவர்கள் அருளாளர்கள்; "நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்" என்னுங் கருத்துடையார்கள். அவர்கள் பெத்த நிலையிலுள்ள உயிர்களை மறந்தார்களில்லை. அவ்வுயிர்கள்மீது கொண்ட கருணையாலன்றோ அவர்கள் மறை மொழிகளை உலகிற்கு உதவிச் சென்றார்கள்? நினைப்பற நினைந்து இறைவனல்லால் பிறிது மற்றின்மை கண்ட **மணிவாசகனார்** எற்றுக்குத் திருவாசக மென்னுந் தேனைச் சொரிந்தார்? மற்றவர்களும் தேவாரம் திருவாய்மொழி முதலிய மறைகளை ஏன் அருளினார்கள்? மெய்யடியார்கள் நமக்குப் புரிந்துள்ள உதவியை என்னென்று கூறவல்லேன்? என் ஒரு நாவால் கூறவல்லேனோ?

பிறநாட்டுப் பெரியோர்கள்

அன்பர்களே! தமிழ் நாட்டில் - தென்பாண்டி நாட்டில் - தூத்துக்குடியில் - சைவ சித்தாந்த சபையில் - நின்று பேசுதலால், தமிழ் நாட்டுப் பெரியோர்களையுஞ் சைவப் பெரியோர்களையும் அடிக்கடி குறித்து வருகிறேன். மற்ற நாடுகளில் தோன்றியமெய்யடியார்களும் ஆண்டவன் அருள் பெற்றவர்களே. அவர்களும் மறை

மொழிகளை வழங்கிச் சென்றார்கள். அவர்களும் பெத்த நிலையிலுள்ளவர்கட்குக் கால தேச வர்த்தமானங்களை யொட்டிப் பல முறைகள் கோலிச் சென்றார்கள். உலகில் தோன்றிய அடியவர்கள் கோலியுள்ள முறைகளில் வேறுபாடிருத்தல் உண்மை. ஆனால் அடிப்படையாக வுள்ள அறமுதலில் வேற்றுமையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முறைகள் எப்பொழுதும் கால தேச வர்த்தமானங்களை யொட்டி எழுவன. அவைகளில் வேற்றுமையுறுதல் இயல்பு. **அவ் வேற்றுமைகளையே சமயங்களாகக் கொண்டு போரிடுவது அறியாமை.**

திறவு

நந் தமிழ்நாட்டிற் றோன்றி, ஆண்டவனுண்மையை யாண்டுங்கண்ட பெரியோர்கள் பெத்த நிலையிலுள்ள மக்கட்கு எவ்வழியில் துணைபுரிந்தார்கள் என்பதே இப் பொழுது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொருள். இறைவன் திருஉருவோ "உள்ளப்படாதது." உள்ளப் படாத திருஉருவைக்" கட்டுப்பட்ட உள்ளமுடையோர் எங்ஙனம் உள்ளுவது? நேயர்களே! **இங்கேதான் சைவ சமயத்தின் திறவு இருக்கின்ற இடம்.** இத் திறவுகொண்டே சைவக் கோயிலெனும் இயற்கைக் கோயிலின் வாயிலைத் திறந்து எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவனாகவுள்ள தென்னாடுடைய சிவனைக் காணல் வேண்டும். அத் திறவு எது?

பெரிய உருவங்களைச் சிறிய உருவங்களாகவும், சிறிய உருவங்களைப் பெரிய உருவங்களாகவுங் காட்டுங் கருவிகளிருத்தல் நமக்குத் தெரியும். வானத்துள்ள கோள்களின் அளவுப் பெருக்கை உன்னிப் பார்ப்போம். அப் பெருக்கை என்னென்று கூறுவது?

நாம் வாழும் பூமியைப் பார்க்கினும் பருமனுள்ள கோள்களிலிருக்கின்றன. அத்தகைக் கோள்கள் அணித்தே தோன்றுவது போல, அவைகளைக் காட்டுங் கருவிகள்

காணப்பட்டிருக்கின்றன. அளவிலே பூமியினும் பருத்து விளங்குங் கோள்களைப் படமெடுத்தும், ஓவியமெழுதியும் இப் பூமியில் மாணாக்கர்கட்கு அவைகளின் நுட்பங்கள் அறிவுறுத்தப்படுகின்றன. முதலில் படத்தில் ஓவியத்தில் கோள்களைக் காணும் மாணாக்கன், பின்னே கருவிகள் வாயிலாகவும், பிற வாயிலாகவும் இயற்கைக் கோள் களைப் பார்த்துப் படிக்கப்போகிறான்.

நமது உடலளவை முன்னே நோக்குவோம். பின்னே கோள்களின் வடிவங்களை உணர்த்துங் கருவியின் முன்னே நின்று நமது உடலளவை நோக்குவோம். அந்தோ! முன்னதற்கும் பின்னதற்கும் எத்தனை வேற்று மை! அணுவுக்கும் மலைக்கும் உள்ள வேற்றுமை! துளிக் கும் கடலுக்கும் உள்ள வேற்றுமை! ''பெரும் பெரும் மலைகளும், பெரும் பெருங் காடுகளும், பெரும் பெரும் மேக மண்டலங்களும் ஒன்றோ டொன்று பின்னித் தொடர்ந்து கிடக்கும் ஒரு வடிவோயாம்'' என்னும் நினைவுந் தோன்றும். நமது உடற்பருமை நமது எண்ணத் தையுங் கடந்தோடுகிறது.

சிலர் தமது வடிவை அணுவுருவாகப் படமெடுத்து அதை மோதிரக் கல்லின் அடியில் பதித்து, அடிக்கடி அதைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்வுறுவதுண்டு. மோதிரத் தில் மனிதனுடல் எத்துணைச் சிறிய அணுவாகக் காட்சி யளிக்கிற தென்பது கருதற்பாலது. இன்னும் உலகியல் எடுத்துக் காட்டுகள் வேண்டுவதில்லை. இவ்வளவில் நின்று எடுத்த பொருண் மீது செல்கிறேன்.

இறைவன் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற இயற்கையினூடே நிற்கிறான். உள்ளப்படாத அவன் உருவை என்போன்றார் எங்ஙனம் உள்ளுவது? என் போன்றோர் அப் பெருவடிவை உள்ளும் முறையில், நினைப்பற நினைந்து இறைவனல்லால் பிறிது மற் றின்மை கண்ட அகக்கண்ணாளர்கள் அருள்வழி கோலி யிருக்கிறார்கள். அவ் வழியே **சைவ சமயத்தின் திறவு என்க.**

அகண்டாகாரப் படம்

ஆண்டவனது அகண்டாகாரத்தை ஒவ்வொரு பெரியார் ஒவ்வொரு விதமாகப் படமெடுத்து நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார். அவ்வடிவைப்பெருக்கிப் பெருக்கிச்சென்றால் இறைவனது இயற்கையகண்டம் உணர்வில் விளங்கும். பெருக்கிச் செல்லும் அவ்வழியே,வழிபாடென்பது. மனிதனிடத்திலுள்ள அழுக்காறு அவா வெகுளி முதலியன ஒடுங்க ஒடுங்க ஆண்டவன தகண்டம் படிப்படியாக விளங்கிக் கொண்டே போகும். இறைவன் திருவுருவ விளக்கம் மனிதனது தீ நீர்மை விலக்கின் அளவைப் பொறுத்து நிற்கிறது.

திருஞான சம்பந்தர்

இறைவனது உள்ளப்படாத திருவுருவைப் படம் பிடித்த பெரியோர் பலர். அவருள் முதலில் திருஞான சம்பந்தரை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர் இறைவன் இயற்கை வடிவை எங்ஙனம் உலகிற்கு விளக்கிக் காட்டினார் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். திருஞான சம்பந்தர் ஆண்டவனருளால் ஆண்டவனது உருவற்ற நிலையை உணர்ந்தவர். அவர் ஆண்டவன் அறிவாய் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்திருத்தலை அறிந்தவர்.

"இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவதேல் அரிது" எனவும்,

"புவி முதலைம் பூதமாய்ப் புலனைந்தாய் நிலனைந்தாய்க்
[கரண நான்காய்
அவையவை சேர் பயனுருவாய் அல்ல வுருவாய் நின்றான்"

என வரூஉம் அவர் திருவாய் மொழிகளை நோக்குக.

இப் பெருவடிவைப் பெத்த நிலையிலுள்ள மக்கள் எங்ஙனம் ஆராய்வது? பெத்த நிலை ஆராய்ச்சி நாத்திக-

உணர்வையே நல்கும். அவ்வுணர்வு மக்களிடை அரும்பாத வாறு காக்க ஞானசம்பந்த வள்ளல கருணையால் வாய் மலர்ந்த அருள்மொழிகள் பல உண்டு. அவைகளில் இரண்டொன்று வருமாறு:—

"ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகில்அள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்கத்
[தக்கார்."

"ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்து சார்மின்களே."

வழி

இத் தேவாரங்களால் இறைவன் இயல்பு, புலனறிவு ஆராய்ச்சி ஏதுக்களில் அடங்காத ஒன்று என்பதும், புலனறிவிற்கெட்டும் ஒன்றை மட்டும் உணரக்கூடிய பெத்த நிலையிலுள்ளார் தமது கட்டுப்பட்ட அறிவு கொண்டு, மாற்ற மனங்கடந்து நிற்கும் ஒன்றை உணர இயலா தென்பதும், ஐயந்திரிபு வழிகளில் நுழையாது வழிபாட்டி லிறங்குதல் அறிவுடைமை என்பதும் பெறப்படுதல் காண்க. இது குறித்து முன்னருஞ் சில உரை பகர்ந் துளேன். அவைகளை மீண்டும் ஈண்டுத் திருப்பிக்கூற வேண்டுவதில்லை. ஈண்டு நாம் வேண்டி நிற்பது ஒன்றே. அஃதென்னை? மாற்றமனங் கடந்து, இயற்கையை உடலாகக் கொண்டு, தென்னாடுடைய சிவனாய், எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவனாய் நிற்குஞ் செம்பொருளைப் புலனறிவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்போர் எங்ஙனம் உன்னு வது என்பதேயாகும். அதற்கு ஞானசம்பந்தப் பெருந் தகையார் "கேட்பான்புகில் அளவில்லை" என்றும்,

"ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் - சோதிக்க வேண்டாம்" என்றும் மக்கட்கு அறிவு கொளுத்தி, "தாட்பால் வணங்கித் தலை நின்று" என்றும், "மனம் பற்றி வாழ்மின்" என்றும் வழி காட்டுகிறார்.

திருவுருவப் படம்

எதைக்கொண்டு "தாட்பால் வணங்குவது?" "மனம் பற்றுவது?" அதற்குப் பெருமான், உள்ளப்படாத ஆண்டவன் திருவுருவை என் போன்றார் உள்ளும் முறையில் படம் பிடித்துத் தருகிறார். அப் படம் ஆண்டவனது அகண்ட இயற்கை வடிவின் இயல்பைத் தன்னகத்தே கொண்டதென்க.

"தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண் மதிசூடி
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர்
[கள்வன்"

இத் தேவாரப்படத்தை உற்றுஉற்று நோக்குவோம்; ஊன்றி ஊன்றி உன்னுவோம். இறைவனை "இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவ தேல்அரிது" என்று கூறிய ஞானசம்பந்தர் - "புவி முதல் ஐம்பூதமாய் * * *" என்று புகன்ற ஞானசம்பந்தர் - அவ்விறைவனை ஈண்டுத் "தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண்மதிசூடி - காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர்கள்வன்" என்கிறார். இதன் நுட்பமென்னை? உள்ளப்படாத இறைவன் திருவுருவம் பெத்தர்கள் உள்ளத்தில் படியுமாறு ஞான சம்பந்தர் அருள் செய்திருக்கிறார்.

திருவுருவம்

கோள்களைப் பற்றியும் அவைகளின் படங்களைப் பற்றியும் மேலே யான் புகன்ற உரைகளை ஈண்டு நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள். இறைவனை "இன்னஉரு இன்ன நிறம் ஒன்றுமில்லாதவன்" என்று உன்னும்போது எனது

உணர்வையே நல்கும். அவ்வுணர்வு மக்களிடை அரும்பாத வாறு காக்க ஞானசம்பந்த வள்ளல கருணையால் வாய் மலர்ந்த அருள்மொழிகள் பல உண்டு. அவைகளில் இரண்டொன்று வருமாறு:—

''ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகில்அள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்கத்
[தக்கார்.''

''ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்து சார்மின்களே.''

வழி

இத் தேவாரங்களால் இறைவன் இயல்பு, புலனறிவு ஆராய்ச்சி ஏதுக்களில் அடங்காத ஒன்று என்பதும், புல னறிவிற்கெட்டும் ஒன்றை மட்டும் உணரக்கூடிய பெத்த நிலையிலுள்ளார் தமது கட்டுப்பட்ட அறிவு கொண்டு, மாற்ற மனங்கடந்து நிற்கும் ஒன்றை உணர இயலா தென்பதும், ஐயந்திரிபு வழிகளில் நுழையாது வழிபாட்டி லிறங்குதல் அறிவுடைமை என்பதும் பெறப்படுதல் காண்க. இது குறித்து முன்னருஞ் சில உரை பகர்ந் துளேன். அவைகளை மீண்டும் ஈண்டுத் திருப்பிக்கூற வேண்டுவதில்லை. ஈண்டு நாம் வேண்டி நிற்பது ஒன்றே. அஃதென்னை? மாற்றமனங் கடந்து, இயற்கையை உடலாகக் கொண்டு, தென்னாடுடைய சிவனாய், எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவனாய் நிற்குஞ் செம்பொருளைப் புலனறிவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்போர் எங்ஙனம் உன்னு வது என்பதேயாகும். அதற்கு ஞானசம்பந்தப் பெருந் தகையார் ''கேட்பான்புகில் அளவில்லை'' என்றும்,

''ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் - சோதிக்க வேண்டாம்'' என்றும் மக்கட்கு அறிவு கொளுத்தி, ''தாட்பால் வணங்கித் தலை நின்று'' என்றும், ''மனம் பற்றி வாழ்மின்'' என்றும் வழி காட்டுகிறார்.

திருவுருவப் படம்

எதைக்கொண்டு ''தாட்பால் வணங்குவது?'' ''மனம் பற்றுவது?'' அதற்குப் பெருமான், உள்ளப்படாத ஆண்டவன் திருவுருவை என் போன்றார் உள்ளும் முறையில் படம் பிடித்துத் தருகிறார். அப் படம் ஆண்டவனது அகண்ட இயற்கை வடிவின் இயல்பைத் தன்னகத்தே கொண்டதென்க.

''தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண் மதிசூடி
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர்
[கள்வன்''

இத் தேவாரப்படத்தை உற்றுஉற்று நோக்குவோம்; ஊன்றி ஊன்றி உன்னுவோம். இறைவனை ''இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவ தேல்அரிது'' என்று கூறிய ஞான சம்பந்தர் - ''புவி முதல் ஐம்பூதமாய் * * *'' என்று புகன்ற ஞானசம்பந்தர் - அவ்விறைவனை ஈண்டுத் ''தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண்மதிசூடி - காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர் கள்வன்'' என்கிறார். இதன் நுட்பமென்னை? உள்ளப்படாத இறைவன் திருவுருவம் பெத்தர்கள் உள்ளத்தில் படியுமாறு ஞான சம்பந்தர் அருள் செய்திருக்கிறார்.

திருவுருவம்

கோள்களைப் பற்றியும் அவைகளின் படங்களைப் பற்றியும் மேலே யான் புகன்ற உரைகளை ஈண்டு நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள். இறைவனை ''இன்னஉரு இன்ன நிறம் ஒன்றுமில்லாதவன்'' என்று உன்னும்போது எனது

உள்ளத்தில் என்ன படிகிறது? ஒன்றும் படிவதில்லை. அவ்விறைவனைத் ''தோடுடைய செவியன் விடையேறி ***'' என்று நினைக்கும்போது எனது உள்ளத்தில் இறைவன் வடிவம் படிகிறது. இத் திருவடிவே பெரியோர் களால் உலகிற்கு வழங்கப்பெற்ற அருள்வடிவம்.

உருவ வழிபாடு

''எங்குமுள்ள ஆண்டவனை இப்படியா நினைப்பது? அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானம்'' என்று சிலர் கருதலாம். அம் ''மெய்ஞ்ஞானிகளைப்'' பற்றிய பேச்சே ஈண்டு வேண்டு வதில்லை. உணர்வு கடந்த ஒன்றை உணர்வு கடந்து உண ரும் நிலை கூடும் வரை, உருவ வழிபாடு இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதே. இக் கருத்துக் கொண்டே மெய்யடி யார்கள் உருவ வழிபாட்டைப் பெரிதும் உலகிற்குக் வலி யுறுத்திச்சென்றார்கள். இல்லையேல் வாயால், ''அங்கிங் கெனாதபடி எங்குமுள்ள கடவுள்'' என்று சொல்லி கொண்டே, மனதில் சூந்ய உணர்வுடன் வாழ்தல் நேரும்.

ஒரே உருவம்

மனம் பற்றி நிற்பதற்கு ஒன்று வேண்டும். அவ் வொன்றே உருவ வழிபாடு. மனத்தைக் கவரும் அவ்வுரு வம் எத்திறத்ததாகவும் இருக்கலாம். அதைப்பற்றிய கவலை எவருக்கும் வேண்டுவதில்லை. எவ்வுருவு கொள்ளி னும் அவ்வுருவை இறைவன் திருப்படம் என்று மட்டுங் கொண்டால் போதும். ஆனால் ஒருவன் தொடக்கத்தில் ஆண்டவன் நிலையிலே பல உருவங்களை நினைத்தல் தவறு. ஒவ்வொருவரும் தமது மனத்தைக் கவரும் ஓர் உருவையே ஆண்டவன் நிலையில் கொண்டு போற்றுதல் சிறப்பு. இதைப்பற்றி ஈண்டு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இயற்கையை உடலாகக் கொண்ட இறைவனைக் குறிக்கும் எப்படத்தையும் நல்லறிவு கொண்டு ஆராய்ந்து

அதைப் பெருக்கிப் பார்த்தால், அஃது இயற்கையின் பரவலாக முடிதல் பெறலாம். அதைப் பெருக்கிப் பார்க்கும் அறிவு விளக்கம் அவரவர் நிலையைப் பொறுத்து நிற்கிறது. உலகில் பல விடங்களில் தோன்றிய அருளாளர்கள் பிடித்த தெய்வப் படங்கள் யாவும் பெருக்கப்படும் போது, அவை, இறைவன் இயற்கை வடிவாக முடியுமென்பதில் ஐயமில்லை. 'இயற்கை இறைவன் வடிவம்' என்னும் உணர்வில்லாதார் ஒவ்வொரு தெய்வப் படத்தையும் ஒவ்வொரு தெய்வமாகக் கருதி இடர்ப்பட்டு மெய்ப் பொருளை உணராதொழிவர். ஈண்டு ஞானசம்பந்தர் பிடித்துக் கொடுத்த ஒரு படத்தைப் பார்ப்போம்.

திருவுருவ விளக்கம்

தோடுங் குழையும்

"தோடுடைய செவியன்"—இங்கே தோடு எது? தோடு என்பது பெண்மக்கள் அணியும் ஒருவிதக் காதணி. ஆண் மக்கள் அணியுங் காதணிக்குக் குழையென்று பெயர். ஞானசம்பந்தர் "தோடுடைய செவியள்" என்று கூறாது "தோடுடைய செவியன்" என்று கூறியிருக்கிறார். இம்மயக்கத்தைக் களைந்து கொள்வோம்.

செம்மை நீலம்

இறையின் வடிவம் செம்மை நெருப்பு என்று மேலே சொல்லப்பட்டது. செம்மையின் விளிம்பில் நீலமிருத்தலைக் காண்கிறோம். செம்மைக்கும் நீலத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு நிறத்தியல் வல்லார்க்கு நன்கு தெரியும். செம்மையில் நீலமும் நீலத்தில் செம்மையும் மிளிர்தல் இயல்பு. எல்லா நிறங்களும் இவ்விரண்டில் ஒடுங்குதலும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

செம்மை எது? நீலம் எது? செம்மை, வெம்மையைக் குறிப்பது; நீலம், தண்மையைக் குறிப்பது. வெம்மை (Heat) தண்மை (Cold) என்னும் இரண்டானும் உலகம் ஆக்கப்பட்டு இயங்கிவருகிறது. இவ்வெம்மை ஆணென்றும் தண்மை பெண்ணென்றும் உள்ளத்தில் பதியுமாறு உருவகிக்கப்பட்டன. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக உள்ள இறைவன்பால் வெம்மைக் கூறும் உண்டு; தண்மைக் கூறும் உண்டு. வெம்மைக் கூற்றை ஆணென்றும் தண்மைக் கூற்றைப் பெண்ணென்றும் ஆன்றோர் கூறிப் போந்தனர். அக்கூறுகளின் பரிணாமமாக உலகமிருத்தல் கண்கூடு.

உலகம் பெண் ஆண் மயம்

உலகம் பெண்மயமா யிருக்கிறது? ஆண்மயமா யிருக்கிறதா? உலகம் பெண் ஆண் மயமாயிருத்தல் கண்ணுள்ள எல்லார்க்குந் தெரியும். காரியமாய உலகம் பெண் ஆண் மயமா யிருப்பதைக்கொண்டு காரணமாய கடவுள் பெண் ஆண் மயமாயிருத்தலை நிறுவக் கூடும். இதைப் பற்றிப் ''பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை'' என்னும் நூல் தொடக்கத்தில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க. தண்மை வெம்மையெனும் பெண் ஆண் மயமாக முழுமுதற் பொருளிருத்தல் ஒன்றே ஈண்டைக்கு வேண்டுவது. ஆண்டவனை அப்பன் என்று போற்றுவோர், அவனை அம்மை என்று போற்றினால் என்ன இழுக்கு நேரும்? இது நிற்க.

இயற்கையின் பெண் ஆண் கூறு

இயற்கையின் வடிவாக உள்ள இறைவன் தண்மை வெம்மையெனும் பெண் ஆண்மயமாக இருத்தலை உணர்ந்த **ஞானசம்பந்தப் பெருமான்** அந் நுட்பத்தை, ''தோடுடைய செவியன்'' என்று பாட்டுப் படமாக வரைந்து காட்டுகிறார். ''தோடுடைய செவியன்'' என்பது இயற்கை இறையின் பெண் ஆண் தன்மையை விளக்

கும் எழுத்தோவியம் என்க. இவ்வோவியத்தைப் பெருக்கிப் பார்த்தால் அது தண்மை வெம்மையாகப் பொலியும் வாக்குமனங் கடந்த இறைவனது இயற்கை வடிவத்தை உணர்த்துதல் பெறலாம். இவ்வியற்கைப் பெருவடிவை மணிவாசகனார் தமது முதிர்ந்த மதியால் தமது கனிந்த மனத்தில் எழுதிய ஓவிய மொன்றை ஈண்டுத் தருகிறேன்:

''தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.''

இயற்கையின் தண்மை வெம்மை என்று சொல்லால் பிரித்துக் கூறலாமே யன்றிப் பொருளால் பிரித்துக்கூற இயலாது. வெம்மையில் தண்மையும், தண்மையில் வெம்மையும் பிரிவின்றிக் கிடக்கின்றன. அவை இரண்டும் ஒன்றன் கூறுபாடுகள். அப் பிரிவின்மையை உணர்த்தவே ''தோடு'' என்று பெண்மையையும், ''செவியன்'' என்று ஆண்மையையும் ஆளுடைய பிள்ளையார் பொறித்திருத்தல் காண்க.

''தோடுடைய செவியன்'' என்னும் எழுத்தோவியத்தை-அன்பர்களே-நினைந்து பாருங்கள்; அதை அறிவால் பெருக்கிப் பாருங்கள்; அதை ''இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி-அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாய் ஆகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாகி * * *'' இறைவன் நிற்கும் பெருநிலையென்றுணருங்கள். ஆ! ஆ! அப்பெருவடிவை என்னென்று பேசுவது!

''அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்ப ரென்றறிக
அம்மையப்ப ரப்பரிசே வந்தளிப்பர்—அம்மையப்பர்
எல்லா வுலகுக்கு மப்புறத்தா ரிப்புறத்தும்
அல்லார்போ னிற்பா ரவர்.''

''ஆகமங்க ளெங்கே யறுசமயந் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே — பாகத்
தருள்வடிவுந் தானுமா யாண்டிலனே லந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு''

என்றார் உய்யவந்த தேவ நாயனார்.

பேச்சுக் கடந்த அப் பெரு வடிவைச் ''செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம்'' பெற்ற நமது ஞானசம்பந்தச் செல்வம் ''தோடுடைய செவியன்'' என்று நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

''தோடுடைய செவியன்'' என்பது இயற்கை வடிவின் இருபெருங் கூறுகளை அறிவிப்பதென்க. இனித் தோடு முதலிய உறுப்புக்களைப்பற்றிச் சிறிது ஆய்வோம்.

தோடு ஓங்காரம்

தோடு என்பதைப் பெருக்கிப் பார்த்தால் அஃது எதுவாக முடியும்? அஃது ஓங்காரமாக முடிதல் பெறலாம். ''தோடு'' என்பதிலுள்ள முதலெழுத்துத் தகர வித்தையோடு கூடிய ஓங்காரத்தைக் கொண்டிருத்தல் கருதற்பாலது.

ஒலி

எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை ஓங்கார ஒலி என்பதை விளக்கவேண்டுவதில்லை. ஒலியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இந்நாளில் முதிர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. இவ்வண்டமெலாம் ஒலியென்னும் ஒன்றை நிலைக்களனாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒலி யாண்டில்லை; இப்பொழுது யான் இங்கே பேசுகிறேன். இப் பேச்சொலி யாண்டும் முழங்குகிறது. அதைக் கருவி கொண்டு கேட்டுணரல் கூடும். வெம்பிலி பொருட்காட்சியில் நமது அரசர் பெருமான் பேசியது உலகில் பலவிடங்களில் கேட்குமாறு செய்விக்கப் பெற்ற அருமையை நீங்கள் பத்திரிகைகளில் படித்திருப்பீர்கள். கம்பியில்லாத் தந்தியால் ஒலியின் இயல்பும் திறனும் பிறவும் செவ்வனே விளங்குகின்றன.

கருவி காணப்பெறாத காலத்திலுஞ் சிலர் சேய்மையில் பேசப்படுவதைச் செவியினால் உணர்ந்து வந்தனர். இப் புலனறிவு இப்பொழுது பெரிதும் வீழ்ந்துபட்டது. சேய்மையில் பிறர் பேசுவதை மட்டுமன்று - பிறர் நினைப்பதையும் - உணரும் ஆற்றல் சிலர் பெற்றிருந்தனர். இந் நாளில் மேல்நாட்டில் இப் பயிற்சி சிலவிடங்களில் அரும்பி வருகிறது.

கருவியின்றிச் சேய்மையொலி கேட்டலைப் பற்றிச் சிலர் வியப்புறலாம். சேய்மையொலியைக் கேட்பிக்குங் கருவி காணப்படுவதற்கு முன்னர் ''கருவியால் சேய்மையொலியைக் கேட்கக்கூடும்'' என்று எவராவது சொல்வரேல், அச் சொல் ஏற்றுக் கொள்ளப் பெறுதல் அருமையே. இஃதுலகியல்.

ஒலியின் நுட்பத்தை நம் முன்னோர்கள் செவ்வனே உணர்ந்திருந்தார்கள். ஒலியின் பெற்றி நோக்கியே அதைச் ''சப்த பிரமம்'' என்றுஞ் சில அறிஞர் கூறிப் போந்தனர். ''ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே'' என்றார் நமது அப்பரும்.

ஆகாயம்

ஒலி ஆகாயத்தின் கூறு. ஆகாயம் என்னும் பூதம், எல்லாப் பூதங்களினும் பாய்ந்து விரவி நீக்கமற நிறைந்து நிற்பது. ஆகாயமில்லாத பூதமில்லை; இடமுமில்லை. ஆகவே ஒலியில்லாத இடமில்லையென்று சுருங்கக் கூறலாம்.

பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி

எனவரூஉந் திருவாசகத்தை ஓர்க.

சப்தம்

பாரிடை ஐந்து - **சப்தம்** ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் (ஓசைஊறு ஒளி சுவை நாற்றம்). நீரிடை நான்கு - **சப்தம்** ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம். தீயிடை மூன்று- **சப்தம்** ஸ்பரிசம் ரூபம். வளியிடை இரண்டு-**சப்தம்** ஸ்பரிசம். வெளியிடை ஒன்று-**சப்தம்**. எல்லாப் பூதங்களிலுமிருப்பது சப்தம். யாண்டுமுள்ள ஒலி ஏன் யாண்டுங் கேளாது? கேட்கு மெனில் கருவி எற்றுக்கு?

ஐம்பூத உடலுடன் ஐம்பூத உலகில் வாழும் மனிதன் முயன்று முயன்று ஐம்பூதக் கூறுகளை ஆராய்தல் வேண்டும். ''சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றம்இவ் வைந்தின் - வகைதெரிவான் கட்டே உலகு'' என்றார் வள்ளுவனார். இவ்வாராய்ச்சியில் தலைப்படாது வாளா கிடப்போர்க்கு ஒலியின் நுட்பம் எங்ஙனம் புலனாகும்? இந்நாளைய வாழ்வு அவ்வாராய்ச்சியில் தலைப்படவுந் துணைபுரிதலில்லை.

பனிக்கட்டி போன்ற பருவுடலில் கட்டுப்பட்ட அறிவுடன் வாழ்வோன், தனிப்பட்ட ஆகாய தத்துவத்தில் எங்ஙனம் உலவ வல்லான்? அவன் ஆகாயங் கலந்த ஏனைய பூதங்களில், சிறப்பாகப் பெரிதும் மண்ணெனும் பூதத்திலேயே கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறான். அவன் ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களுடன் விரவி, மருவியுள்ள ஒலியை மட்டும் அணித்தே யிருந்து கேட்க வல்லான். சேய்மை யிலுள்ள ஒலியை உணரும் ஆற்றலை அவன் செவிப்புலன் பெறவில்லை. இக்காரணத்தால் மனிதன் சேய்மையொலி கேட்கக் கருவி நாடுகிறான். மண் முதலிய தத்துவங்களி னூடே வாழும் மனிதன், ஆகாய தத்துவத்தில் தனித்துலவு தற்குரிய வழிகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வழி நிற்போர்க்குச் சேய்மையிலெழும் ஒலியுங் கேட்கும்

ஓங்காரம்

ஆகாயத்தின் கூறாகவுள்ள ஒலிக்கு நிலைக்களன் எது? அதுவே ஓங்காரமென்பது. ''ஓமெனும் ஓரெழுத் துண்ணின்ற ஓசை போல்'' என்றார் திருமூலர். அவ்வோங்காரத்தினின்றுமே எல்லாம் பிறக்கின்றன. ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த ஐம்பூதங்கள் - ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம்'' எனவரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கை நோக்குக. இவ்வோங்காரத்தை அதிட்டித்தே அறிவெனுஞ் சிவம் அண்டாண்டங்களை இயக்கி வருகிறது. இத்தகை ஓங்காரத்தை மனதினால் அளந்து கூற முடியுமோ? அன்பர்களே! உன்னுங்கள். அவ்வோங்காரம் மனதிற்படுமாறு அதைச் சிறிய ''தோடாக'' வடித்துக் காட்டுகிறார் நமது **திருஞான சம்பந்தர்.**

ஓங்காரமே தோடு

ஆண்டவன் இயற்கைப் படத்தில், அவ்வியற்கையுடலின் உறுப்புக்களும் படத்தின் அளவிற்கேற்ற வண்ணம் அரும்புகள் போல் பொலிதல் வேண்டுமன்றோ? இதோ எல்லாப் பூதங்கட்கும் நிலைக்களனாக உள்ள ஓங்காரம் ஞானசம்பந்தர் எழுதிய பாட்டோவியத்தில் ''தோடாக''க் காட்சியளித்தலைக் காணுங்கள். அத் தோட்டைப் பெருக்கிப் பெருக்கிச் சென்றால் அஃது ஓங்காரமாக முடியும். இயற்கை இறைவன் ஓங்காரமே ஓவிய இறைவனது தோடென்க.

சமஷ்டி வியஷ்டி

இனி ''விடையேறி'' என்னும் நுட்பத்தை ஆய்வோம் அன்பர்களே! எதற்குங் காரண காரியமுண்டு. காரணம் நுண்மை; காரியம் பருமை. நுண்மை சூட்சுமம், சமஷ்டி எனவும்படும். பருமை ஸ்தூலம், வியஷ்டி எனவும்படும். ஓங்காரமும் சமஷ்டி வியஷ்டி என்று பிரிகிறது. இதுகாறுங் கூறிவந்த ஓங்காரம் சமஷ்டியெனும் முதல், அதாவது நுண்மை. அதன் அறிகுறியே ''தோடு'' என்பது. அதன்

வியஷ்டியையும் அதாவது பருமையையும் ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார். எங்ஙனம் குறிப்பிடுகிறார்? உள்ளத்தில் பசுமரத்தாணிபோல் பதியுமாறு ஓர் அழகிய உருவத்தில் அதைப் பெருமான் குறிப்பிடுகிறார்.

விடை

''விடையேறி'' என்பதைக் கூர்ந்து நோக்குவோம். ''விடை'' வியஷ்டியின் அறிகுறி என்க. சிவபெருமான் விடையில் வீற்றிருக்குங் கோலத்தை மனதில் உருவகித்துக் கொள்வோமாக. திருவாசியோடுகூடிய விடை அளிக்குங் காட்சியை உன்னுவோமாக. ஓங்கார நிலையை ''விடையேறி'' என்று ஞானசம்பந்தர் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

விடை அறம்

''அறத்தை அறிவுறுத்துவது விடை என்று சில நூல்கள் கூறுகின்றனவே. அஃதென்னை'' என்று சிலர் ஐயுறலாம். இயற்கை நியதியே அறமென்பது. அவ்வியற்கையின் காரியப் பாட்டுக்கு நிலைக்களனாக நிற்பது ஓங்காரம். எனவே ஓங்காரம் அறக்கோடாக நிற்பதாகிறது, அதை அறிவிக்க விடையை அறமென்று நூல்கள் கூறுவது பொருத்தமேயாகும். ஆண்டவன் அறக்கோட்டில் நின்று கொண்டே அருட் கடனாற்றுகிறான். அதனை ''விடையேறி'' என்று ஞானசம்பந்தர் நமது மனதில் படியச் செய்கிறார்.

''விடையேறி'' என்பது இறைவன் ஓங்காரத் துள்ளொளியா யிருக்கிறான் என்பதைத் தெரிவிப்பதென்றுணர்க. ''உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற-மெய்யா விமலா விடைப்பாகா'' என்று மாணிக்க வாசகனார் ஓதியிருத்தலைக் காண்க.

விடையின்பால் பல நறுங்குணங்களுண்டு. அவை களை விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை. விடை "அம்மா" என்று அழகொலி செய்கிறது. "அம்மா" என்னும் ஒலி எத்தகை மகிழ்ச்சி யூட்டுகிறது! அன்பர்களே! நினைந்து பாருங்கள்! அவ்வொலி கேட்கும்போது உள்ளம் அடை யுங் குளிர்ச்சியை - மகிழ்ச்சியை - என்னென்று சொல் வேன்!

தோற்றத்துக்குரிய தாய் அம்மையல்லளோ? அவ்வம் மையல்லளோ இயற்கைத் தாய்? அவ்வியற்கையின் முதற் காரணம் அல்லது தாயகம் ஓங்காரமன்றோ? ஓங்காரம் சக்தியின் கூறு என்று ஞான நூல்கள் முழங்குகின்றன. விடையின் "அம்மா" என்னும் ஒலியில் அத் தாய்மை விளங்குகிறதா? இல்லையா? உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

ஓங்காரத்தின் முதல் எது? அகரமென்று எவருங் கூறுவர். அவ்வகரமன்றோ எல்லாம்; எல்லாம்! அவ்வகர ஒலி முழக்கத்தையே இயற்கை அடிப்படையாக் கொண்டு இயங்கலான், அவ்வகரத்தை முதலாக் கொண்டு வியஷ்டி யாக எழும் ஓங்காரத்துக்கு விடையை அறிகுறியாக நம் முன்னோர்கள் கொண்டார்கள்.

கடவுள் உண்மைக்கும் கடவுள் நினைவிற்கும் இயற் கைப் பொருளைக் கோடலே அறிவுடைமை. விடையுடன் மக்களுக்குள்ள தொடர்பைக் கூறுதல் வேண்டுமோ? நமது நாட்டில் நமது வாழ்வுடன் விடை எவ்வளவு கலப்புற் றிருக்கிறது? நமது வாழ்வுடன் கலப்புற்றுள்ள ஒன்றைக் கடவுளியல்பின் கூறுபாட்டிற்கு அறிகுறியாக நம்மவர்கள் கொண்டது பெரிதும் உன்னத்தக்கது. விடையைப்பற்றி இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொன்றையும் விரித்துச் சென்றால், காலம் இடந்தாராதாகலான், இனிச் சுருக்கிக் கூறவே

முயல்கிறேன். ஞானநூல்களை ஆராய ஆராய அவரவர் அறிவாற்றலுக் கேற்றவாறு இத்தகை நுட்பங்கள் பல உணரக்கூடும்.

மதி

''ஓர் தூவெண்மதி சூடி'' இதன் உள்ளக் கிடக்கையை நோக்குவோம். இயற்கையைப் போர்வையாக் கொண் டுள்ள இறைவன் அறிவு மயமாய் எல்லாவற்றையும் அறி பவனா யிருப்பவன். அது தூவெண் மதியால் விளக்கப் படுகிறது. அறிவுக்கு நிலைக்களன் மூளை என்பதும் ஈண் டுக் கருதற்பாலது. ''தூவெண்மதி'' தூநெறியென்னும் அறிவு ஒளிக்கு அறிகுறி என்க. ''தூமதி சடைமிசைச் சூடுதல் தூநெறி-யாமதி யாளென அமைத்த வாறே'' என்று பதினோராந்திருமுறை பகர்தல் காண்க.

சுடலையாடி

''காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி'' என்பதன் கருத் தைச் சிறிது பார்ப்போம். சிவபெருமானுக்குச் ''சுடலை யாடி'' என்றொரு பெயருண்டு. சுடலையென்று எதற் குப் பெயர்? இறந்த உடலங்களைச் சுட்டுச் சாம்பராக்கு மிடத்துக்குச் சுடலை என்று பெயர். இறைவனாஞ் சிவ னுக்கு இயற்கையுடலென்று மேலே பலவிடங்களில் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது. உடலாகிய இயற்கை பல வடிவங் களாகப் பரிணமிக்கிறது. அப் பரிணாமமே நமது கண்ணுக்குப் புலனாகும் பல பலதிற இயற்கைப் படிவங் கள்.

நாமரூபங்கள், என்றாதல் ஒருபோது அழிதன் மாலை யன. ''தோற்ற முண்டேல் மரணமுண்டு'' என்பது மறைமொழி. இயற்கை, இறைவன் வடிவாதலால், அஃது அரும்பி மலருங் (பரிணமிக்கும்) காலத்தும் இறைவனுக்கு உடலாகவே யிருக்கிறது; அம் மலர்ந்த வடிவங்கள் தன்

ணகத்தே ஒடுங்கும்போதும் அஃது (இயற்கை) இறைவ னுக்கு உடலாகவே யிருக்கிறது. இயற்கை இறையுடலாத லால், அது மலரும் போதுங் குவியும்போதும் வேறிடம் புகுதல் இல்லை. இயற்கையின் நாமரூபப் பரிணாமங்கள் அழிந்து பொடியாகிச் சம்பராகும்போது, அச் சாம்பர் இறைவனை விடுத்து எங்ஙனம் அகலும்? ஆகவே எல்லாம் ஒடுங்கும் ஓரிடமே இறைவனது சுடலை என்க. ஒடுங்கின யாவும் நின்று மீண்டும் பரிணமித்தற்கு நிலைக்களனாக உள்ள ஒன்றே சத்தெனுஞ் செம்பொருள்.

தோற்ற ஒடுக்கம்

சத்தெனுஞ் செம்பொருள் சடமன்று; அஃது அறிவுப் பொருள். அறிவுக்குத் தோற்றக் கேடுகளில்லை. தோற் றக் கேடில்லாத ஒன்றனிடத்தன்றோ தோற்றக் கேடுள்ள எல்லாம் இறுதியில் ஒடுங்கி நிற்கும்? அத் தோற்ற ஒடுக்கத் துக்குந் தோற்ற ஒடுக்கமில்லாத ஒன்றன் துணை இன்றி யமையாததென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? அறிவுத் துணையின்றிச் சடம் எங்ஙனம் இயங்கும்? அறிவெனும் இறைவன் துணையால் இயற்கையினின்றும் வடிவங்கள் தோன்றுகின்றன; ஒடுங்குகின்றன.

நாமரூப ஒடுக்கமென்னுஞ் சுடுகாட்டினின்றும் மீண் டும் நாமரூபங்களை உண்டுபண்ண ஒலி என்னும் ஓங்கார முதலைத் தூண்டுவது அறிவின் வேலை. இதனையும் பெரியோர்கள் உருவகப்படுத்தி உலகிற்கு வழங்கி யிருக் கிறார்கள். "கங்காளராய் நின்று வருங்கடன் மீள எம் இறை நல்வீணை வாசிக்குமே" எனவரூஉம் அப்பர் திரு வாக்கை நோக்குக. அறிவான இறைவன் தன்பால் ஒடுங் கிய ஒன்றை மீண்டுந் தோற்றுவிக்க ஓங்கார முதலின் வாயிலாகத் துணைபுரியும் திறம் மனதால் நினைக்குந் தகையதோ? வாயால் சொல்லுந் தகையதோ? மாற்ற மனங் கடந்த அந்நிலையை "எம்மிறை நல்வீணை வாசிக் குமே" என்று எவ்வளவு அழகாகச் சுருங்கிய சொற்களால்

நமது அப்பர் உருவகித்துக் காட்டுகிறார்? அந் நுட்பம் ஓராது புராணக்கதை வழி நின்று போரிடுவது உண்மை யுணர முயல்வதாகாது.

''காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி'' என்பது எதற் கறி குறி? நாமரூபங்களெல்லாம் ஒடுங்கிப் பொடியாகி இறைவனுக்கு உடலாக நிற்றலுக்கு அறிகுறி. அப் பெரு நிலையை ஞானசம்பந்தர் ''காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசி'' என்று நமதுள்ளத்திற் படியுமாறு ஓவியம் வரைந்து காட்டுகிறார்.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து, வாக்குமனங் கடந்து, எல்லாமாகியும் வேறாகியும் நிற்கும் முழு முதற் பொருளை நினைக்க இயலாத பெத்தர்கள்-முத்தர்களல்லாதவர்கள் - தங்கள் உள்ளத்தில் நினைந்து நினைந்து போற்ற, ''தோடுடைய செவியன்'' என்றும், ''விடையேறி'' என்றும், ''ஓர் தூவெண்மதி சூடி'' என்றும், ''காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி'' என்றும் எழுத் தோவிய வழிச் சுட்டிக் காட்டி உலகை உய்வித்த பெரு மான் நமது ஞானசம்பந்த அடிகள். அத் திருவுருவம் ஒரு பெரும் அகண்டகாரத்தின் படம் என்பதை எவரும் மறுத் தலாகாது, ''அவ் வடிவே இறை; இறை பிறாண்டில்லை'' என்று கொண்டு வழிபாடு செய்வது ''விக்கிரக ஆராதனை'' யின் பாற்படும். உள்ளப்படாத ஒன்றை உள்ளுதற்கு மெய்யடியார்கள் பிடித்துக் கொடுத்த ஒரு படமென்னும் உணர்வுடன் உருவவழிபாடு செய்வதே அறிவுடைமை.

அழகோவியம்

ஆண்டவனது அகண்டாகாரத்தை உணர்ந்த அருளா ளர்கள், உலகமும் அவ்வுணர்வு பெறுதல் வேண்டுமென் னும் பெருங்கருணையான் மக்கள் நெஞ்சில் புகத்தக்க முறையில் ஆண்டவன் அழகு வடிவைப் பாட்டோவிய மாகப் பலப்பல வழியில் எழுதிச் சென்றார்கள். அவ்வழகு

ஓவியங்கள் புலன்களைக் கவர்கின்றன; புத்தியைக் கவர்கின்றன; உயிரைக் கவர்கின்றன; அவைகளுள் எத்துணை எடுத்து ஏழையேன் ஈண்டுக் காட்ட வல்லேன்!

> ''குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ்
> வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
> பனித்த சடையும் பவளம்போல்
> மேனியிற் பால்வெண் ணீறும்
> இனித்த முடைய எடுத்தபொற்
> பாதமும் காணப் பெற்றால்
> மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ
> தேஇந்த மாநிலத்தே.''

அன்பர்களே! இவ் வழகோவியத்தைப் பாருங்கள். ஆண்டவனது பரந்த இயற்கை வடிவம். இப் பாட்டோவியத்தில் மிளிரும் அழகை என்னென்று கூறுவேன்! அதை என் சொல்லால் விளக்க முடியாது. மனதால் அவ்வழகை நோக்குங்கள். என்ன அழகு! என்ன அழகு! காண முடியாத அழகை அப்பர் பாட்டில் காட்டுகிறார். ''குனித்த புருவமாம்'' ''கொவ்வைச் செவ்வாயாம்'' ''குமிண் சிரிப்பாம்'' ''பனித்த சடையாம்'' ''பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண் ணீறாம்'' ''இனித்த முடைய எடுத்த பொற்பாதமாம்'' — அந்தோ! அவ்வழகு வடிவை உன்ன உன்ன மயிர் சிலிர்க்கிறது; உள்ளங் குழைகிறது. அன்பர்களே! இத் திருப்படத்தை விடுத்து அகண்டாகாரத்தை எங்ஙனம் நினைக்கவல்லோம்?

வாய் வேதாந்தம்

வாய் வேதாந்தம் வெறும் பாழையே மனதிற் படிவிக்கும். ஏமாந்து போகவேண்டாம்; வேண்டாம். அழகுருவை நோக்குங்கள்; உன்னுங்கள்; உருகுங்கள். உணர்வு பெற்றுப் பேச முடியாத பெருவடிவின் திருப்படத்தை அகங் கொள்ளுங்கள். செக்கச் செவேலெனச் சிவந்து

கிடக்குஞ் செம்பொருளைப் ''பவளம்போல் மேனி'' என்று நம் பெருமான் நமது உள்ளத்தில் படிய வைக்கிறார். ''பவள மேனியில் பால் வெண்ணீறாம்!'' என்ன அழகு! தமிழ்ச் செல்வர்களே! தமிழ்ப் பாவாணர்களாய் அப் பேரழகை நோக்குங்கள்.

இத் தமிழ் ஓவியங்களே உருவ வழிபாட்டுக்குப் பெருந் துணை செய்து வருகின்றன. உருவ வழிபாட்டின் நுட்பம் மேலே பலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உருவ வழிபாட்டின் நுட்பந் தேறாது, குறை கூறுவோரைப் பற்றியும், கண்மூடி வழியில் நின்று அவ் வழிபாட்டை நிகழ்த்துவோரைப் பற்றியும் பெரிதும் இரங்குதல் வேண்டும். மன உணர்வுடைய பெத்தர்களுக்கு உருவ வழிபாடு மிக மிக இன்றியமையாதது.

யாண்டுமுள்ள ஒன்றன் உண்மையை உணர்தற்கு உலகில் பலதிற வழிகள் கோலப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள் தலையாயது, ஆண்டவனது அகண்ட நிலையை அறிவிக்கும் நுட்பங்களைக் கொண்ட அருள் உருவத்தை வழிபடுவதேயாகும். நம் பெரியோர்கள் உருவ வழிபாட்டைப் பெரிதும் வலியுறுத்தியதை மடமையெனச் சிலர் கருதுகிறார். வழிபாட்டிற்கெனக் கொள்ளப்படும் உருவமே கடவுளல்ல அல்ல என்று அறை கூவுகிறேன். அவ்வுருவம் ஆண்டவனது வாக்கு மனங்கடந்த அகண்டாகாரத்தின் இயலை நினைவூட்டும் ஓர் அறிகுறி என்க. உருவத்தையே முழுமுதலாகக் கொள்வது அஞ்ஞானம்.

எண்ணமும் உருவமும்

மனத்தின் இயல் என்ன? உருவத்தில் ஒன்றுவது. ஆண்டவனோ உருவங் கடந்து ஒளிர்பவன். அவனை எப்படி உன்னுவது? உருவமென்பது கல் மண் வடிவங்கள் மட்டுமன்று. எண்ணம், ஒலி, எழுத்து, சொல் எல்லாம் உருவத்தின்பாற் பட்டனவே, எண்ணத்தால் இறைவனை

வழிபடுவதும் உருவ வழிபாடே யாகும். மணவுணர்வு உள்ளவரை உருவ வழிபாட்டினின்றும் விடுதலையடைய முடியாது. ஆகவே உருவ வழிபாட்டின் வழியே உள்ளப் படாத ஒன்றை உணர்தல் வேண்டும்.

ஆண்டவனை அகண்டம் என்று பன்மொழிகளால் பகர்ந்த அறிஞர்களே, ''தலையே நீ வணங்காய்'' என்றும், ''வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்'' என்றும், ''வணங்கத் தலைவைத்து'' என்றும் அறிவுறுத்தி யிருத்தலை ஆழ்ந்து ஆராயுங்கள்.

நெஞ்சம் நிலைத்து நிற்றற்கு ஒரு கொழுகொம்பு வேண்டற்பாலதே. மனம் ஒன்றில் ஒன்றஒன்ற உள்ளொளி பெருகும்.

> ''நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
> நித்தலும்எம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
> புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
> பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
> தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
> சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
> அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
> ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.''

இத் திருத்தாண்டகத்தின் நுட்பத்தை ஓருங்கள். நிலைத்த நெஞ்சம் பெறுதற்கு உருவ வழிபாடு இன்றி யமையாத தென்பது புலனாகும். இதுகுறித்து அடியேன் எழுதிய ''என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'' என்னும் நூலில் சிறிது விரித்துக் கூறியுள்ளேன். விளக்கம் ஆண்டுப் பார்க்க.

தற்காலக் கோயில்கள்

உருவ வழிபாடு என்றதும் தற்காலக் கோயில்கள் மீது சிலர் நினைவு செல்லும். தற்காலக் கோயில்களின்

நிலைகொண்டு, உருவ வழிபாட்டைக் குறைகூறல் அறமாகத் தோன்றவில்லை. உருவ வழிபாடு நன்னோக்கமுடையது. அந் நோக்க நிறைவேற்றத்துக் கெனவே கோயில்கள் காணப்பட்டன. அக் கோயில்கள் இழிந்த நிலையுற்றிருத்தல் உண்மையே. உயரிய நோக்கமுடைய உருவ வழிபாட்டிற்கு நிலைக்களன்களாகவுள்ள கோயில்கள் இழிநிலையுறுமேல், அவைகளை ஒழுங்குபடுத்த முயலவேண்டுவது அறிஞர்கள் கடமையாகும். செந்நெறியினின்றும் பிறழ்ந்த கோயிலைக் ''கள்ளர் குகை'' என்று கிறிஸ்து நாதரும், ''வேசையர் விடுதி'' என்று மகாத்மா காந்தியும் கூறிய செம்மை மொழிகள் நினைவிற்கு வருகின்றன.

தற்காலக் கோயில்களை வன்மொழியால் யானும் பன்முறை கடிந்திருக்கிறேன். இழிவுற்ற கோயில்களைக் கடிவது உருவ வழிபாட்டைக் கடிவதாகாது. உருவ வழிபாடு, கோயில் புகுந்தே நிகழ்த்தவேண்டு மென்னும் நியதியில்லை. கோயில் புகாமலும் அவ் வழிபாட்டை நிகழ்த்தலாம்.

கோயில்களிலுள்ள இழிவுகளைச் சிலர் கருதாமலும், சிலர் பாராட்டாமலும் கோயில் புகுந்து வழிபாடு நிகழ்த்துகிறார். அத்தகைய ''ஞானிகளை''க் கோயிலுக்குப் போதல் வேண்டா மென்று எவருந் தகைய வேண்டுவதில்லை. கோயில்களிலுள்ள இழிவுகளைக் கண்டு மனமுடையும் மக்கள் அக்கோயில் போகாது, வேறிடத்திருந்து வழிபாடு நிகழ்த்தலாம். அவர் கோயில்களின் இழிவை உளங் கொண்டு வழிபாட்டையே விடுவது கூடாது.

இயற்கை வடிவங்களையோ நடமாடுங் கோயில்களாகிய உயிர்களையோ வழிபடுவோர்க்கு, வேறு எவ்வழிபாடும் வேண்டுவதில்லை. எவ்வழியிலாவது நிலைத்த நெஞ்சம் பெறுதற்கும் அன்பு எழுதற்கும் ஒருவித வழிபாடிருத்தல்

வேண்டுமென்பது எனது உட்கிடக்கை. மன்வுணர்வு கொண்டு நிகழ்த்தும் வழிபாட்டு முறைகள் யாவும், உருவ வழிபாட்டின் பாற்பட்டன என்பதை எவரும் மறத்தலாகாது.

வழிபாட்டின் வரலாறு

உருவ வழிபாட்டின் வரலாற்றை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்லல் நலம் என்று தோன்றுகிறது. முதல் முதல் மக்கள் இயற்கை வடிவங்களை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்; பின்னே அவ்வியற்கை வடிவங்களின் ஓவியங்களாக வரையப்பெற்ற உருவங்களை வணங்கத் தொடங்கினார்கள். ஆண்டவன் இயற்கை வடிவினன் என்னுங் குறிப்புத் தோன்ற ஆண்டவன் அருளுருவத்தை மரத்தடியில் வைத்து மக்கள் போற்றிய காலமுண்டு. இன்னும் இவ்வழிபாடு சில விடங்களில் நிகழ்ந்து வருகிறது. பின்னாளில் ஓவியத் துறை வளர வளர, ஓவியம் வல்லார், இயற்கையின் வேறுபல கூறுகளையும் ஓவியங்களில் வடித்து ஆண்டவன் உருவத்தைச் சுற்றி அணி செய்தார். அவ்வோவிய அணிகள் நாளுக்கு நாள் கோபுரங்களாகவும் மண்டபங்களாகவும் பெருகின. இந்நாளில் ஓவிய நுட்ப உணர்வும் ஒடுங்கிற்று, வெறுக்கத்தக்க இழிந்த உருவங்கள் கோபுரங்களிலும் மண்டபங்களிலும் விலங்கு மனத்தால் பொறிக்கப்படுகின்றன. அவைகள் இக்கால மக்களின் மனோநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றன. நாளுக்கு நாள் இக்கோயில்கள் தொகையில் பெருகலாயின. கோயில்கள் பெருகப் பெருக அவைகள் வாணிபக் கூடங்களாயின. தற்காலக் கோயில்கள் பலவற்றைக் கொலை களவு கள் காமம் பொய் என்னும் ஐம்பெரும் பாவங்கட்குரிய உறைவிடங்கள் என்றுங் கூறலாம்.

அந்தோ! இக்காலக் கோயில்களின் இழிவை என்னென்று கூறுவேன்! கூறிக் கூறி என் நாவும் தழும்பேறி

விட்டது; எழுதி எழுதி என் கையும் மரத்துவிட்டது; கோயில்களின் கொடுமை ஒன்றா? இரண்டா? ஆயிரம்; ஆயிரம்.

சாதிப்பேய்

வெளியில் மக்களிடையில் தோன்றிய கண்மூடி வழக்க ஒழுக்கங்களும், மூடக் கொள்கைகளும், பிடிவாதங்களும் பிறவுங் கோயில்களில் புகுந்து உருவ வழிபாட்டின் நோக்கத்தையே சிதைத்துவிட்டன. கோயில்களில் ஒரு பெரிய பேய் தலைவிரித்தாடுகிறது. அப் பேய் எது என்று உங்கட்குத் தெரியும். அச் சாதிப் பேய் அரசு செலுத்துங் கோயில்களில் அன்புக் கடவுளுக்கு இடமேது? கோயில்கள் மிக இழிந்த நிலையுற்றிருக்கின்றன. சில அன்பர்கள் கோயில்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய முயன்று வருகிறார்கள். அவர்கள் முயற்சி வெற்றி தரின் நலன் விளையும்.

கட்டுப்பாடில்லை

கோயில்கள் இவ்விழிநிலை யுற்றதைக்கொண்டு உருவ வழிபாட்டையே கைவிடுதல் கூடாதென்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். ஆண்டவனது அகண்டாகாரத்தின் அறிகுறியாகிய உருவத்தை வீட்டிலும் வழிபடலாம்; வேறிடங்களிலும் வழிபடலாம். அவ்வுருவை இருந்து கொண்டும் நினைக்கலாம்; நடந்துகொண்டும் நினைக்கலாம். எப்படி எவ்வழியில் அவ்வுருவை நினைந்தாலென்ன? "எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும் - மன்னியசீர் சங்கரன்றாள் மறவாமை பொருளன்றே" என்றார் **சேக்கிழார்**. வழிபாட்டிற்கெனக் குறிப்பிட்ட ஓரிடம் வேண்டுவதில்லை.

"குறிகளும் அடையாளமுங் கோயிலும்
நெறிகளும் அவர் நின்றதோர் நேர்மையும்

> அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதினும்
> பொறியி லீர்மனம் என்கொல் புகாததே''

எனவரூஉம் அப்பர் திருவாக்கை நோக்குக.

இளமையில் எனக்கிருந்த கோயில் பற்றுக்கோர் அளவில்லை. நாளடைவில் அப் பற்று இறுகலாயிற்று. காரணம் என்னை? **தற்காலக் கோயில் வழங்கும் ஆபாசக் காட்சியேயாகும்.** ஆபாசம் புகாத கோயில்கள் இன்னுஞ் சில இடங்களில் இருக்கின்றன - கோயில்களின் ஆபாசங்கள் கடவுளிடத்திருந்து பிறந்தன அல்ல. அவை மனிதன் பாழும் உள்ளத்தினின்றும் பிறந்தனவேயாகும். அவ்வாபாசங்களைக் கண்டு உருவ வழிபாட்டில் ஏன் வெறுப்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும்? அவ்வழிபாட்டுக்குரிய முறைகள் பலவுண்டு. அவைகளில் ஏதாயினும் ஒன்றைக் கொள்வது அறிவுடைமை.

தியானம் யோகம்

ஆண்டவன் இயற்கையை உடலாகக் கொண்டவன் என்றும், அந் நுட்பத்தை அறிவுறுத்தவே அருளாளர்களால் அழகுப் படங்கள் எழுதப்பட்டன என்றும் மேலே சுருங்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்வழகு உருவங்களை உன்ன உன்ன, அவைகள் நெஞ்சை ஒருமைப்படுத்தி, இயற்கைக் கடவுளை உணர்த்துகின்றன என்பதையும் முன்னர்ச் சிறிது விளக்கியிருக்கிறேன்.

நூல்கள் கோயில்கள்

நினைப்பற நினைந்து கடவுளின் அகண்ட நிலையை உணர்ந்த அன்பர்கள் அருளிய நூல்கள் எனக்கினிய கோயில்களாகத் துணை புரிகின்றன. அக் கோயில்களின் உள்ளே நுழைந்தால், ஆண்டவனை, அவனது உடலாகிய இயற்கை வாயிலாக உணரலாம்.

அன்பர்களே! மெய்யடியார்கள் எழுதிய பாட்டோவியங்களின் திறத்தை என்னென்று விரிப்பேன்? அவ்வோவியங்களில் ஆண்டவன் உடலையுங் காணலாம்; உயிரையுங் காணலாம். "இயற்கை உடல்; இறைவன் உயிர்" என்னும் உண்மையை ஞானசம்பந்தர் உள்ளிட்ட பெரியோர்கள் தங்கள் பாட்டோவியங்களில் வடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வோவியங்கள் கண்ணைக் கவர்கின்றன. கருத்தைக் கவர்கின்றன; உயிரைக் கவர்கின்றன. உயிர் உள்ளம் உடல் எல்லாவற்றாலும் அவைகள் ஆண்டவன் அமுதைப் பருகச் செய்கின்றன. அத்திறத்தை எடுத்துக் கூற யானோ அருகன்? அத் திறத்தைத் தாயுமானார், இராமலிங்க சுவாமிகள் முதலிய தமிழ்ப் பெருமக்கள் உலகிற்கு விளக்கியுள்ளார்கள்.

"வரிவள ரவிரொளி யரவரை தாழ
வார்சடை முடிமிசை வளர்மதி சூடிக்
கரிவளர் தருகழல் கால்வல னேந்திக்
கனலெரி யாடுவர் காடரங் காக
விரிவளர் தருபொழி லிளமயி லால
வெண்ணிறத் தருவிகள் திண்ணென வீழும்
எரிவள ரினமணி புனமணி சாரல்
இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே."

"கார்கொண்ட கடிகமழ் விரிமலர்க் கொன்றைக்
கண்ணியர்வளர்மதி கதிர்விடக் கங்கை
நீர்கொண்ட சடையினர் விடையுயர் கொடியர்
நிழல்திகழ் மழுவின ரழல்திகழ் நிறத்தர்
சீர்கொண்ட மென்சிறை வண்டு பாண் செய்யும்
செழும்புன லனையன செங்குலை வாழை
ஏர்கொண்ட பலவினொ டெழில்திகழ் சாரல்
இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே."

"ஞானத் திரளாய் நின்ற பெருமான்
நல்ல அடியார்மேல்
ஊனத் திரளை நீக்கு மதுவும் உண்மைப்
பொருள் போலும்
ஏனத் திரளோ டினமான் கரடி
யிழியு மிரவின்கண்
ஆனைத் திரள்வந் தணையுஞ் சாரல்
அண்ணா மலையாரே"

"கைம்மக வேந்திக் கடுவனொ டூடிக் கழைபாய்வான்
செம்முக மந்தி கருவரை யேறுஞ் சிராப்பள்ளி
வெம்முக வேழத் தீருரிபோர்த்த விகிர்தாநீ
பைம்முக நாகம் மதியுடன் வைத்தல் பழியன்றே."

"வாவிவாய்த் தங்கிய நுண்சிறை வண்டினம்
காவிவாய்ப் பண்செயுங் கானப்பே ரண்ணலை
நாவிவாய்ச் சாந்துளும் பூவுளும் ஞானநீர்
தூவிவாய்ப் பெய்துநின் றாட்டுவார் தொண்டரே!"

"செவிகளார் விப்பன சிந்தையுட் சேர்வன
கவிகள்பா டுவ்வன கண்குளிர் விப்பன
புவிகள்பொங் கப்புனல் பாயுந்தே வன்குடி
அவிகளுய்க் கப்படு மடிகள்வே டங்களே."

"நிறையுடை நெஞ்சுகளும் நீருளும் பூவுளும்
பறையுடை முழவுளும் பலியுளும் பாட்டுளும்
கறையுடை மிடற்றண்ணல் கருதிய கானப்பேர்
குறையுடை யவர்க்கலாற் களைகிலார் குற்றமே."

"கோங்கமே குரவமே கொன்றையம் பாதிரி
மூங்கில்வந் தணைதரு முகலியின் கரையினில்
ஆங்கமர் காளத்தி யடிகளை யடிதொழ
வீங்குவெந் துயர்கெடும் வீடெளி தாகுமே."

"ஆரலாஞ் சுறவமேய்ந் தகன்கழனிச் சிறகுலர்த்தும்
பாரல்வாய்ச் சிறுகுருகே பயில்தூவி மட நாராய்
சீருலாஞ் சிறுத்தொண்டன் செங்காட்டங் குடிமேய
நீருலாஞ் சடையார்க்கென் நிலைமைசென் றுரை
[யீரே."

"வம்பார் குன்றந் நீடுயர்சாரல் வளர்வேங்கைக்
கொம்பார் சோலைக் கோலவண் டியாழ் செய்
[குற்றாலம்
அம்பால் நெய்யோ டாடலமர்ந்தா னலர்கொன்றை
நம்பான் மேய நன்னகர்போலுந் நமரங்காள்."

"செல்வமல்கு செண்பகம் வேங்கை சென்றேறிக்
கொல்லை முல்லை மெல்லரும்பீனுங் குற்றாலம்
வில்லி னொல்க மும்மதிலெய்து வினைபோக
நல்கு நம்பான் நன்னகர்போலுந் நமரங்காள்,"

ஞானசம்பந்தர் வரைந்த இத் தமிழ் ஓவியங்களைப் பாட்டுளங்கொண்டு பார்க்க; உன்னுக. இயற்கையை உடலாக இறைவன் கொண்டுள்ள உண்மையை ஞான சம்பந்தர் பாட்டுவழி உணர்த்துதலைத் தெளிக. "இயற்கை உடல்; இறைவன் உயிர்" என்னும் உண்மையை ஞான சம்பந்தப்பெருமான் அழகிய பாட்டோவியத்தில் எழுதிக் காட்டுகிறார். இவ்வோவியங்களில் நமது அன்னை இயற்கையைக் காணுங்கள்; நமது அப்பன் ஆண்டவனைக் காணுங்கள் அன்பர்களே! தேவாரக் கோயிலினுள் நுழைவோம். இயற்கை வடிவான இறைவனை - தென்னாடுடைய சிவனை - வழிபடுவோம். ஞானசம்பந்த ருள்ளிட்ட பெரியோர்கள் பாடல்களை ஓதி, ஓதி, அப்பொருட்களில் திளைத்து நிற்பதுஞ் சிறந்த வழிபாடாகும். இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

சீர்திருத்தம்

சீர்திருத்தம் என்னும் பெயரால் ஆண்டவன் நினைவு என்னும் வேரையே அறுத்துச் சாய்க்கச் சிலர் முயன்று

வருகிறார். அச் சீர்திருத்தத்தால் மக்கள் வாழ்வு நலம் பெறாதென்பது ஒருதலை. முன்னோர்கள் நமக்களித்த சமய நூலெனும் ஞான வாள் கொண்டே இடையில் முளைத்த அஞ்ஞானக் களைகளை அறுத்தெறியலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பெரிய புராணமென்னும் பெரு நூலை உங்கட்கு நினைவூட்டுகிறேன். பெரிய புராணம் ஒரு பெரிய சீர்திருத்த நூல் என்பது எனது உள்ளக் கிடக்கை. சேக்கிழார் பெருமான், தாம் வாழ்ந்த கால தேச வர்த்தமானத்துக் கேற்றவாறு ஆண்டவன் அருள் வழி நின்று செம்மைசேர் சீர்திருத்தம் நிகழ்த்தினார்.

சேக்கிழார்

சேக்கிழார் காலத்தில் சாதிப்பேய் பேராக்கம் பெற்றிருந்தது. அப் பேயை ஓட்டுதற்கு, அக்காலம் இடந்தரு வழிநின்று, சேக்கிழார் சீரியகடன் ஆற்றினார். கடவுளன்பு என்னும் பெயரால் அக்காலக் குறைபாடுகளைச் சேக்கிழார் களைந்தார். ஆதி சைவராகிய வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் உருத்திர கணிகைக் குலத்திற் றோன்றிய பரவையாரையும், வேளாள மரபிற் பிறந்த சங்கிலியாரையும் மணங்கொண்டதும், அந்தணர் பெருமானாராகிய அப்பூதியடிகள் வேளாள குல திலகராகிய அப்பர் சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்டதும், அவ்விருவரும் உடன் உண்டதும், கட்டடக்கோயிலைக் கடவுள் கருதாது, பூசலார் உள்ளக்கோயிலை அவர் விழைந்ததும், இன்னோரன்ன பிறவும் உங்குட்குத் தெரியும். இத்தகைச் சீர்திருத்த முறைகளால் தமிழ் நாட்டைச் செம்மை செய்த சேக்கிழார் பெருமானையும் இப்பொழுது சிலர் குறைகூறுகிறார். அன்னார் சேக்கிழார் திருவுள்ளத்தை அறியாதார் என்பது எனது கருத்து.

நாயன்மார்

அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களைப் பற்றி ஈண்டு இரண்டொரு குறிப்பை மட்டும் வெளியிடக்கருதுகிறேன்.

நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலம், சாதி வேற்றுமை ஆக்கம் பெற்றிருந்த காலம். அக்காலத்தில் எவ்வழி நின்று சாதி வேற்றுமையை நீக்க வேண்டுமோ அவ்வழிநின்று அறிஞர் கள் கடனாற்றினார்கள். கலப்புமணம், உடன்உண்ணல் முதலியன பெரியபுராணத்திலிருத்தல் காணலாம். நாயன் மார்கள் அனைவரும் பற்பல சாதியில் தோன்றினவர். இவர்களை முதன் முதல் பாமலரால் போற்றினவர் தம்பிரான் தோழரெனுஞ் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். குல முறைப்படி அவர் அந்தணர். அவ்வந்தணர் எல்லாச் சாதியாரையும் 'அடியார்க்கு மடியேன் - அடியார்க்கு மடியேன்'' என்று வழுத்தியிருத்தல் காண்க. அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களை அம் முறையில் இப்பொழுதும் அன்பர்கள் வழிபடுகிறார்கள். இவ்வாறு கடவுள் அன்பு என்னும் வழிநின்று, காலத்திற்கேற்ற சீர்திருத்தம் நிகழ்த்திய பெரியோர்களை இழித்துக் கூறுவது; பெருந் தகைமையாது. அவ்வருளாளர் வழிநின்று இக்காலத்துக் கேற்ற சீர்திருத்தம் நிகழ்த்துவதே அறிவுடைமை.

தீக்கிளர்ச்சியும் தவமும்

இப்பொழுது நமது நாட்டில் தோன்றியுள்ள சில தீக் கிளர்ச்சிகளைக் கண்டு சில அன்பர்கள் மனங் கவல்கிறார் கள்; சில அன்பர்கள் சீற்றங் கொள்கிறார்கள். கவற்சியும் வேண்டாம்; சீற்றமும் வேண்டாம். வேண்டுவது ஒன்றே. அது தவம்; தவம்.

முன்னை நாளிலும் நாட்டிடைப் பல தீக்கிளர்ச்சிகள் தோன்றாமலில்லை. அந்நாளில் அறிஞர்கள் கவன்றது மில்லை; சீறியதுமில்லை. சிவபாதவிருதயர் என் செய் தார்? மங்கையர்க்கரசியார் என் செய்தார்? அன்பர்களே! உன்னுங்கள்! அவர்கள் தவங்கிடந்தார்கள். அத் தவநெறி யில் நிற்குமாறு உங்களையும் நான் வேண்டுகிறேன்.

திருவருட்டுணை

மனித முயற்சிக்கு ஆண்டவன் அருள் தேவை. ஆண்டவன் திருவருள் வலத்தைப் பெற முயலவேண்டுவது நம் பெருங்கடமை. நமது ஞானசம்பந்தவள்ளல் தீக்கிளர்ச்சியைத் தொலைக்க ஆண்டவன் திருவருளையே வேண்டி நின்றார். "ஈனர்கட் கெளியேனலேன் திருஆலவாய் அரனிற்கவே" என்றும், "செய்யனே திருஆலவாய் மேவிய ஐயனே அஞ்சலென் றருள்செய்" என்றும், "அன்று முப்புரம் செற்ற அழக நின் - துன்று பொற்கழல் பேணா அருகரைத் - தென்ற வாது செயத்திருவுள்ளமே" என்றும் நமது ஆண்டகை, முதல்வன் அருளை வேண்டி வேண்டி நின்றது காண்க.

தீக்கிளர்ச்சிகளின் தோற்றத்துக்குரிய காரணங்களையும் நாம் கருதல் வேண்டும். காரணங்கள் பலப்பல கூறலாம். நமது கவலையீனமும் ஒரு காரணமாகும். சமய வளர்ச்சிக்காக நாம் என் செய்கிறோம்? எத்துணைச் சமயப் பள்ளிக் கூடங்களை நிறுவியிருக்கிறோம்? எத்துணைப் பேர் தேவரத்தைப் பொருளுணர்ந்து ஓதுகிறார்? சிவதீட்சையின் நுட்பம் எத்துணைப் பேர்க்குத் தெரியும்? சிவநேசத்துக்குப் பதிலாகச் சாதி நேசமன்றோ நாட்டில் வளர்கிறது? கோயில்களில் சாதி! மடங்களில் சாதி! சைவத் திருக்கூட்டங்களில் சாதி! இக் கொடுமைகளல்லவோ தீக்கிளர்ச்சித் தோற்றத்துக்குக் காரணங்களாக நிற்கின்றன? இக் கொடுமைகள் இன்று களையப்படுமேல் நாளை தீக்கிளர்ச்சிகள் மாண்டொழியும்.

சமயத்தில் நம்மவர்க்குள்ள கவலையீனத்தைக் காலத்தின் அருமை நோக்கி விரித்துக்கூற அஞ்சுகிறேன். ஏறக்குறைய இரண்டேகால் மணிநேரம் உங்கள் முன்னிலையில் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் பல சொற்பொழிவுகள் நடைபெறுதல் வேண்டும் பிறவற்றைப்

போதிய காலங் கிடைப்பின் சொற்பொழிவுகளைத் தழுவி முடிவுரையில் கூறலாமெனக் கருதுகிறேன். இதுகாறும் எனது புன்மொழியைப் பொறுமையுடன் செவிமடுத்த உங்கள் அனைவர்க்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கம்.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன், நமது தென்னாடுடைய சிவன் என்பதை என் சிற்றறிற் கெட்டிய வரையில் விளக்கிக் கூறினேன். "தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" என்னும் மணிவாசகத்தின் உட்கிடக்கையை ஓர்ந்து ஓர்ந்து மகிழ்ச்சியுறுங்கள்; அச் சிவத்தை உணர முயலுங்கள்; அதற்குரிய வழிபாட்டைச் செய்யுங்கள்; வழிபாட்டிற்குரிய வழிகளைக் கோலிய ஞான சம்பந்தப் பெருமானையும் மற்றவரையும் மறவாதேயுங்கள். அவர்களே நமக்கு வழி காட்டிகள், மீண்டுமொரு முறை எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். எனது பேச்சில் குற்றங் குறைகள் காணப்படுமேல் மன்னிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

—

ஆலமும் அமுதமும்

போதிய காலங் கிடைப்பின் சொற்பொழிவுகளைத் தழுவி முடிவுரையில் கூறலாமெனக் கருதுகிறேன். இதுகாறும் எனது புன்மொழியைப் பொறுமையுடன் செவிமடுத்த உங்கள் அனைவர்க்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கம்.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன், நமது தென்னாடுடைய சிவன் என்பதை என் சிற்றறிற் கெட்டிய வரையில் விளக்கிக் கூறினேன். "தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி - எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" என்னும் மணிவாசகத்தின் உட்கிடக்கையை ஓர்ந்து ஓர்ந்து மகிழ்ச்சியுறுங்கள்; அச்சிவத்தை உணர முயலுங்கள்; அதற்குரிய வழிபாட்டைச் செய்யுங்கள்; வழிபாட்டிற்குரிய வழிகளைக் கோலிய ஞான சம்பந்தப் பெருமானையும் மற்றவரையும் மறவாதேயுங்கள். அவர்களே நமக்கு வழி காட்டிகள், மீண்டுமொரு முறை எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். எனது பேச்சில் குற்றங் குறைகள் காணப்படுமேல் மன்னிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

ஆலமும் அமுதமும்

அணிந்துரை

ஒருவன் 'உலக வாழ்க்கையே வேண்டா' என்று கடவுள் திருப்பெயரைமட்டும் ஓதியவண்ண மிருக்கிறான்; மற்றொருவன் கடவுள் நினைவேயின்றி உலக வாழ்க்கையில் அழுந்திக் கிடக்கிறான். இவ்விருவருள் எவன் கடவுளிடத்தில் அன்புடையவனாவன்?

சமயங்களின் கொள்கைகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் இங்கே குறிக்கத் தக்கன இரண்டு. ஒன்று, விடுதலைக்கு இயற்கை வாழ்க்கையைத் துறத்தல் வேண்டுமென்பது; மற்றொன்று, விடுதலைக்கு இயற்கையோடியைந்து வாழ்தல் வேண்டுமென்பது. இவற்றுள் பின்னையது, எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலியவாற்றான் தெருண்ட உண்மைக்கு அரண்செய்வதாய் நிற்கிறது. அதனால் அச் சீரிய கொள்கையை வாய்ப்பு நேரும்போதெல்லாம் வலியுறுத்துவது எனது தொண்டுகளுள் ஒன்றாய் நிகழ்ந்து வருகிறது.

உயிர்களின் நலத்துக்கு உடல் உலகு முதலியன இறைவனால் அருளப்படுகின்றன என்று சைவ சித்தாந்தம் அறிவுறுத்துகிறது. இவ்வறிவுறுத்தல் இக்கால உலகுக்கு இன்றியமையாத தென்பதற்கு ஈண்டு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. 'உலகமே வேண்டா; கடவுளே வேண்டும்' என்னும் கொள்கைக்கும், 'கடவுளே வேண்டா; உலகமே வேண்டும்' என்னும் கொள்கைக்கும் இடையில் அரிமா நோக்கென மிளிர்வது சைவ சித்தாந்த விளக்கம்.

மதுரையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முப்பத்தெட்டாவது ஆண்டு விழாக் கூட்டம் (27, 28, 29-12-1943) என் தலைமையில் நடைபெற்றது. தலைமையுரை

-யில் இயற்கை வாழ்க்கையை விடுதலைக்குக் கொழு கொம்பாகக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று சைவ சித்தாந்தம் சாற்றுவதையும், அத்தகைய வாழ்க்கையைச் சாம்ராஜ்யங்கள் குலைத்துக் கேடு சூழ்ந்ததையும், அதனால் பெரும் போர் எழுச்சி ஒருபாலும் புதுஉலக முழக்கம் இன்னொரு பாலும் தோன்றியுள்ளதையும் எடுத்துக்காட்டல் எனது கடனாகியது. மேலும் உலகச் செம்மை நலத்துக்குரிய சில முறைகளும் என்னால் கோலப்பட்டன. அம்முறைகளில் 'ஆலமும் அமுதமும்' பொதுளலாயின.

மகா சமாஜம் கூடிய இடம் ஆலவாய் என்றும் மதுரை என்றும் அழைக்கப்படுதல் நாட்டவர்க்குத் தெரியும். அப் புனிதப் பெயர்கள், போராட்டத்தை ஆலம் என்றும்,புது உலகை அமுதம் என்றும் சுட்டிக்காட்டுமாறு என்னைக் கடவின. அவ்வாலத்தையும் அமுதத்தையும் உள்ளுறையாகக்கொண்ட தலைமையுரை இந்நூல் வடிவம் பெறலாயிற்று. உள்ளுறைக்கேற்ப இந்நூலுக்கு 'ஆலமும் அமுதமும்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

ஆலம் எது? அமுதம் எது? ஆலம் மக்கள் நிகழ்த்தும் பாவம். அமுதம் ஆண்டவன் திருவருள். பாவத்தை ஏற்று அருள்பொழியும் ஆண்டவனை நம் முன்னோர் 'நஞ்சணி கண்டன்' என்று போற்றியது ஈண்டு உன்னற்பாலது. ஆண்டவன் நஞ்சணிந்த கதையின் நுட்பம் இந்நூலின் உள்ளக்கிடக்கை என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

இந்நூல் காலத்துக்குரியதென்று நவிலவும் வேண்டுமோ?

சென்னை
இராயப்பேட்டை
15—5—1944

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

உ

திரு உலகநாதன்

ஆலமும் அமுதமும்

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாள்தொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே.

—சம்பந்தர் தேவாரம்

தோழர்களே!

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் தலைமை எனக்குப் புதியதன்று. சமாஜ வெள்ளி விழாவின் முதல்நாள் கூட்டமும், இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு விழாக் கூட்டமும் என் தலைமையிலே நடைபெற்றன. அத் தலைமைப் பணி மீண்டும் எனக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப் பணியை அன்புடன் எனக்கு வழங்கிய வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், சமாஜத்தார்க்கும், மற்ற அன்பர்கட்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

ஆலமும் அமுதமும்

நாம் எவ்விடத்தில் கூடியிருக்கிறோம்? ஆலவாயில் கூடியிருக்கிறோம்; மதுரையில் கூடியிருக்கிறோம். ஒருபால் ஆலம்; மற்றொருபால் அமுதம். ஆலம் உண்டு

அமுதம் அருளிய அழகன் — அங்கயற்கண்ணி பங்கன் — நம்மைக் காப்பானாக.

மதுரை

இருள் சூழ்ந்த இந்நாளிலும் மதுரையின் நினைவு தோன்றும்போதே மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது; உள்ளத் தாமரையில் இன்பத்தேன் பிலிற்றுகிறது; ஒரு சக்தியும் பிறக்கிறது. மதுரையின் பழம் பெருமை என்னே! என்னே! அப்பெருமையை இத் தலைமையுரையில் எங்ஙனம் விரித்தல்கூடும்? சுருங்கச் சொல்லலும் இயலாதே.

மதுரை, சிவலோகம்; தமிழ் நிலம்; பெண்மை நிலையம்; தொன்மை வைப்பு; சரித்திர இல்லம்; நாகரிக ஊற்று.

மதுரையம்பதி, வையை என்னும் பொய்யாக் கொடியை மணந்து விழுமிய செல்வம் பெற்றது. அச் செல்வச் சிறப்பை என்னென்று கூறுவேன்! கலையின் கலை என்பேனா! வீரத்தின் வீரம் என்பேனா! அன்பின் அன்பு என்பேனா! வேறு என்ன கூறவல்லேன்!

சங்கம் வளர்த்த மாண்பு இக் கூடற்பதிக்கு உண்டு. அன்று சங்கத்தில் வளர்ந்த தமிழ் இன்றும் தமிழ் நாட்டின் தனிமையைக் காத்து வருகிறது. தமிழ்நாடு தனி நாடு என்று தமிழன் வீறுடன் கூறிப் பீடுடன் நடக்கும் ஏக்கழுத்தம் நல்கிய மதுரை - நான்மாடக்கூடல் - வாழ்க; வாழ்க.

'நாயகன் கவிக்குங் குற்றம் நாட்டிய' ஒரு வீரனைத் தந்தது இத் தமிழ்ப் பதி; ஒரு புலவன் பின்னே அந் நாயகனை ஓடச்செய்தது இப் பழம் பதி. அண்டங்களையெல்லாம் அடுக்கடுக்கா யீன்றருளிய அன்னை மதலையாய்த் தவழ்ந்தது எங்கே? கண்ணகியின் வீரம் கனன்று எழுந்தது எங்கே? எல்லாம் வல்ல இறைவனை மருகனாய்க்

காவலனாய்ப் பெற்ற இடம் எது? அவனை மண் சுமக்க வும் விறகு விற்கவும் ஏவிய இடம் எது? இம் மதுரை-தெய்வ மதுரை-தமிழ் மதுரையன்றோ?

சித்தாந்த அறிவுறுத்தல்

இன்னோரன்ன சிறப்புக்கள் பல வாய்ந்த இத் தமிழ் நகரில், அங்கயற்கண்ணியின் திருவோலக்க முன்னிலையில் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜப் பெயரால் நாம் ஈண்டியிருக் கிறோம். சைவ சித்தாந்தம் என அறிவுறுத்துகிறது? முப்பொருளுண்மை, சத்காரிய வாதம், சொரூப தடஸ்த இயல், அத்துவித நுட்பம், சரியை கிரியை யோக ஞானம், வீடுபேறு முதலியவற்றை அறிவுறுத்துகிறது. இவை களைப்பற்றிச் சைவக் கூட்டங்களிலும் மகாநாடுகளிலும் யான் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளும் தலைமையுரை களும் பலப்பல. அவைகளிற் சில, 'சைவத்தின் சமரசம்', 'சைவத் திறவு', 'நினைப்பவர் மனம்', 'சித்த மார்க்கம்' முதலிய நூல்களாய் வெளிவந்துள்ளன. சமாஜம் வெளி யிட்ட சிவஞானபாடியப் பதிப்பின் முகப்பில் யான் எழுதிய 'சித்தாந்தக் கட்டுரை' ஒன்று திகழ்கிறது. அதிலும் சித்தாந்தத்தைச் சுருங்கிய முறையில் விளக்கி யுள்ளேன்.

காலதேச வர்த்தமானம்

இங்கே காலதேச வர்த்தமானம் நினைவுக்கு வரு கிறது. 'காலமொடு தேசவர்த்த மானமாதி கலந்து நின்ற நிலை வாழி கருணை வாழி' என்பது தாயுமானார் திருவாக்கு. இத் திருவாக்கால் கடவுளுக்கும் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கும் உள்ள இயைபு புலனாகிறது.

முன்னே சைவ மகாநாடுகள் கூடிய காலதேச வர்த்த மானங்கட்கும், இக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கும் வேற்றுமை உண்டு என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இக் கால தேசவர்த்தமானம், சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் உலக வாழ்க்கைக்கு முள்ள தொடர்பின்மீது என் கருத்தைச் சிறப்பு முறையில் செலுத்துமாறு என்னைப் பிடர்பிடித்து உந்துகிறது.

சித்தாந்தமும் உலகமும்

சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் உலக வாழ்க்கைக்குந் தொடர்பு உண்டா? இல்லையா? தொடர்பு உண்டு. பெருந் தொடர்பு உண்டு. சைவம் உலகத்தை விடுத்து வானத்தில் பறப்பதன்று. அஃது உலகத்தின் முதலாகவுள்ள மாயையைப் பொருளாக் கொண்டது. மாயையைப் பொருளாக் கொண்ட சைவம், அம் மாயா காரியமாகிய உலகை எப்படி விடுத்து மேலே பறப்பதாகும்? ஆகவே, சைவத்துக்கும் உலகுக்குந் தொடர்புண்டு என்பதற்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

உலக வாழ்க்கை

இறைவன் முழு அறிவினன் என்றும், உயிர்கள் முழு அறியாமையுடையன என்றும், உயிர்களின் அறியாமையை நீக்கி அவைகளைத் தன்னைப் போலாக்க அவைகட்கு இறைவன் தநுகரணபுவன போகங்களை அளிக்கிறான் என்றும், உயிர்கள் தநுகரணபுவன போகங்களை நல்வழியில் பயன்படுத்தி விடுதலை யடைதல் வேண்டுமென்றுஞ் சைவ சித்தாந்தம் சாற்றுகிறது. தநுகரணபுவன போகங்களை, உடல் - உலகு - என்று தொகுத்துக் கூறலாம். இதனால் என்ன தெரிகிறது? சித்தாந்தத்தின் உள்ளத்தில் உலக வாழ்க்கையும் நிலவுகிறதென்று தெரிகிறது. உலக வாழ்க்கையைச் சித்தாந்தம் வெறுக்கவுமில்லை; துறக்கவுமில்லை. உயிர்களின் விடுதலைக்கு உலகவாழ்க்கை இன்றியமையாக் கருவி என்பது சித்தாந்தத்தின் உட்கிடக்கை.

மாறுபட்ட கொள்கைகள்

இவ்வுட்கிடக்கைக்கு மாறுபட்ட கொள்கைகள் பல உலகில் உலவி வருகின்றன. அவைகளை இரு கூறிட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்று, 'உலக வாழ்க்கையைத் துறந்தாலன்றி வீடுபெறல் இயலாது' என்பது; இன்னொன்று, 'உலகமே பொருள், அதற்கு வேறாகச் சித்தென்னுஞ் செம்பொருளென்று ஒன்றில்லை' என்பது.

இப் பின்னைய கொள்கையுடையார்க்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தும் நோக்குடன் அநுபூதிமான்களிடத்திருந்து, 'உலகம் பொருள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அப் பொருள் என்றும் ஒரு பெற்றியதா யிருப்பதன்று; மாறுந் தன்மையது. சித்தென்னுஞ் செம்பொருளோ என்றும் ஒரு பெற்றியதா யிருப்பது; மாறுதலே அடையாதது; உலகம் அடையும் மாறுதலுக்கு நிலைக்களனாக நின்று துணைபுரிவது' என்ற கருத்துக்கள் பிறந்தன. இக் கருத்துக்கள் நாளடைவில், 'உலகம் நிலையுதல் இல்லாதது; விடுதலைக்கு அதை நீத்தல் வேண்டும்' என்ற கொள்கையாய்த் திரிந்தன போலும்!

கொழு கொம்பு

உலக வாழ்க்கையை நீத்தல் வேண்டுமென்னுங் கொள்கையும், உலகமே பொருளென்னுங் கொள்கையும் மன்பதையின் நலத்துக்கு உரியனவாகா. மன்பதையை முன்னையது ஒரு வழியில் பாழ்படுத்தியது; பின்னையது வேறு வழியில் பாழ்படுத்தியது. அது கீழ்நாட்டைப் பெரிதும் பாழ்படுத்தியது; இது மேல்நாட்டைப் பெரிதும் பாழ்படுத்தியது. சைவம் அதையும் விலக்கி இதையும் விலக்கி, 'உயிர்களின் விடுதலைக்கென்று ஆண்டவன் அருளிய கொடை உலகம். அவ்வுலகைக் கொழுகொம்பாகக் கொள்வது அறம்' என்று உலகை ஏற்கிறது. விடுதலைக்கு உலக வாழ்க்கை தேவை என்பது சித்தாந்தம்.

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

இது திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு.

இறைகளோ டிசைந்த இன்பம்
இன்பத்தோ டிசைந்த வாழ்வு.

பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும்
பற்றாய பெருமானே மற்றாரை யுடையேன்.

இவை வன்றொண்டர் வாய்மொழிகள்.

இம் மறைமொழிகட்கு விரிவுரையாய்த் துணை போகும் முறையில் பட்டினத்தடிகள் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையில்,

புண்ணிய புராதன * * *
மலர்தலை யுலகத்துப் பலப்பல மாக்கள்
மக்களை மனைவியை ஒக்கலை ஒரீஇ
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவருங்
காடும் மலையும் புக்குக் கோடையிற்
கைம்மேல் நிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி
ஐவகை நெருப்பின் அழுவத்து நின்று
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலும்
நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்துஞ்
சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்தும்
உடையைத் துறந்தும் உண்ணா துழன்றுங்
காயும் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும்
வாயுவும் நீரும் வந்தன அருந்தியுங்
களரிலுங் கல்லிலுங் கண்படை கொண்டுந்
தளர்வுறும் யாக்கைத் தளிர்வித் தாங்கவர்
அம்மை முத்தி யடைவதற் காகத்
தம்மைத் தாமே சாலவும் ஒறுப்பர்;

ஈங்கிவை செய்யா தியாங்க ளெல்லாம்
பழுதின் றுயர்ந்த எழுநிலை மாடத்துஞ்
செந்தா துதிர்ந்த நந்தன வனத்துந்
தென்ற லியங்கு முன்றி லகத்துந்
தண்டாச் சித்திர மண்டப மருங்கிலும்
பூவிரி தரங்க வாவிக் கரையிலும்
மயிற்பெடை யாலக் குயிற்றிய குன்றிலும்
வேண்டுழி வேண்டுழி யாண்டாண் டிட்ட
மருப்பி னியன்ற வாளரி சுமந்த
விருப்புறு கட்டின் மீமிசைப் படுத்த
ஐவகை யமளி யணைமேற் பொங்கத்
தண்மலர் கமழும் வெண்மடி விரித்துப்
பட்டினுட் பெய்த பதநுண் பஞ்சி
னெட்டணை யருகாக் கொட்டைகள் பரப்பிப்
பாயன் மீது பரிபுர மிழற்றச்
சாயலன் னத்தின் தளர்நடை பயிற்றி

*　　*　　*　　*

அஞ்சொன் மடந்தைய ராகந் தோய்ந்துஞ்
சின்னம் பரப்பிய பொன்னின் கலத்தின்
அறுசுவை அடிசில் வறிதினி தருந்தா
தாடினர்க் கென்றும் பாடினர்க் கென்றும்
வாடினர்க் கென்றும் வரையாது கொடுத்தும்
பூசுவன பூசியும் புனைவன புனைந்தும்
தூசு நல்லன தொடையிற் சேர்த்தியும்
ஐந்து புலன்களும் ஆர ஆர்ந்து
மைந்தரும் ஒக்கலு மகிழ்வன மகிழ்ந்தும்
இவ்வகை யிருந்தோ மாயினும் அவ்வகை
மந்திர எழுத்தைந்தும் வாயிடை மறவாது
சிந்தை நின்வழிச் செலுத்த லின், அந்த

முத்தியும் இழந்திலம் முதல்வ அத்திறம்
நின்னது பெருமை யன்றோ * * *

என்று அருளியிருத்தலை உன்னிப் பார்க்க.

இக்காலப் பெருங் கவியாயிலங்கிய ரவீந்திரநாத தாகூரும் உலக வாழ்க்கையைத் துறக்குமாறு அறிவுறுத்தினாரில்லை. கடவுள்நிலை பெறுதற்கு உலக வாழ்க்கையைக் கொழுகொம்பாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதே அவர் உலகுக்கு விடுத்துள்ள நற்செய்தி.

இக்கால உலகம்

உயிர்களின் விடுதலைக்குக் கருவியாக இறைவனால் அருளப்பெற்ற உலகம் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது? எக்காட்சி வழங்குகிறது? அந்தோ! பொல்லாக் காட்சி! உலகம் குண்டு-குண்டு-மயமாயிருக்கிறது! எங்கே குண்டு இல்லை? குண்டு இல்லாத இடமுண்டோ? நிலத்திலே குண்டு! நீரிலே குண்டு! வானிலே குண்டு! எங்கும் எங்கும் குண்டு! குண்டு மழை! குண்டு வெள்ளம்! உலகம் எரிகிறது! ஆலகாலம் பொங்குகிறது!

புது உலகம்

இதே சமயத்தில் 'புது உலகம்', 'புது உலகம்' என்று எங்கணும் பேசப்படுகிறது. புது உலகப் பேச்சை என்ன என்று கூறலாம்? அதை அமுதம் என்று கூறலாம்.

ஆலமும் அமுதமும்

ஒருபக்கம் ஆலம்; இன்னொரு பக்கம் அமுதம். ஆலம் ஒடுங்குதல் வேண்டும்; அமுதம் எழுதல்வேண்டும். எளிதில் அஃது ஒடுங்குமா? இஃது எழுமா? இரண்டையும் நிகழ்த்தும் ஒன்று உள்ளதா? உள்ளது. அதுவே சமயம் என்பது.

பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலம் எழுந்தது. அதைக் கண்ட அமரரும் மற்றவரும் என்செய்தனர்? ஆண்டவ

னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர்; தங்குறைகளையும் தவறு தல்களையும் முறையிட்டனர். அருட்கடலாய ஆண்டவன் ஆலத்தை யுண்டான். பின்னர் அமுதம் எழுந்தது. இது புராணக்கூற்று.

இக் கூற்றின் உள்ளுறை என்ன? மனிதர் எவ்வாறோ பாவஞ் செய்வோராகிறார். பாவம் ஆலமாய் அவரை எரிக்கிறது. எளிய மனிதர் மனந் திரும்பித் தங் குறை களையுந் தவறுதல்களையும் ஆண்டவனை நோக்கி முறை யிட்டு அழுகின்றனர். அழுகை-உண்மை அழுகை-ஆண்ட வனைப் பாவமாகிய ஆலத்தை ஏற்கச் செய்யும்; அரு ளமுதத்தைப் பொழியச் செய்யும். ஆல ஒடுக்கத்துக்கும் அமுத எழுச்சிக்கும் மனந் திரும்பலும் முறையிடும் அழுகை யுந் தேவை. இவ்வழுகையில் கூர்ந்து விளங்குவது சமய உண்மை.

'ஆல முண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே' என் பதும், 'தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என்தன்னை' என்பதும் திருவாசகம். 'யான் உன் அருளாகிய அமுதம் உண்ண என் பாவமாகிய ஆலத்தை நீ உண்டாய்' என்றார் மாணிக்கவாசகர். இதற்கு வழி என்ன? வழியும் வாசகராலேயே காட்டப்படுகிறது. 'யானும் பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்-ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே' என்று அடிகள் வழிகாட் டுகிறார். இவ் வழி நடப்போமாக.

ஆலமுண்டகதை எப்பொழுதோ நடந்ததென்று புரா ணம் கூறுகிறது. அக் கதை ஒரு குறிக்கோளாக நிற்பது. வெறுங் கதைமீது மட்டுங் கருத்துச் செலுத்தலாகாது. அந் நிகழ்ச்சி உயிரிடை ஆங்காங்கே நடந்தவண்ணமிருப் பது. இதற்கு மணிவாசகம் சான்றாக நிற்றல் காண்க.

காரணம்

இந் நாளில் உலகிலேயே ஆலம் பொங்கி வருதற்குக் காரண மென்னை? பலர் பலவாறு கூறுவர். சரித்திரத்

தார் ஒன்றுரைப்பர்: அரசியலார் வேறொன்று சொல்வர்; பொருண்மையர் மற்றொன்று பகர்வர்; விஞ்ஞானியர் இன்னொன்று புகல்வர்; அவரவர் ஒவ்வொன்று அறைவர். இக் காரணங்களெல்லாம் ஓரோவழிப் பொருந்தி வருவன என்றே யான் அரற்றுவன். இக் காரணங்களைத் துருவி ஆய்தல் வேண்டும். ஆய்ந்தால் அடிப்படையான ஒன்று புலனாகும். அஃதென்னை? அஃது இக் கால அரசுகள் பெரிதும் மக்களை இயற்கை வாழ்க்கையினின்றும் வழுக்கி விழச் செய்தமை என்பது புலனாகும். அரசுவழி நிற்பது குடிகளின் இயற்கை. இதுபற்றியே, 'அரசு எவ்வழி அவ்வழி குடிகள்' என்னும் பழமொழியும் எழுந்தது.

இயற்கை-செயற்கை

மன்பதை, இயற்கை வாழ்க்கையை விடுத்தது; செயற்கை வாழ்க்கையில் வீழ்ந்தது. விளைவு என்ன? விளைவு கொதிப்பாயிற்று. கொதிப்பு, வாழ்க்கைப் போட்டியாய்ப் போராட்டமாதல் இயல்பு. போட்டியும் போராட்டமும் வாளா கிடக்குமோ? அவை மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்க முடுக்கின. அம் முடுக்கு, குடும்பப் பிணக்காய், ஊர்ப் பூசலாய், நாட்டுப் போராய், உலக யுத்தமாய், எரியாய், ஆலகாலமாய்ப் பொங்குகிறது.

வாளுக்கு வாள்

யுத்த ஆலத்தை ஒடுக்கத் துப்பாக்கிக்குத் துப்பாக்கியும், பீரங்கிக்குப் பீரங்கியும், குண்டுக்குக் குண்டும் விடப்படுகின்றன. இவ்விடுகை ஆலத்தை ஒடுக்குங் கொல்? ஒடுக்குதற்குப் பதிலாக அதைப் பெருக்குமென்று அறவோர் கூறுவர்.

"இதோ, இயேசுவோ டிருந்தவர்களில் ஒருவன் கையை நீட்டித் தன் பட்டயத்தை உருவிப் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனைக் காதற வெட்டி

னான். அப்பொழுது இயேசு அவனிடம் : உன் பட்டயத்தைத் திரும்ப அதின் உறையிலே போடு; பட்டயத்தை எடுக்கிற யாவரும் பட்டயத்தால் மடிந்து போவார்கள்''
—மத்தேயு - 26 : 51 - 53

என வருங் **கிறிஸ்து பெருமான்** அநுபவ மொழி நம் முன்னே நிற்கிறது.

மனந் திரும்பல்

ஆலம் ஓரிடத்திலா தேங்குகிறது? அஃது உலகு முழுவதும் மண்டிக் கிடக்கிறது. இவ் வேளையில் மக்கள் தங்கள் குறைகளையும் தவறுதல்களையும் உணர்ந்து மனந் திரும்ப முயலல் வேண்டும்; மனந் திரும்பி ஆண்டவனை நினைந்து நினைந்து கசிந்து கசிந்து உருகுதல் வேண்டும்; உருகி உருகி அழுதல் வேண்டும். அழுகை உண்மையுடையதாயின், ஆலம் ஒடுங்கும்; அமுதம் எழும். களைகண் ஆண்டவனே. அவனை அடைவோமாக.

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்புசெய்வோம் மடநெஞ்சே அரனாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்கும் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே

என்று சைவப் படைத் தலைவர் கட்டளையிடுகிறார். அவர் கட்டளைவழி நிற்போமாக.

ஆணவ அரசியல்

இறைவனை உளங்கொள்ளாமலும் அவனடியில் அடைக்கலம் புகாமலும் ஆணவத்தால் தருக்கிச் செருக்கித் திரியும் சிலர் கூடிப் புதுஉலகம் அமைக்கப் புகுவது இராவணன் கயிலாயமெடுக்கப் புகுந்த கதையாய் முடியும்.

ஆணவ எழுச்சியால் உண்மைப் புதுஉலகம் அமையுமா? அமைதல் அரிது. ஒருவேளை புதுஉலகம் என்னும் பெயரால் ஒரு 'போலி' தலைகாட்டலாம். அது மீண்டும் ஆலத்தால் எரிவதாகும். ஆணவத்தினின்றும் ஆணவ உலகமே தோன்றும்.

அலுப்பு

ஆணவ அரசியலார் நாடுகள் ஆண்டது போதும்; அவர் கூட்டங்கள் கூடியது போதும்; சட்டங்கள் கோலியது போதும்; திட்டங்கள் வகுத்தது போதும். உலகம் அலுத்துவிட்டது; இப்பொழுது அலமருகிறது; பட்டினியால் துடிக்கிறது; நோயால் வதைகிறது; மரணக் குவியலைக் காண்கிறது; விடுதலை விடுதலை என்று வீறிடுகிறது. இனி உலகம் பொறாது. ஆணவ அரசியலீர்! இறைவனை மறந்து இயற்கையை நீத்துச் செயற்கை ஆட்சி புரிந்தீர். அதனால் உலகம் துன்பக் கடலில் வீழலாயிற்று. இனி உம்மால் என் செய்தல் கூடும்? உமது கொட்டங் குலைக்க இயற்கை அன்னை முனைந்து நிற்கிறாள். அவள் முன்னே உமது ஆணவம் என்செய்யும்? இவ் வேளையில் உலகைப் புரட்சிக்கு - கொலைப் புரட்சிக்கு - இரத்தப் புரட்சிக்கு - இரையாக்காதீர்கள்; விலகுமின்; ஒதுங்குமின்; ஆட்சியைச் சன்மார்க்கரிடம் ஒப்புவித்து ஒதுங்குமின். யுத்த ஆலம் ஒடுங்கும்; புது உலக அமுதம் எழும்.

சான்றோர் கனவு

சன்மார்க்க ஆட்சி தேவை என்று அன்று பிளேட்டோ உள்ளிட்ட சான்றோர் கனவு கண்டனர்; அக்கனவு இன்று நினைவாகிறது. நினைவு செயலாவதற்குச் சன்மார்க்க முயற்சி வேண்டும். முயற்சி வழியே ஆண்டவன் அருள் இறங்கும்.

சமதர்மம்

'சமதர்வத்தால் புதுஉலகம் அமையுமே; அதற்கென்றே அது தோன்றியிருக்கிறது. இடையில் சன்மார்க்கம் எற்றுக்கு' என்று சிலர் கேட்கலாம். யான் சமதர்மக் கொள்கைக்கு மாறுபட்டவனல்லன்; உடன்பாடுடையவனே. சமதர்மம் இப்பொழுது முளை விட்டுள்ளது. அது நன்முறையில் வளர்ந்து, மரமாகிக் கனிதரல் வேண்டுமென்று தவங் கிடப்பவருள் யானும் ஒருவன். அத் தர்மம் செழுமையாக வளர்தற்குத் தக்க ஒளி வேண்டும். அவ்வொளியே சத் என்னுஞ் செம்பொருள்.

சன்மார்க்கம்

சத் + மார்க்கம் = சன்மார்க்கம். சத் - உண்மை; மார்க்கம் - வழி. சன்மார்க்கம் - உண்மை வழி. உண்மை எது? எவ்வித மாறுதலுமின்றி என்றும் ஒரு தண்மையதாயுள்ளது. சத் என்னும் உண்மையைச் சித் - ஆனந்தம் - சிவம் (மங்களம்) - விஷ்ணு (வியாபகம்) முதலிய பல பெயர்களால் உலகம் அழைக்கிறது. பெயர்களை நீக்கிப் பொருளைப் பார்த்தால் எல்லாம் ஒன்றாகவே தோன்றும். ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலா ஒன்றை எப்பெயரிட்டு அழைத்தாலென்ன? 'உங்கள்பேத மன்றியே உண்மைபேதமில்லையே' என்றார் **சிவவாக்கியர்.**

சத்

சத் என்னும் இறைக்கு இருவித நிலையுண்டு. ஒன்று எல்லாவற்றையுங் கடந்தது; மற்றொன்று எல்லாவற்றிலுங் கலந்தது. கடந்த நிலை வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாதது. யான் வாக்கு மனமுடையவன். கடந்த நிலை எனக்கு எற்றுக்கு? கலந்த நிலையே எனக்குத் தேவை.

மார்க்கம்

இறை, எல்லாவற்றிலுங் கலந்த நிலையே இயற்கையை உடலாக்கொண்ட ஒன்று. இறை உயிர்; இயற்கை

உடல். உடலைக் கொண்டே உயிரின் உண்மையை உணர்தல் வேண்டும். சத் என்னும் இறை உண்மையை உணர்தற்கு மார்க்கமாக நிற்பது இயற்கை. சத் என்னும் இறை, இயற்கையை உடலாக் கொண்டும் அதற்கு மேலுங் கடந்தும் நிற்பது என்பதை மறத்தலாகாது.

பொதுமை

பொதுமை இப்பொழுது எங்கணும் பேசப்படுகிறது. பொதுமைப் பேச்சு எதை உணர்த்துகிறது? இறைவன் உண்மையை மக்கள் தெளிந்து வருவதை உணர்த்துகிறது. பொதுமைக்கு ஊற்றாயிருப்பது சத் என்னும் இறை. சத் எப்படி நிற்கிறது? அஃது ஒரு பக்கம் ஒருவிதமாகவும், மற்றொரு பக்கம் வேறுவிதமாகவும், இன்னொரு பக்கம் சூந்யமாகவும் நிற்பதன்று. அஃது எங்கணும் பொதுவாய் நீக்கமற நிற்கிறது. இப்பொதுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது சன்மார்க்கம்.

இறைபொதுமையாய் எங்கும் நீக்கமற நிற்பதை உபநிடதம் முதலாகப் பல ஞானநூல்களுந் தெரிவிக்கின்றன. முன்னோர் கருத்துக்களையெல்லாங் கடைந்தெடுத்து அவைகளின் சாரத்தைச் சன்மார்க்கச் செல்வராகிய இராமலிங்க சுவாமிகள் ஓரிடத்தில் நன்கு தேங்க வைத்துள்ளார். விளக்கத்துக்கு அவ்வொரு தேக்கஞ் சாலும். அது,

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங்
களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங்
கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும்
வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும்
மதிகொடுக்கும் மதியே

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும்
நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும்
நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நட
மிடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும்
இசையுமணிந் தருளே

என்னுந் தேக்கம். இதில் இறையின் பொதுமை வெள்ளிடைமலையென விளங்குதல் காண்க.

எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுஞ் சத்தாகிய சிவத்தை உணர்தற்குப் பொது உள்ளம் - பொது நோக்கு - பொது வாழ்க்கை - தேவை. இப் பொதுமையை அறிவுறுத்துவது சமதர்மம் என்னுஞ் சொற்றொடரிலேயே பொதுமைப் பொருள் மணங் கமழ்தல் காண்க.

பொருள்

வாழ்க்கைக்குப் பல தேவை. அவைகளுள் தலையாயது பொருள். 'பொருளிலார்க்கு இவ்வுலக மில்லை' என்றும், 'முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னால் முடியுமன்றே' என்றும் திருவள்ளுவரும் மாணிக்கவாசகரும் முறையே அருளிய செம்மொழிகளை ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக.

பொது உள்ளம் - பொது நோக்கு - பொது வாழ்க்கை - பெறவேண்டுமானால், அதற்குப் பொருளும் பொதுமையாகவே பயன்படுதல் வேண்டும். இல்லையேல், உலக வாழ்க்கை செம்மையாக நடைபெறாது. உலகச் செம்மைக்குப் பொருட் பொதுமை தேவையாகிறது. அப்பொழுதே எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடும் சிவத்தை உணர்த்தத்தக்க உள்ளமும் நோக்கும் சீலமும் உண்டாகும்.

சிவகதிக்குச் சீலம் தேவை; இன்றியமையாதது. மக்கள் வாழ்க்கையில் சீலஞ் சிறக்கத் தக்க அரசுகள் துணை செய்தல்வேண்டும். முன்னாளில் அத்தகை அரசுகளிருந்தன. அசோகன் ஆட்சி ஓர் எடுத்துக்காட் டாக நிற்கிறது. பின்னாளில் அரசுகள் நிலை வேறுவித மாயிற்று. சீலத்தைச் சிதைக்கும் அரசுகளும் உலகில் தோன்றின. இந் நிலையில் சீலத்தை எப்படி வளர்ப்பது? பொருட் பொதுமை முறையன்றி வேறு புலப்படவில்லை. ஆகவே, பொருட் பொதுமை சமயத் தொடர் புடைய தென்று தெளிக. இந் நோக்குடன் யான் பொருட் பொது மையைப் போற்றி வருகிறேன்.

உலகாயதம்

சமதர்மம் எற்றுக்கு? எல்லார்க்கும் பொதுவில் நட மிடுஞ் செம்பொருளை உணர்தற்கு என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம். அவ்வுணர்வுக்குப் பயன்படாத சமதர்மம் உலகாயதமாகும். இதுபற்றியே யான் சமதர்மத்தைச் சன்மார்க்கமுற்ற சமதர்மமென்றும், சன்மார்க்கமற்ற சமதர்மமென்றுஞ் சொல்வது வழக்கம்.

சன்மார்க்கமற்ற சமதர்மம் ஓரளவில் புற அமைதி யைக் காப்பதாகும். வாழ்க்கைக்குப் புற அமைதி மட்டும் போதாது. அதற்கு அக அமைதியும் வேண்டும். அக அமைதிக்குச் சன்மார்க்கமுற்ற சமதர்மம் தேவை.

இயற்கையை விடுத்துச் செயற்கையிற் செல்லும் அரசுகளால் சமயத்தின் சொரூபமே குன்றியது. சமயத் தின் பெயரால் பல அட்டூழியங்கள் செறிந்தன. அச் செறிவு பொருட் பொதுமையரையும் வேறு சிலரையும் சமயத்தை வெறுத்து மறுக்கச் செய்தது. பொருட் பொது மையால் அட்டூழியம் அகன்றதும் சமய சொரூபம் தானே மிளிர்வதாகும். இயற்கை, மனித வாழ்க்கையைப் பொருட் பொதுமையளவில் நிறுத்திவிடாது; சமயத்தை

வாழ்க்கையில் புணர்த்தியே தீரும். மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரிப்பது சமயம். அத்தகைய சமயத்தை மனிதனும் விடமாட்டான்; சமயமும் அவனை விடாது. இது நிற்க.

சிவம்

எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுஞ் சிவம் எத்தகையது? சிவம் அழுக்காறு அவா வெகுளி பகைமை முதலிய தீக்குணங்கள் இல்லாதது. அவ்வுண்மை கண்ட ஆன்றோர் சிவத்தை அன்பு என்றும், சாந்தம் என்றுங் கூறிச் சென்றனர். அவ்வன்பும் சாந்தமும் ஓவியரிடத்தும் காவியரிடத்தும் படாதபாடு பட்டன; படுகின்றன. அன்புக்கும் சாந்தத்துக்கும் அவரவரெடுத்த வடிவங்கள் எத்தனை? எழுதிய கதைகள் எத்தனை? அன்புஞ் சாந்தமும் பாம்பை அணியாக்கின; பேய்களைக் கணங்களாக்கின; மழுவை ஏந்தின; புலி, சிங்கம், எருது, மயில், பாம்பு முதலியவற்றின் பகைமையை நீக்கிச் சகோதரமாக்கின. இதை ஞானசம்பந்தர்,

> கருமையி னொளிர்கடல் நஞ்ச முண்ட
> உரிமையி னுலகுயி ரளித்த நின்றன்.
> பெருமையை நிலத்தவர் பேசி னல்லால்
> அருமையி லளப்பரி தாய வனே.

> அரவேரிடை யாளொடு மலைகடல் மலிபுகலிப்
> பொருள்சேர்தர நாள்தொறும் புவிமிசைப்
> [பொலிந்தவனே.

> வரிவள ரவிரொளி யரவரை தாழ
> வார்சடை முடிமிசை வளர்மதி சூடிக்
> கரிவளர் தருகழல் கால்வல னேந்திக்
> கனலெரி யாடுவர் காடரங் காக

விரிவளர் தருபொழி விளமயி லால
வெண்ணிறத் தருவிகள் திண்ணென வீழும்
எரிவள ரினமணி புனமணி சாரல்
இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே

என்று பாடிப் பாடி அநுபவித்தலை உன்னி உன்னி முன்னுவோமாக. இத்தகை அன்புருவை - சாந்த வடிவை - பகை நீக்கும் ஓவியத்தை - நினைக்க நினைக்க அன்பும் சாந்தமும் அகத்திலும் புறத்திலும் நிலவும்.

உள்ளம்

பொதுமை உள்ளத்தில் பொலியும் அன்புக்கும் சாந்தத்துக்கும் முன்னே நஞ்சேது? மூர்க்கமேது? பகைமை ஏது? நஞ்சு, மூர்க்கம், பகைமை முதலியன புறத்தில் இருப்பனவல்ல; அகத்தில் இருப்பன. அகம் பொதுமை உருயானால் நஞ்சு மூர்க்கம் பகைமை முதலிய தீமைகள் வெளியாகும். இந் நுட்பத்தை 'யாவையுஞ் சூனியம் சத்தெதிர் ஆதலின்' என்று சிவஞான போதம் சிறப்பித்திருத்தலை ஓர்க.

கோயில்

இத்தகைய அன்பு சிவத்துக்கு - சாந்த சிவத்துக்குப் பொன்னாம்! பூணாம்! பொருளாம்! நிலமாம்! புலமாம்! சட்டமாம்! திட்டமாம்! வழக்காம்! வக்கீலாம்! அந்தோ! என்ன கொடுமை! கொடுமை! அன்புக்கும் சாந்தத்துக்கும் எடுக்கப்பட்ட கோயில்கள் 'பூர்ஷ்வாக்கள்' உலவும் அமைப்புக்களாயின.

'என் வீடு சகல ஜாதியாருக்கும் ஜெப வீடு எனப்படும் என்று எழுதியிருக்கவில்லையா? நீங்களோ அதைக் கள்ளர் குகையாக்கினீர்களே என்று சொன்னார்' என்று மார்க்கிலுள்ள (11:17) நன்மொழியை நோக்குக. குறைபாடுகளைச் சன்மார்க்கம் செம்மை செய்யும்.

சன்மார்க்கத்தின் பொதுமை

யான் சன்மார்க்கத்தைப்பற்றிப் பெரிதும் பேசுகிறேன். யான் வேறு வழிச் செல்கிறேனா? சித்தாந்த வழியே செல்கிறேனா? என்று சிலர் நினைத்தல் கூடும். சித்தாந்த வழியே கண்களைத் திறந்துகொண்டு நடக்கிறேன். சித்தாந்தம் என்றால் என்ன? சன்மார்க்கமென்றாலென்ன? இரண்டும் ஒன்றே. பெயரை நீக்கிப் பொருள் நுட்பத்தில் புகுந்து பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். சித்தாந்தம் சத்தையும் பொருளாக் கொண்டது; அதன் மார்க்கமாகிய இயற்கையுலகின் முதலாக உள்ள மாயையையும் பொருளாக் கொண்டது. இதனால் சித்தாந்தமும் சன்மார்க்கமும் ஒன்றே என்பது பெறப்படுகிறது.

சன்மார்க்கத்தைப் பொதுவாகச் சமயம் என்றுங் கூறலாம். அது சைவம் வைஷ்ணவம் ஜைநம் பௌத்தம் கிறிஸ்துவம் இஸ்லாம் முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. சத் பொதுமை; அதன் மார்க்கமாகிய இயற்கையும் பொதுமை. சமயமும் பொதுமையாகவே இருத்தல் வேண்டும். சமயப் பொதுமையைக் குறித்து ஆன்றோர்கள் அருளிய மொழிகள் கடலெனப் பெருகிக் கிடக்கின்றன. விரிவஞ்சிச் சில திவலைகளை ஈண்டுத் தெரிக்கிறேன்.

> வணங்கும் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிகற்பால்
> பிணங்கும் சமயம் பலபலவாக்கி அவையவைதோ
> றணங்கும் பலபலவாக்கி நின்மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்
> இணங்குநின் னோரையில்லாய் நின்கண்வேட்கை
> யெழுவிப்பனே
>
> —நம்மாழ்வார்

> ஏறார்தரும் ஒருவன்பல உருவன்நிலை யானான்
> நல்லார்கள் ... ...
> எல்லார்களும் பரவும் ஈசனை
>
> —சம்பந்தர்

வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே —அப்பர்

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் —திருமூலர்

கல்லிடைப் பிறந்து போந்து
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலும்
இயம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித்
துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சி
பல்பெருஞ் சமயஞ்சொல்லும்
பொருளும்போற் பரந் ததன்றே —கம்பர்

சமயபே தத்தவர்க் கணுகொணா மெய்ப்பொருள்
உலகெங்கு மேவியதே வாலயந்தொறு-பெருமானே
—அருணகிரியார்

எம்மதத் தோரெவ் வகைநிட்டை சொல்லினும்
சம்மத மேயெமக் குந்தீபற
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தீபற —அவிரோதவுந்தியார்

வேறுபடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கில்
விளங்குபரம் பொருளே நின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை —தாயுமானார்

பெருகியபே ரருளுடையார் அம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகலென் [கின்றாய்
அருகர்புத்த ராதியென்பேன் அயனென்பேன் நாரா
யணனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவ னென்பேன்

பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன்
பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்
துருவுசுத்த பிரமமென்பேன் துரியநிறை வென்பேன் [பேன்
சுத்தசிவ மென்பன்இவை சிந்துவிளை யாட்டே

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

எய்த எளிதாம் இறையருள் இல்லையேல்
எய்த அரிதா மியாவர்க்கும்—மெய்தெளிந்தால்
எம்மார்க்கத் தோரும் இகலற் றிருக்குமதே
சன்மார்க்கம் ஆகுநெறி தான் —அமுதசாரம்.

ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் (று) ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாது சமயம் பொருள்நூல்யா திங்கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நிற்பதுயா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருள் நூல்.

—அருணந்தி சிவம்.

உலகம், சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலிய வேற்றுமைகளையுடையது. 'இவ்வேற்றுமைகளைக் கடந்து பொதுமையில் நிற்பது சன்மார்க்கம். சன்மார்க்கக் கண் திறக்கப்பெற்றால் அதன் முன்னே வேற்றுமைகளெல்லாம் பாழாகும். உலகம் பொதுமை இன்பத்தை நுகர வேண்டுமானால், அது சன்மார்க்கத்தில் நின்றொழுகுதற்குரிய ஆட்சி முறைகள் அமைதல் வேண்டும். இது பற்றியே ஆட்சி முறைகளைச் சன்மார்க்கரிடம் ஒப்புவித்து ஒதுங்குமாறு ஆணவ அரசியலாரைக் கேட்கிறேன்.

காலப்போக்கு

'ஆட்சியினின்றும் அரசியலார் ஒதுங்கினால் அரசியல் சண்டைகள் ஒடுங்கிவிடும். அவ்வாட்சியில் சமயத்தார்

புகுந்தால் சமயச் சண்டைகள் மூளாவோ? சமய ஆட்சிக் கொடுமையினாலன்றோ அரசியல் ஆட்சி ஆக்கம் பெற்றது? மீண்டும் சமய ஆட்சியா? பழம் பாடங்கள் முன்னிற்கின்றனவே' என்று சிலர் ஐயுறலாம். அவர் காலப்போக்கை ஊன்றிக் கவனித்தால் அவர்தம் ஐயப் பாட்டுக்கு இடமிராதென்று நினைக்கிறேன். சமயத்தின் இயற்கை மனிதரிடத்துள்ள விலங்கியல்பை ஓட்டி, அன்பையுஞ் சாந்தத்தையும் நிலைபெறுத்த வல்லது. அத்தகைய சமயம், மக்களிடை வளரவொண்ணாதவாறு சாம்ராஜ்யங்களும், மடங்களும், இன்னபிற அமைப்புக் களும் கேடு சூழ்ந்தன. இவ்வமைப்புக்கள் தங்கள் நலங்கருதிச் சமயத்தின் பொதுமையை மக்களிடம் பரப்பாது, அதன் போலியைப் பரப்பி, அதைப் பன்மைப் படுத்தி, அதில் வெறியூட்டிச் சண்டைகளைப் பெருக்கி விட்டன. காலப்போக்கு, இனிச் சாம்ராஜ்யங்களும் மடங்களும் பிறவும் தங்கள் ஆட்சியைச் செலுத்த விடுதல் அரிது. காலப்போக்கு மாறிவிட்டது. சாம் ராஜ்யங் களெல்லாம் சமதர்ம ராஜ்யங்களாகுங் காலம் இது. மடங்களும் பிறவும் மாறுதல் அடையுங் காலம் இது. பலதிறச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஆங்காங்கே தோன்றித் தோன்றி ஆக்கம் பெற்றுப் பரவிவருங்காலம் இது. சம்பிரதாயங்களும் பிடிவாதங்களும் சாயுங்காலம் இது. தண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண் மூடிப் போகுங் [illegible] ... [illegible] காலங்களே சமயம் என்று [illegible] காலம் இது. "எல்லாரும் ஓர் உயிர்-எல்லாரும் ஓர் [illegible] [illegible] தொல்லை வீறுகொண்டு பெருகிவருங் காலம் [illegible] பொதுமையுணர்வு பொங்கிவருங் காலம் [illegible] சமயப் பன்மைக்கும் வெறிக்கும் [illegible] வருங்காலத்தில் சமயம் போலி [illegible] என்னும் நம்பிக்கை [illegible] வோமாக.

திரிபு

சமயம் இந் நாளில் திரிபாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அது வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாகக் கருதப்படுகிறது. வெறும் புறக்கோலம் சமயம் என்று எண்ணப்படுகிறது. இவ்வாறெல்லாம் சமய நோக்கம் திரிபுண்டமையால் சில இடங்களில் அதன் மூலமே வெறுக்கப்படுகிறது. திரிபுக்கு அடிப்படையான காரணங்கள் பல கூறலாம். முன்னே சில சொன்னேன். இங்கே ஒன்றைக் குறிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். அது மேல்நாட்டு நாகரிகத்தின் எழுச்சியும் கீழ்நாட்டு நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சியுமாகும்.

மேல்நாடு

மேல்நாட்டு நாகரிகம் சமயத்தினின்றும் அரசியல், வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றை வேறுபடுத்தியது. அந் நாகரிகம் சமயத்தை வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாகக் கொண்டது. அது வாழ்க்கையைச் சமயமாகவும் சமயத்தை வாழ்க்கையாகவும் ஏற்கவில்லை. அதனால் விளைந்ததென்ன? வாழ்க்கையில் போராட்டம் வளர்ந் ததே விளைந்த பயன். போராட்டம் அந் நாகரிகத்தை இப்பொழுது அரிக்கிறது; எரிக்கிறது. மேல்நாட்டு நல் லறிவு பெற்று, 'சமயமே வாழ்க்கை - வாழ்க்கையே சமயம்' என்று வாழுங்காலம் நெருங்கியிருக்கிறது. மேல் நாடு நல்வாழ்க்கை பெற ஆண்டவன் அருள்செய் வானாக.

கீழ்நாடு

கீழ்நாட்டு நாகரிகம் சமயத்தை வேறாகவும், அரசியல், வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றை வேறா கவும் பிரிக்கவில்லை; எல்லாம் சமயத்தில் ஒன்றி நிலவு மாறு செய்தது; வாழ்க்கைக் கூறுகளெல்லாம் சமயமே என்று கொண்டது.

வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே —அப்பர்

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் —திருமூலர்

கல்லிடைப் பிறந்து போந்து
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலும்
இயம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையி னொன்றே யாகித்
துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சி
பல்பெருஞ் சமயஞ்சொல்லும்
பொருளும்போற் பரந் ததன்றே —கம்பர்

சமயபே தத்தவர்க் கணுகொணா மெய்ப்பொருள்
உலகெங்கு மேவியதே வாலயந்தொறு-பெருமானே
—அருணகிரியார்

எம்மதத் தோரெவ் வகைநிட்டை சொல்லினும்
சம்மத மேயெமக் குந்தீபற
தற்போத மாய்க்குமே லுந்தீபற —அவிரோதவுந்தியார்

வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கில்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை —தாயுமானார்

பெருகியபே ரருளுடையார் அம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகலென்
[கின்றாய்
அருகர்புத்த ராதியென்பேன் அயனென்பேன் நாரா
யணனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவ னென்பேன்

பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன்
பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்
துருவுசுத்த பிரமமென்பேன் துரியநிறை வென்பேன் [பேன்
சுத்தசிவ மென்பன் இவை சிந்துவிளை யாட்டே

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

எய்த எளிதாம் இறையருள் இல்லையேல்
எய்த அரிதா மியாவர்க்கும்—மெய்தெளிந்தால்
எம்மார்க்கத் தோரும் இகலற் றிருக்குமதே
சன்மார்க்கம் ஆகுநெறி தான் —அமுதசாரம்

ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் (று) ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாது சமயம் பொருள் நூல்யா திங்கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நிற்பதுயா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருள் நூல்.

—அருணந்தி சிவம்

உலகம், சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலிய வேற்றுமைகளையுடையது. 'இவ்வேற்றுமைகளைக் கடந்து பொதுமையில் நிற்பது சன்மார்க்கம். சன்மார்க்கக் கண் திறக்கப்பெற்றால் அதன் முன்னே வேற்றுமைகளெல்லாம் பாழாகும். உலகம் பொதுமை இன்பத்தை நுகர வேண்டுமானால், அது சன்மார்க்கத்தில் நின்றொழுகுதற்குரிய ஆட்சி முறைகள் அமைதல் வேண்டும். இது பற்றியே ஆட்சி முறைகளைச் சன்மார்க்கரிடம் ஒப்புவித்து ஒதுங்குமாறு ஆணவ அரசியலாரைக் கேட்கிறேன்.

காலப்போக்கு

'ஆட்சியினின்றும் அரசியலார் ஒதுங்கினால் அரசியல் சண்டைகள் ஒடுங்காலம். அவ்வாட்சியில் சமயத்தார்

புகுந்தால் சமயச் சண்டைகள் மூளாவோ? சமய ஆட்சிக் கொடுமையினாலன்றோ அரசியல் ஆட்சி ஆக்கம் பெற்றது? மீண்டும் சமய ஆட்சியா? பழம் பாடங்கள் முன்னிற்கின்றனவே' என்று சிலர் ஐயுறலாம். அவர் காலப்போக்கை ஊன்றிக் கவனித்தால் அவர்தம் ஐயப் பாட்டுக்கு இடமிராதென்று நினைக்கிறேன். சமயத்தின் இயற்கை மனிதரிடத்துள்ள விலங்கியல்பை ஒட்டி, அன்பையுஞ் சாந்தத்தையும் நிலைபெறுத்த வல்லது. அத்தகைய சமயம், மக்களிடை வளரவொண்ணாதவாறு சாம்ராஜ்யங்களும், மடங்களும், இன்னபிற அமைப்புக் களும் கேடு சூழ்ந்தன. இவ்வமைப்புக்கள் தங்கள் நலங்கருதிச் சமயத்தின் பொதுமையை மக்களிடம் பரப்பாது, அதன் போலியைப் பரப்பி, அதைப் பன்மைப் படுத்தி, அதில் வெறியூட்டிச் சண்டைகளைப் பெருக்கி விட்டன. காலப்போக்கு, இனிச் சாம்ராஜ்யங்களும் மடங்களும் பிறவும் தங்கள் ஆட்சியைச் செலுத்த விடுதல் அரிது. காலப்போக்கு மாறிவிட்டது. சாம் ராஜ்யங் களெல்லாம் சமதர்ம ராஜயங்களாகுங் காலம் இது. மடங்களும் பிறவும் மாறுதல் அடையுங் காலம் இது. பலதிறச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஆங்காங்கே தோன்றித் தோன்றி ஆக்கம் பெற்றுப் பரவிவருங்காலம் இது. சம்பிரதாயங்களும் பிடிவாதங்களும் சாயுங்காலம் இது. கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண் மூடிப் போகுங் காலம் இது. புறக்கோலங்களே சமயம் என்று போற்றாத காலம் இது. 'எல்லாரும் ஓர் உயிர்-எல்லாரும் ஓர் குலம்' என்னுங் கொள்கை வீறுகொண்டு பெருகிவருங் காலம் இது. எங்கணும் பொதுமையுணர்வு பொங்கிவருங் காலம் இது. இக் காலமா சமயப் பன்மைக்கும் வெறிக்கும் போருக்கும் இடந்தரும்? வருங்காலத்தில் சமயப் போலி யொழிந்து, சமய உண்மை நிலவும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. உள்ளுவ எல்லாம் உயர்வுள்ளுவோமாக.

திரிபு

சமயம் இந் நாளில் திரிபாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அது வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாகக் கருதப்படுகிறது. வெறும் புறக்கோலம் சமயம் என்று எண்ணப்படுகிறது. இவ்வாறெல்லாம் சமய நோக்கம் திரிபுண்டமையால் சில இடங்களில் அதன் மூலமே வெறுக்கப்படுகிறது. திரிபுக்கு அடிப்படையான காரணங்கள் பல கூறலாம். முன்னே சில சொன்னேன். இங்கே ஒன்றைக் குறிக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். அது மேல்நாட்டு நாகரிகத்தின் எழுச்சியும் கீழ்நாட்டு நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சியுமாகும்.

மேல்நாடு

மேல்நாட்டு நாகரிகம் சமயத்தினின்றும் அரசியல், வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றை வேறுபடுத்தியது. அந் நாகரிகம் சமயத்தை வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாகக் கொண்டது. அது வாழ்க்கையைச் சமயமாகவும் சமயத்தை வாழ்க்கையாகவும் ஏற்கவில்லை. அதனால் விளைந்ததென்ன? வாழ்க்கையில் போராட்டம் வளர்ந்ததே விளைந்த பயன். போராட்டம் அந் நாகரிகத்தை இப்பொழுது அரிக்கிறது; எரிக்கிறது. மேல்நாட்டு நல்லறிவு பெற்று, 'சமயமே வாழ்க்கை - வாழ்க்கையே சமயம்' என்று வாழுங்காலம் நெருங்கியிருக்கிறது. மேல்நாடு நல்வாழ்க்கை பெற ஆண்டவன் அருள்செய்வானாக.

கீழ்நாடு

கீழ்நாட்டு நாகரிகம் சமயத்தை வேறாகவும், அரசியல், வாணிபம், தொழில் முதலியவற்றை வேறாகவும் பிரிக்கவில்லை; எல்லாம் சமயத்தில் ஒன்றி நிலவுமாறு செய்தது; வாழ்க்கைக் கூறுகளெல்லாம் சமயமே என்று கொண்டது.

கீழ்நாடு தன் நாகரித்தை மேல்நாட்டில் பரப்ப முயலாது, அஃது இதன் நாகரிகத்தை ஏற்று நடிக்க முயன்றது. அதனால் கீழ்நாட்டிலுங் கேடு சூழ்ந்தது. இந்நாளில் கீழ்நாட்டு நாகரிகம் கதம்பமாய்க் கிடத்தல் கண்கூடு.

நாடோறுமோ வாரந்தோறுமோ திங்கள் தோறுமோ விரத நாட்களிலோ ஒரு சிறுபொழுதைக் கோயிலுக்கென்று செலவழிப்பது சமயமாகாது. சமயம் புறக்கோலத்தளவில் கட்டுப்பட்டு நிற்பதுமன்று. சமயம் ஓர் இறைப்பொழுதும் வாழ்க்கையை விடுத்து அகன்று நிற்பதில்லை. அத்தகைய ஒன்றை வாழ்கைக்கு வேறு பட்டதென்று கருதச் செய்யும் நாகரிகம் விழுப்பமுடையதாகுமா?

திணைத்தனைப் பொழுதும் மறந்துய்வனோ'

என்று அலமருகிறார் அப்பர்.

'உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர்
தின்னும்வெற் றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் எம்பெருமான்'

என்று நம்மாழ்வார் அருள்கிறார்.

'அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்
அதுவு நான்படப் பாலதொன் றானால்
பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வ ரடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலும் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நானறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே'

என்று வன்றொண்டர் அறிக்கை செய்கிறார்.

இப் பெருமொழிகளுக்கு விளக்க உரையாக,

'இருக்கினும் நிற்கும்போதும்
இரவுகண் துயிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும் போதும்
பொருந்திஊண் துய்க்கும் போதும்
முருக்கிதழ் கனிவா யாரை
முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா உடைய நம்பா
சிந்தையுன் பால தாமே'

எனவரும் அதிவீரராம பாண்டியர் பாடல் திகழ்கிறது.

கீழ்நாடு தனது நடிப்பைவிடுத்து மனந்திரும்பித் தனது நாகரிகத்தைக் காலதேச வர்த்தமானத்துக் கேற்ற முறையில் வளர்த்து வாழ்வு பெறுவதாக.

கீழைச் சமதர்மம்

கீழ்நாட்டின் பழம்பெரும் நாகரிகம், வாழ்க்கையை வேறாகவும் சமயத்தை வேறாகவுங் கொள்ளாமையால், அதன் அடியில் சமதர்மம் நிலவுவதாயிற்று. சமதர்மத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இயங்கியது கீழ் நாட்டு நாகரிகம் என்று உலகம் உணரிவதாக. சமதர்மம் கீழ் நாட்டுக்குப் புதியதன்று. கீழ்நாட்டு நாகரிகம் வளர்ந்து வளர்ந்து அது சமதர்மமாகப் பரிணமித்தது. பாரத நாட்டுப் பழைய தர்ம சாத்திரங்களை ஆய்ந்தால், அவைகளில் கிராமம் கிராமத்தாருடைய தென்பதையும், கேணியும் குளமும் ஏரியும் ஆறும் காடும் மலையும் பிற வும் மக்கட்குப் பொதுவுடைமையாய்ப் பயன்பட்டன என்பதையும், அதனால் மக்கள் உழைப்புக்களெல்லாம் சகோதரநேயக் கட்டினின்றும் பிறந்தன என்பதையும், இன்ன பிறவற்றையுங் காணலாம். கிறிஸ்து பெருமான், 'நாளைக்கென்று கவலையுறாதேயுங்கள்' என்றும், 'அன்றாட உணவை அன்றாடம் எங்களுக்குத் தாரும்'

என்றும் அருளியது சமதர்ம நோக்குடையதன்றோ? இஸ் லாம் விதித்துள்ள 'ஜெக்காத்' வரியின் உள்ளக்கிடக்கை என்னை? உன்னுக. சமதர்மம் இன்று தோன்றியதன்று; நேற்றுத் தோன்றியதன்று. அது நீண்ட காலமாக உலகில் நிலவி வருவது.

மார்க்ஸ்

ஆங்காங்கே துண்டு துண்டாகச் சிதறிக் கிடந்த சமதர்மக் கூறுகளையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி, ஒன்று படுத்தி, அவைகட்கு விஞ்ஞான முறையில் ஒருருவங் கொடுத்தவர் **காரல் மார்க்ஸ்** அதனால். அவர் உலக வாழ்த்துக்கு உரியவரானார்.

மார்க்ஸியம் சட பிரபஞ்ச அளவில் நிற்பது. அதன் கண் பொருட்பொதுமை உண்மையான், அஃது உலகின ரால் பொதுவாகப் போற்றப்படுகிறது. அதற்கு மேலும் மேலும் ஆக்கந் தேடவேண்டுவது மார்க்ஸியர்களின் கடமை. அதற்கு என் செய்தல்வேண்டும்? மார்க்ஸி யத்தைச் சத்துடன் கலப்புப்பெறச் செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதே மார்க்ஸியம் சன்மார்க்கமுற்ற சமதர்ம மாகும்.

ஒலிவர் லாட்ஜ்

ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ் என்பவர் ஏறக்குறைய நாற்ப தாண்டு சடதத்துவ ஆராய்ச்சி செய்த விஞ்ஞான நிபுணர். பின்னே அவர் நீண்டகாலம் வெவ்வேறு ஆராய்ச்சிகளில் தலைப்பட்டனர். அவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக அவரால் ஓர் உண்மை காணப்பட்டது. அது சடம் மாறுதலடை யாத சத்தாகிய சித்தை விடுத்துப் பிரிந்து நிற்பதில்லை என்பது. ஸர் ஒலிவர் கண்ட உண்மை மார்க்ஸியத்தில் விரவினால், மார்க்ஸியம் சத் மார்க்கமாகும். உலக

வாழ்க்கைக்குச் சத்மார்க்கம் இன்றியமையாத தென்று யான் வலியுறுத்துகிறேன்.

சித்தாந்தக் கருத்து

சைவ சித்தாந்தம் சடத்துக்கும் உண்மை கூறுகிறது; சத்தாகிய சித்துக்கும் உண்மை கூறுகிறது. சித் சடத்திற் கலந்தும் அதற்கு மேலுங் கடந்தும் நிற்பது என்பதையும் சித்தாந்தம் தெளிவு செய்கிறது. 'உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய்...' என்று சைவ சாத்திரங் கூறுதல் காண்க. இதனால் மார்க்ஸியமும் ஒலிவரிஸமும் சித்தாந்தத்துக்குப் புறம்பாக நிற்பவனல்ல என்பது விளங்குகிறது.

எந் நாடு?

இக்கால உலக எரியைத் தணிக்கும் ஆற்றல் சன்மார்க்கத்துக்கே உண்டு. சன்மார்க்கம் தண்மை வாய்ந்தது. அத் தண்மை பொழியும் இடம் எது? நாடு எது? தேம்ஸ் நாடா? தானியூப் நாடா? வால்கா நாடா? மிஸ்ஸோரி மிஸிஸிபி நாடா? யங்டிஸ் கியாங் - ஹோயங்கோ நாடா? பஸிபிக் நாடா? இவைகட்கே இப்பொழுது தண்மை தேவை. இவைகள் எப்படித் தண்மையைப் பொழிவனவாகும்? பின்னை எந் நாடு? நமது கங்கை நாடு.

சாந்தம் சாந்தம் சிவம்

கங்கையின் தாயகம் எது? பனி மலை. அம் மலையின் முடி எது? கௌரி சங்கரம். கௌரி சங்கரம் எப்படி நிற்கிறது? சொல்லற்ற சாந்தம் சாந்தம் சிவம்! சாந்த சிவத்தின் கருணை கங்கையாய்ப் பெருகிப் பாய்கிறது. சாந்தச் செல்வம், கௌரி சங்கரம் - இமயம் - கங்கை - பழம்பாரதம் - உபநிஷத். அச் செல்வம் பாரத நாட்டில் ஆங்காங்கே காவியங்களாகியது; ஓவியங்களாகியது.

என்றும் அருளியது சமதர்ம நோக்குடையதன்றோ? இஸ்லாம் விதித்துள்ள 'ஜெக்காத்' வரியின் உள்ளக்கிடக்கை என்னை? உன்னுக. சமதர்மம் இன்று தோன்றியதன்று; நேற்றுத் தோன்றியதன்று. அது நீண்ட காலமாக உலகில் நிலவி வருவது.

மார்க்ஸ்

ஆங்காங்கே துண்டு துண்டாகச் சிதறிக் கிடந்த சமதர்மக் கூறுகளையெல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி, ஒன்றுபடுத்தி, அவைகட்கு விஞ்ஞான முறையில் ஒருருவங் கொடுத்தவர் **காரல் மார்க்ஸ்** அதனால். அவர் உலக வாழ்த்துக்கு உரியவரானார்.

மார்க்ஸியம் சட பிரபஞ்ச அளவில் நிற்பது. அதன் கண் பொருட்பொதுமை உண்மையான், அஃது உலகினரால் பொதுவாகப் போற்றப்படுகிறது. அதற்கு மேலும் மேலும் ஆக்கந் தேடவேண்டுவது மார்க்ஸியர்களின் கடமை. அதற்கு என் செய்தல்வேண்டும்? மார்க்ஸியத்தைச் சத்துடன் கலப்புப்பெறச் செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதே மார்க்ஸியம் சன்மார்க்கமுற்ற சமதர்மமாகும்.

ஒலிவர் லாட்ஜ்

ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ் என்பவர் ஏறக்குறைய நாற்பதாண்டு சடதத்துவ ஆராய்ச்சி செய்த விஞ்ஞான நிபுணர். பின்னே அவர் நீண்டகாலம் வெவ்வேறு ஆராய்ச்சிகளில் தலைப்பட்டனர். அவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக அவரால் ஓர் உண்மை காணப்பட்டது. அது சடம் மாறுதலடையாத சத்தாகிய சித்தை விடுத்துப் பிரிந்து நிற்பதில்லை என்பது. ஸர் ஒலிவர் கண்ட உண்மை மார்க்ஸியத்தில் விரவினால், மார்க்ஸியம் சத் மார்க்கமாகும். உலக

வாழ்க்கைக்குச் சத்மார்க்கம் இன்றியமையாத தென்று யான் வலியுறுத்துகிறேன்.

சித்தாந்தக் கருத்து

சைவ சித்தாந்தம் சடத்துக்கும் உண்மை கூறுகிறது; சத்தாகிய சித்துக்கும் உண்மை கூறுகிறது. சித் சடத்திற் கலந்தும் அதற்கு மேலுங் கடந்தும் நிற்பது என்பதையும் சித்தாந்தம் தெளிவு செய்கிறது. 'உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய்...' என்று சைவ சாத்திரங் கூறுதல் காண்க. இதனால் மார்க்ஸிபமும் ஒலிவரிஸமும் சித்தாந்தத்துக்குப் புறம்பாக நிற்பவனல்ல என்பது விளங்குகிறது.

எந் நாடு?

இக்கால உலக எரியைத் தணிக்கும் ஆற்றல் சன்மார்க்கத்துக்கே உண்டு. சன்மார்க்கம் தண்மை வாய்ந்தது. அத் தண்மை பொழியும் இடம் எது? நாடு எது? தேம்ஸ் நாடா? தானியூப் நாடா? வால்கா நாடா? மிஸ்ஸோரி மிஸிஸிபி நாடா? யங்டிஸ் கியாங் - ஹோர் யங்கோ நாடா? பஸிபிக் நாடா? இவைகட்கே இப்பொழுது தண்மை தேவை. இவைகள் எப்படித் தண்மையைப் பொழிவனவாகும்? பின்னை எந் நாடு? நமது கங்கை நாடு.

சாந்தம் சாந்தம் சிவம்

கங்கையின் தாயகம் எது? பனி மலை. அம் மலையின் முடி எது? கௌரி சங்கரம். கௌரி சங்கரம் எப்படி நிற்கிறது? சொல்லற்ற சாந்தம் சாந்தம் சிவம்! சாந்த சிவத்தின் கருணை கங்கையாய்ப் பெருகிப் பாய்கிறது. சாந்தச் செல்வம், கௌரி சங்கரம் - இமயம் - கங்கை - பழம்பாரதம் - உபநிஷத். அச் செல்வம் பாரத நாட்டில் ஆங்காங்கே காவியங்களாகியது; ஓவியங்களாகியது.

காவிய ஓவிய அறிகுறிகள் நாடு முழுவதும் பொலிதரு கின்றன. அவைகளுள் பாரதநாட்டையே உளங் கொண்டவை மூன்று. அம் மூன்றும் பழம்பாரதத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும் உணர்த்துவனவாம். அவை கயிலை, காசி, இராமேசம்.

பாரதக் கொடை

பழம்பாரதப் பெரியோர் நமக்குக் குண்டு. பீரங்கி முதலிய கொலைக்கருவிகளை உதவினாரில்லை. சாந்தச் செல்வத்தை அருளினர். அதுவே சன்மார்க்கத் தண்மை - அந்தண்மை, இத் தண்மையில் பாரத நாடு நீண்ட காலம் பண்பட்டது. அதற்கும் இடைநாளில் சில கூட்டுறவால் சிறு அசைவு நேர்ந்தது. இப்பொழுது தேரன்றியுள்ள பெரும் போர் அவ்வசைவைப் போக்கி வருகிறது.

பணி

பாரத நாட்டின் முன்னே பெரும்பணி நிற்கிறது. அப் பணியில் நமக்கும் பங்கு உண்டு. அப் பணிக்கென்று நாம் இங்கே - ஆலவாயில் - கூடியிருக்கிறோம்; மதுரையில் கூடியிருக்கிறோம் என்று யான் நினைக்கிறேன். நம் முன்னே நிற்கும் பணி எது?

பாவங்கள்

மன்பதை, இயற்கையை விடுத்துச் செயற்கையில் வீழ்ந்து பலதிறப் பாவங்களைச் செய்தது. பாவங்கள் மலைகளெனவும் கடல்களெனவும் ஓங்கிப் பெருகி விட்டன. இப்பொழுது அவைகளெல்லாந் திரண்டு மகா யுத்தமாய் - ஆலமாய் - உலகை எரிக்கின்றன. அவ்வெரி புதுஉலக அமுத வேட்கையை எழுப்பியிருக்கிறது. ஆலத்தை உண்டு அருளமுதைப் பொழியவல்ல ஆண்டவனை அடைவோமாக.

அழுகை

ஆண்டவனை அடைவதென்றால் கோயிலுக்குப் போய் அதனை வலம் வருவதா? எங்குங் கண்கொண்டு பார்க்கும் ஆண்டவனை ஏமாற்றல் இயலாது. அவனுக்கு எல்லாந் தெரியும். ஆண்டவனுக்கு உள்ளத்தை ஒப்படைத்தல் வேண்டும். மனந் திரும்பிப் பழைய பாவங்களை நினைந்து நினைந்து உருகி உருகி, வருந்தி வருந்தி முறையிடல் வேண்டும்; அழுதல் வேண்டும். அவ்வழுகையின் உண்மை ஆண்டவன் அருளை எழுப்பும். அவ்வருள் ஆலத்தை ஏற்று அமுதத்தைப் பொழியும். ஆகவே, இப்பொழுது இப் பணி தேவை.

அழுகை ஆண்டவன் அருளைச் சுரப்பிக்குமா என்று ஐயுறுதல் கூடாது. நமது கடமையை நாம் செய்வோமாக. ஆண்டவன் தன் கடமையைத் தான் செய்வன். 'தன் கடன் அடியேனையுந் தாங்குதல் - என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்பது அப்பர் அநுபவ மொழி. ஆண்டவன் கருணையாளன். அவன் நம்மைத் தள்ளமாட்டான்.

> வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
> கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
> அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
> பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ!
>
> கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
> வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
> உள்ளத் துறுமடறொன் றொழியா வண்ணமெல்லாம்
> தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ!

எனவருந் திருவாசகப் பாடல்கள் ஐயப்பாட்டை அழிக்க வல்லன. ஐயம் வேண்டா. ஆண்டவனடியில் அடைக்கலம் புகுவோம்; **மாணிக்கவாசகர்** அழுது அழுது,

வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின் பெருமை
[யினால்
பொறுப்பவனே அராப்பூண் பவனேபொங்கு கங்கை
[சடைச்
செறுப்பவனே நின்திரு வருளால்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே

என்று ஆண்டவன் அருளில் உறுதிகொண்டு அவனடியில் அடைக்கலம் புகுந்தார். நாமும் அவர்தம் அடிச் சுவட்டைப் பற்றி ஆண்டவனடியில் அடைக்கலம் புகுவோமாக.

கருணை

இறைவன் நமது விடுதலை குறித்துக் கருணை பொழிந்தவண்ணமிருக்கிறான். நம்மை உய்விக்க அவன் படும் பாட்டுக்கோர் அளவில்லை. ஐயன் நமக்கென்று தநு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்தான்; திருக் குரான், பைபில், திரிபிடகம், பரமாகமம், உபநிஷத், நாலாயிரம், தேவார திருவாசகம் முதலிய மறைகளை அடியவர் மூலம் அருளினான்; அவ்வப்போது பெரி யோரை அனுப்பினான். அறக்கருணைக்கு உலகம் ஆளாக வில்லை; மனந் திரும்பவில்லை. இப்பொழுது ஆண்டவன் மறக்கருணை, குண்டாய்ப் பொழிகிறது. இவ்வாறு எனக்குத் தோன்றுகிறது. அத் தோற்றம்,

மண்ணிடத்துங் கடலிடத்தும்
வானிடத்துங் குண்டெறிதல்
அண்ணலுனை மறந்தஉயிர்க்
கருளூட்டுங் கருணைமழை
நண்ணுகவே சன்மார்க்கம்
நண்ணுகஎன் றெச்சரிக்கை
பண்ணுவதுன் அருட்டிறத்தின்
பண்புணர்த்த வல்லேனோ

என்னும் பாட்டை என்னைப் பாடுவித்தது. நாம் மனந் திரும்ப - பாவங்களை முறையிட- கசிந்து கசிந்து உருகி உருகி அழ - விரைவோமாக. இப் பணி நம் முன்னே நிற்கிறது.

காலத்துக்குரியது

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் முன்னிற்கும் பணிகள் பல உள. அவைகளுள் தலையாயது மனந்திரும்ப முயல்வது. இது காலத்துக்குரியதென்று யான் கருதுகிறேன். மற்றைப் பணிகளை யான் பலமுறை விரித்துள்ளேன்.

புரட்சி

உலகம் எத்தனையோவிதப் புரட்சிகளைக் கண்டது. கொள்ளைப் புரட்சிகளும், கொலைப் புரட்சிகளும் நமக்கு வேண்டா. அவைகள் கொள்ளையையும் கொலையை யுமே பெருக்கும். நமது நாட்டில் நிகழ்ந்த அறப் புரட்சி கள் நம் முன்னே நிற்கின்றன. அவைகளைக் குறிக் கொண்டு நடப்போமாக. விருஷப தேவர், புத்தர், சம் பந்தர், சங்கரர் முதலியோர் பெரும் பெரும் புரட்சி வீரர். அவர்கள் அஹிம்ஸையாலும் சீலத்தாலும் பாட்டா லும் அறிவாலும் புரட்சி செய்தார்கள். இப்பொழுதும் ஒரு பெரும்புரட்சி தேவை. அப் புரட்சியை என்னென்று அழைக்கலாம்? அன்புப் புரட்சி யென்று அழைக்கலாம்; அதற்கு மனந்திரும்பிப் பாவங்களை முறையிட்டு அழும் பணி வேண்டும். அப் பணி செய்ய விரைவோமாக,

ஆலவாய்ப் பெருமானே! மதுரை அரசே! மறிகடல் விடமுண்ட வானவா! நாங்கள் உன்னை மறந்தோம்; உன் அருளை மறந்தோம்; பாவங்களில் புரண்டோம். நாங்கள் குறைபாடுடையவர்கள்; வழுக்கி வீழ்கிறோம்; என் செய்வோம்! எங்கள் பாவங்களெல்லாந் திரண்டு

குண்டு மழையாய்ப் பொழிகின்றன; எரிகிறோம்; எரிகிறோம்; உன்னை அடைந்து நிற்கிறோம்; நீ பன்றிக் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்தவன்; மாபாதகனுக்கு அருள் செய்தவன்; நாரைக்கும் கரிக்குருவிக்கும் விடுதலை அளித்தவன். உன்னடியில் அடைக்கலம் புகுகிறோம். அடைக்கலம்! அடைக்கலம்! ஆண்டருள்க; பொங்கி வரும் யுத்த ஆலத்தை ஒடுக்கியருள்க; புது உலக அமுதைப் பெழிந்தருள்க.

ஏதுபிழை செய்தாலும் ஏழையே னுக்கிரங்கித்
தீது புரியாத தெய்வமே—நீதி
தழைக்கின்ற போரூர்த் தனிமுதலே நாயேன்
பிழைக்கின்ற ஆறுநீ பேசு. —**சிதம்பர சுவாமிகள்**

புது உலகு காண எழுக

தோழர்களே உங்கள் அரிய காலத்தை இன்னுங் கொள்ளை கொள்ள விரும்புகிறேனில்லை: தலைமையுரையை இவ்வளவில் நிறுத்துகிறேன். அறிஞர் பலர் சொற்பொழிவுகள் நிகழப்போகின்றன. அவைகளைத் தழுவிப் பலதிறக் கருத்துக்களை வெளியிட எண்ணியுள்ளேன்.

இம்முறை யான் சாத்திரம் பேசவில்லை; தத்துவம் பேசவில்லை; அத்துவிதத்தில் நுழைந்தேனில்லை; வேறு பல ஆராய்ச்சிகளில் நுழைந்தேனில்லை; மனந் திரும்பலைச் சாற்றினேன்; முறையீட்டை முறையிட்டேன்; அழுகையை அழுதேன்; அன்புப் புரட்சியை அறைந்தேன். அப் புரட்சியை நாடோறும் நீங்கள் செய்யலாம். உண்மை அழுகைக்குப் பலர் வேண்டுவதில்லை. ஒருசிலர் போதும். அஃது உலகை உய்விக்கும். ஆண்டவன் அருள் நமது அழுகை வாயிலாக வெளிவந்து ஆலத்தை உண்ணும்; அமுதத்தைப் பொழியும். வரும் ஆண்டுக்குள் புது

உலகத்தைக் காண எழுங்கள்; எழுங்கள். வித்தகம் பேச வேண்டா; பணி செய்ய எழுங்கள்; எழுங்கள்.

'வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே'!

திரு. வி. க. நூல்கள்

1. மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்
2. முருகன் அல்லது அழகு
3. உள்ளொளி
4. தமிழ்ச் சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு
5. இந்தியாவும் விடுதலையும்
6. சன்மார்க்க போதம்
7. இருளில் ஒளி
8. இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்
9. இமயமலை அல்லது தியானம்
10. முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?
11. சைவத்தின் சமரசம்
12. வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல்
13. சைவத் திறவு
14. உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்
15. சிவனருள் வேட்டல்
16. காரைக்காலம்மையார் திருமுறை அரும்பதக் குறிப்புரையுடன்
17. தமிழ்நாடும், நம்மாழ்வாரும்
18. ஆலமும் அமுதமும்
19. புதுமை வேட்டல்
20. கிருஸ்துவின் அருள் வேட்டல்
21. நாயன்மார் திறம்
22. முதுமை உளரல்

பாரி நிலையம்

184, பிராட்வே, சென்னை-600 108.